

БОБ ФРИСЪЛ

В ТАЗИ КНИГА НИЩО НЕ Е ВЯРНО, НО НЕЩАТА СА ТОЧНО ТАКА

СВЕТЛИННАТА ЕРА

Езотеричното значение на паметниците върху Марс

"Светлинната ера" е за онези, които не се боят да преминават отвъд бариерите на конформизма и желаят да открият полезна информация, за да донесат светлината и мъдростта от невидимите духовни светове чак до света на материята.

На семейството ми,
на Брет,
на родителите ми *Elvera S. Frissell* и *Charles H. Frissell*
и на *Joan, Joel* и *Jenny*.
Благодаря на всички за вашата подкрепа.

БЛАГОДАРНОСТИ

Дори прочитат на тази книга очевидно да ви подсказе до каква степен е свързана тя пряко с работата и учението на **Drunvalo Melchizedek**, бих желал да му изразя специални благодарности. Благодаря ти, Дрънвълоу, че се появи точно в онзи миг с нужната информация и че стана съвършеният катализатор.

Благодаря на Brett Lilly за ентузиазма, вдъхновението и подкрепата. Благодаря за уменията да подреди с многобройните ми изменения, в процеса на редактирането, тази книга.

Благодаря на Alfred Lee за цялостната подкрепа при илюстрирането, която е оценена особено високо.

Благодаря на Miranda Grossinger, Spain Rodriguez, Leonard Orr, Seth Bartlett (ака Диана Йоги), Doug Hetchem и Will Light.

Благодаря на целия екип на North Atlantic Books, по-точно на Kathy Glass, Marianne Dresser, Paula Morrison, Catherine Campaigne, специална благодарност на Richard Grossinger, благодарение на когото тази книга излезе, защото той повярва в проекта, подкрепи го и го издаде.

Особено бих желал да благодаря на Lots Cheesman, която не само преписа на машина и осигури бележките към текста, но и изпълни задълженията си като съавтор, като пожертва часовете си за сън и направи всичко възможно, за да се стигне до успешното реализиране на тази книга.

ПРЕДГОВОР

През октомври 1992 година всичко за мене се обърка. Опорните ми точки - от най-личните, през приятелските, духовните до космичните -изглеждаха или нищожни, или неистини. В някакъв куп книги за вторични суровини на пода видях последното издание на севернокалифорнийския наръчник за ресурси и услуги Common Ground. Без да имам някаква точна цел, взех книгата, разгърнах страниците ѝ като в някаква игра на гадаене. На горната част на отворената страница бе написано East Bay Rebirthing Center и името Боб Фрисъл.

Отдавна познавах rebirth. Бях експериментирал доста психодуховни ритуали и методи, подобни на rebirth, и това не ме привличаше особено. Но в този миг реших да позвъня на Боб Фрисъл.

Той живееше през двайсетина улици от мене, точно в горния край на Oakland line of Berkeley. По телефона не беше особено отзивчив. Просто определи среща, а аз си отбелязах как да стигна до него.

Отидох с доста съмнения в душата си.

Боб почти веднага ми каза: "Отклонението между начина, по който си се развил, и начина, по който си пропуснал да се развиеш, става все по-голямо и по-голямо с годините. И сега е толкова голямо, че може да те унищожи."

После ми показа различни методи за дишане. С различна скорост и различен ритъм. И всички те имаха един общ знаменател: дълбочината. Различните видове дишане трябваше да бъдат все по-лъх от прана, преминаваща не само през белите дробове и чрез кръвта през всички клетки на тялото, но и през невидимите енергийни тела. При дишането той постигаше не максимално насищане с въздух като вид състояние на променено съзнание, а само изчистване на тялото, така, както се изчиства от прахоляци и боклуци една къща, където метла не е бръсвала цели четири десетилетия. Той дишаше спокойно и отпуснато, с пълно доверие във висшето си Аз и във Вселената.

Боб ми каза да правя като него. И въобще нямаше намерение да започне някаква работа с мен, преди да види реално доказано, че дишам както трябва.

активно, въпреки надеждата ми за освобождение и откровение.

В сеансите ни с Боб нямаше нищо друго, освен тези методи за дишане. Имах усещането, че паля вътрешния си огън-пилот. При първото припламване запазвах боботенето на мотора колкото е възможно по-дълго и чрез подаване на повече кислород (вероятно и на прана) пътувах с този променящ се мотор към други царства и съзвездия. Това беше вълшебен плаващ или летящ енергиен килим, шуплест, нежен и съвсем мек. Всеки път в края или в паузите усещах вълчи глад, та трябваше да си измолвам от Боб по някоя ядка или филийка хляб от кухнята. Пътешествието чрез дишане всеки път леко като с парашут ме водеше от мечта към мечта.

Боб беше моят водач, без да казва почти нищо. Само ми напомняше да дишам правилно, щом забравях дълбочината. Иначе, той просто си седеше до мене със затворени очи, пътешествайки в своя паралелна вселена. Бавна космична музика с повтарящи се мотиви (която създаваше повече впечатление за стълба надолу, отколкото за просто повтаряне) помагаше на Боб да ме води в пътешествието. Щорите бяха спуснати. Бабаджи, Исус и други учители, от снимки по стената, бяха насочили погледи към мен. От очите им струеше такава мъдрост, нищо че бяха само овехтели копия. Излъчваха светлина. Дори някакво невзрачно копие на велик човек може да разпознае моето висше Аз. Три котки скачаха от прозореца към мене, лягаха на коленете ми и искаха дори да се поотъркат о главата ми. Те доста дълго са участвали в такива сеанси за **rebirth** и знаеха как и кога да се намесят. Явно те бяха египетският вариант на калифорнийските котки.

Веднага след първия сеанс дадох на Боб каталог за нашите публикации (**North Atlantic Books and Frog, Ltd.**). След третия или четвъртия сеанс той ме попита как сме успели да отпечатаме книгите на Richard Hoagland "Паметници на Марс", както и други книги за Повърхността и Града на Марс. От неговите думи разбрах, че той бил взел участие в един езотеричен опит за ново тълкуване на Повърхността и Града според древни интергалактични събития. Мина ми през ума, че би могъл да напише книга за тази версия за тайнствата на Марс. И той ми дойде на гости. Видението за схватка между летящи балони бе последвано от разговор с **Drunvalo Melchizedek**.

Дадох си сметка, че Боб стои на пресечната точка на два практически метода: **rebirth на Leonard Orr**, чиито корени идват от светиите и йогите в Индия, след това сакралната геометрия и хилядолетната религия на **Pueblo de Drunvalo Melchizedek**, свързани с мрачните теософски клонове и неразработените връзки между научнопопулярните легенди и символните истини, скрити в междупланетните разкази. Боб оставаше седнал, като мълчалив водач, със съзнателна наивност, приемаща мъдростта на най-висшите сфери.

Боб беше от последователите на Кристиан Розенкройц, който е бил поканен за алхимичен брак в разгара на една церемония, чийто смисъл ние, хората, търсим векове след това:

"Изведнъж такава страшна буря се вдигна, че не можех да си представя да има по-мощни сили, които да разбият на парчета скромния ми дом на върха на хълма. Ето, това е красива и славна Благодетелка, облечена в дрехи с цветовете на небето и странно (като в рая) осеяна със златисти звезди. В дясната си ръка носеше златокована тръба, върху която бе гравирано едно име (което можех да прочета), но което и до днес ми е забранено да разкрия." Прогърмявайки над хълма с тази тръба, тя ми дала писмо. Той с трепет го отворил и видял златни думи на лазурен фон:

"Този ден, този ден, този, този... е Царската Сватба"

"Щом прочетох това писмо, разказвал е Кристиан Розенкройц, едва не припаднах. Косите ми се изправиха и студена пот се стичаше от цялото ми тяло."

Защото това е била великата Сватба, Сватбата между метала и духа, между времето и пространството, между алфа и омега, тържеството. "Не проявите ли реално усърдие, Сватбата не може да ви спаси с невинност."

Точно триста години по-късно се появява алхимичната сватба във вид на крехка и наранена екология на Земята. Сега е времето на бурята:

изместване на полюсите, глобално затопляне, разрушаване на озоновия слой, лъжепророци. Благодетелката не носи вече тръба и не връчва писма, а говори загадъчно чрез медиумите и случайностите. Благодетелката служи като посланик за Плеядите, тринадесетото измерение и колониите, които ние си мислим че се намират в съседните светове на Венера и Марс.

Leonard Orr казва: "Безсмъртните Велики не се крият от нас, по-скоро ние ги избягваме."

Той казва също: "Повечето от хората предпочитат физическата смърт пред вечния живот... (Но) вечният живот е много приятен. Всички безсмъртни, които съм срещал, са истински удовлетворени".

На страниците на тази книга Боб разказва своята собствена история със свои думи. Въобще не се опитва да препредава хилядолетните тайнства чрез вестникарски заглавия или насоки за лични усилия. Ако книгата му носи заглавие "Нищо в тази книга не е вярно, но така е с всяко нещо", това означава не толкова, че съдържанието ѝ е недействително или измислено, а по-скоро се дължи на факта, че основната същност на изложеното е непознаваема в обикновеното време и обикновеното пространство. Той въобще не прави сатира на използването на различни канали за връзка или на апокалиптичните видения в движението Ню Ейдж (както предполагат някои критици), но той разбира иронията на нашето положение, притиснати между неумолимостта на пророчествата за Страшния съд и възможността, която имаме, за да пресъздадем - **да възродим в себе си, дълбочинно** - не само живота си, но и своето историческо минало, съдбата си, хората, които обичаме, и всъщност целия космос. Историята, която той ни разказва, е една сред толкова други истории, освен че е версия сред толкова други версии за една история сред толкова много истории. Това е история, която изживяваме всички, но е и история, която изменяме до такава степен, че става неузнаваема в мига, в който се установи точно какво е тя. Ето защо нищо не е истинно и все пак това "нищо" сигурно съответства на това, което нещата са. Който не усети основния парадокс на нашето положение, се затваря самоволно в някой от митологичните затвори.

Индивидуалното възраждане и Цветето на Живота не са митология. Те са действия, имащи свое собствено значение. Придружен от своите котки-ясновидки, самият Боб е едновременно всички мъже (и всички жени), мълчалив водач на духа в едно пътешествие, което всеки от нас трябва да направи, един глас, който ни предупреждава за страшните събития, които ще се случат (доколкото ние ще зависим от едно гледище за страшните събития, които ще настъпят).

Един ден отидох за сеанса изплашен и отчаян. Разказах на Боб тъжни случки от живота си и тонът ми беше отчаян. Думите ми изразяваха абсолютно отчаяние. Тогава вдъхнах дълбоко, погледнах Бабаджи и другите Учители, поусмихнах се и казах: "Е, така е."

Това беше само едно простичко изречение. И в самия този миг почувствах чистота в сърцето и намеренията си.

-Ето - каза Боб - така е, щом ти казваш. Думата е достатъчна.

Затова оставям сами читателите да решат дали всичко това е истина, или не, защото в крайна сметка вашето слово трябва да бъде достатъчно - за този живот и за всички други бъдещи животи и вселени.

Всъщност само вашето слово ще ви помогне да стигнете до това бъдеще.

Richard Grossinger е автор на Planet Medecine, на The Night Sky и на New Moon, както и издател по-късно на North Atlantic Books and Frog, Ltd.

Първи контакт

Беше януари 1991 година. Ръководех семинар по обучение за **rebirth** (индивидуално възраждане) в Campbell Hot Springs, в центъра на Leonard Orr, близо до Sierraville, в Калифорния.

Leonard Orr е инициатор за този метод на индивидуалното възраждане. По-голямата част от 1980 година прекарах в обучение при него и там станах специалист по **rebirth**. С простички думи казано, това е метод за трансформиране на личността посредством съзнателното приложение на дишането и на мисълта. По-нататък ще се спра на него.

Винаги съм оценявал положително времето, което прекарах в Campbell Hot Springs. Там има 680 акра чиста дива сiera "загубена сред нищото" - съвсем в мой стил!

Освен това винаги там имаше нещо вълшебно и специално в подготвителните семинари, същото беше и тази седмица. Ако нищо друго не се беше случило, щях да бъда предоволен от престоя си там и с радост щях да очаквам следващия път да дойда.

И тогава срещнах Дъг.

Петък вечерта, точно преди приключването на седмичната програма, съзрях някаква книга, оставена в столовата, озаглавена "Врата към пространството - отварянето на булото" от Gyeorgos Ceres Hatonn. Беше пълна с обаятелни, страховити и невероятни откровения по повод НЛО, с тайни и заговори. Нямах достатъчно време да я погледна, тъй като трябваше да се върна в семинара. Можете ли да отгатнете за какво си мислех онази вечер?

След приключването забелязах Дъг в съседната стая, дори бих си казал, че той ме чакаше. Споделих с него какво съм видял и го попитах да ми обясни. После продължихме да говорим няколко часа, за моя най-голяма радост. И тогава той ми даде книгата, заедно с ръкопис на Бил Купър.

Бил Купър бил демобилизиран с почести от Американския флот. Разкрива, че през 1972 година се е запознал с два доклада относно контактите между правителството и извънземни, докато е заемал поста началник сигнализация в разузнавателната служба на американския адмирал Bernard A. Clarey, тогава главнокомандуващ ескадрата в Тихия океан. Бил бе заемал този пост от 1970 до 1973 година.

Той твърди, че двата доклада, с които се бил запознал, били озаглавени: 1. Projet GRUDGE/BLUE BOOK Rapport no. 13 и 2. MAJORITY BRIEFING.

Докладът Gmdge, който той бе видял, съдържа около двадесет и пет черно-бели снимки на "форми на извънземен живот", както и информации за тях. Вторият доклад Majority, твърди Бил, няма снимки, но съдържа сведения за нарастващата тревога на правителството от намесата на извънземни на тази планета.'

Дъг ми каза също, че разполага с няколко видеокасети и иска да ми ги покаже. По-голямата част от тази нощ четох, после голяма част от следващия ден гледах касетите.

Ето накратко какво научих: Много НЛО е имало в края на 40-те години, повечето в областта на Ню-Мексико. Били са засечени много инциденти с извънземни кораби, които били паднали или се разбили. Най-известният случай е откриването на един НЛО, разбил се на 2 юли 1947 година в една ферма край **Roswell** в Ню-Мексико с предполагаеми тела на извънземни същества.

Най-напред бяха съобщили, че е засечена летяща чиния. После се бяха опитали да прикрият случилото се, като твърдяха, че това са остатъци от метеорологичен балон.

След това, най-важното събитие изглежда е станало през 1954 година, когато бил установен контакт между американското правителство и една извънземна раса, която оттогава е известна с наименованието "Сиви". Очевидно извънземните се били приземнили в базата **Edwards** на Американските военновъздушни сили, срещнали се с президента Айзенхауер и подписали договор в надлежна форма. Според Бил Купър:

В договора ясно било формулирано, че извънземните няма да се месят в нашите работи и обратно. Че ние ще запазим в тайна тяхното присъствие на Земята. Те ще ни доставят прогресивни технологии и ще участват в нашето технологично развитие. Ангажират се да не подписват договор с друга нация. Периодично, за определени периоди от време, те биха могли да отвличат хора, за да извършват медицински изследвания и да наблюдават развитието им, при условие че хората няма да бъдат малтретирани, ще бъдат връщани там, откъдето са били взети, без да имат какъвто и да е спомен от всичко, което се е случило с тях, а извънземната нация да осигурява на MJ-12, редовно и периодично, списъци на всички лица, с които е бил установен контакт или които са били отвлечени...

¹ *Linda Moulton Howe, An Alien Harvest: Further Evidence Linking Animal Mutilations and Human Abductions to Alien Life Forms (Littleton, CO: Linda Moulton Howe Productions, 1989)*

Освен това било уговорено да се изградят подземни бази, които да бъдат използвани от извънземната нация, а две бази да бъдат изградени за съвместно ползуване от извънземната нация и от американското правителство. И точно в тези бази да се извършва обменът на технологии.²

Много скоро след това станало ясно, че: 1) сивите са пренебрегнали предвиденото в договора и са извършили много повече отвлечения на хора, отколкото са сигнализирали. Освен това, те са извършвали действия, с които са осакатявали и хора, и животни. Те твърдели, че оцеляването им зависело от това, тъй като расата им била в процес на угасване и генетичният им материал бил изменен до такава степен, че не било възможно повече да се размножават. Според тях, те са имали нужда от нашия генетичен материал, в противен случай щели да изчезнат от живота и да останат само в историята. 2) Нашите оръжия не могат да се сравняват с техните. Следователно, трябва да се поддържат приятелски връзки с тях, най-малкото до момента, в който ще имаме оръжейна система, която да може да ги поразява. Естествено, на този материал бе поставен гриф свръх секретно" за всички правителствени служби, сформирани за проучване на случая.

Споменатото тук е само най-общ бегъл поглед. Там имаше много повече данни, всички все тъй странни и учудващи, сякаш са били взети направо от научнофантастичен роман.

Тука вече намирсваше на сензация. Щеше да бъде много лесно да се обърне всичко на смях, като се вземат нещата за плод на нечие богато въображение или като фарса на века.

Но за мене всичко това беше като липсващата частица в една мозайка или картина тип "Пъзъл". Интуицията ми подсказваше, че това е истина. Тринадесетгодишната практика по *rebirth* ми бе помогнала да развия добре интуицията си. И аз интуитивно приех тази информация и ѝ повярвах.

Връщане към реалността

Върнах се у дома, след като бях научил всичко това. Усещах се, че а-ха ще избухна и не можех да чакам да споделя всичко това с хора, които биха желали да ме изслушат. Бях убеден, че става въпрос за историята, която всички очакват, и че всички веднага ще ме подкрепят. Щяхме да повдигнем воала пред тайната, за да излезе на бял свят истината и справедливостта.

Бих могъл да ви отегча с много подробности, но не ще го направя. Мога да ви кажа, че това ми коства един-двама клиенти и вероятно един-двама приятели. И мога да ви кажа, за моя голяма изненада, че почти никой не пожела да чуе тази история. Почти никой, защото имаше няколко изключения.

² *Milton William Cooper, The Secret Government: The Origin, Identity, and Purpose of MJ-12 (Huntington Beach, CA: Manuscript copyright 1989)*

Уча се наистина бързо. Веднага проявих предпазливост за разпространението на тази информация и започнах дори да си поставям сам въпроси.

Не беше за мене тайна, че всичко онова, което минава за истина в главните мас-медии, често е само тънка завеса, която прикрива истинската дейност на правителствата. Но дали е възможно наистина да са отишли толкова далече? Дали наистина между гънките на завесата не се крият някои дребни сиви извънземни, които ни доставят технологии от типа *Star-Trek* срещу разрешението да отвлечат някои измежду нас, хората, за да провеждат генетични експерименти с тези злощастници? Можех ли до такава степен да се доверя на интуицията си или бях напълно изгубил посоката и инициативността си?

През април 1991 година отидох в Сан Франциско да посетя изложбата *Whole Life Expo*, където присъствах на една лекция, на която говориха двама от най-умерените специалисти по НЛО, *Stanton Friedman* и *William Moore*. Те бяха единодушни в отношението си към инцидента при *Roswell*, в действителност и двамата бяха направили издирвания по този повод... И *Бил Купър* бе описан, особено от **Moore**, като човек, комуто не може да се вярва. Дали и аз мислех така? - Определено не! А това предизвика ли нови съмнения? - Разбира се.

Взех и една видеокасета, озаглавена *Hoagland's Mars: the NASA-Cydonia Briefings* (Планетата Марс според *Hoagland*: информация от *НАСА-Сидония*), която беше изключително интересно проучване върху предполагаемите паметници на планетата Марс. Но защо медиите изобщо не бяха споменали за тях?

След посещението на тази изложба не се интересувах повече от този въпрос. Нямах да стигна доникъде с тези истории. Имах пред мене живота си, а тези истории щяха да ме тласнат бързо към нищото!

Но все пак се свързах с една група хора, които проявяваха интерес към всичко това и които се събираха веднъж месечно. Присъствах на няколко от техните срещи и се абонирах за вестника им. През юни 1992 година получих писмо, с което ме канеха да присъствам на гледането на видеокасетата (първа от петте) на *Дрънвълou Мелхиседек*.

Настоятелната покана предвиждаше да се гледат видеоматериали цели 25 часа (а се оказва, че всъщност са 32 часа), но веднага приех, тъй като това ми изглеждаше, че най-добре ще допълни всичко, което бях научил по **rebirth**. Видеоматериалите представяха една четиридневна работна среща, организирана от *Дрънвълou Мелхиседек* и наречена "Цветето на Живота". Дали този човек наистина съществува и какво иска да каже това име?

Информацията, която последва, е една от най-невероятните, най-съдържателните и най-удивителните, които някога съм получавал. Освен това *Дрънвълou* проявяваше завидно присъствие на духа, искреност, добронамереност и абсолютно покриване със своето учение и то до такава степен, че надминаваше всичко онова, което вече бях видял.

Толкова бях впечатлен, че си купих копие от видеофилма и в продължение на няколко седмици то беше за мен единствено развлечение.

Какво всъщност толкова интересно и удивително имаше да ни казва *Дрънвълou*? - Е, най-напред реших да отида, защото в писмото се говореше за дишане и за извисяване - и наистина не бях разочарован.

Но как ли това може да се свърже с НЛО и с малките сиви извънземни? А и каква връзка може да има то с езотеричното значение на паметниците върху Марс?

Чудесни въпроси, затова продължете да четете. Но най-напред трябва да се спрем на няколко други малки загадки.

Какво става?

Дъг ми изпрати още две видеокасети. Едната е цяла серия документални материали, осигурени от станцията *KLAS* на телевизията в *Лае Вегас*, където някой-си *Bob Lazar* заявява, че американците работят на опитен полигон в *Невада* върху извънземен кораб, наречен *Area 51*. Този кораб им бил осигурен от **сивите**.

Втората видеокасета е озаглавена *The Pleiadian Connection* (Връзката с Плеядите) и представлява разказ за контактите на *Billy Meier* с една група същества, дошли от Плеядите. Тя представя и известен брой снимки на *beamships* (лъчисти космични кораби), фотографирани от Майер.

Били Майер наистина ли е бил посетен от същества от Плеядите или само си е позволил да се пошегува? Огромно количество факти ме карат да пвярвам, че той е искрен. Все пак Стентън Фрийдмън и Уилям Мур бяха попаднали и двамата именно на него и го бяха обявили за "шегаджията на века". Ами Боб Лазар, дали той казва истината? Ако не е така, тогава безспорно той има богато въображение. А дали той не е от групата агенти на правителството, които имат за задача специално да разпространяват, или да не допускат разпространяването, на данни отчасти неверни, или отчасти верни, с цел да прикрият и объркат следите? И ако става въпрос за дезинформация, какво скриват те наистина?

Тези два видеоматериала, ако направя съпоставка с данните на Купър и от "Врата към пространството", ме водеха към неизбежния въпрос: Какво става?

Мога да добавя и други загадки. Какво да мислим за "кръговете в житата"? Медиите се стремят да ни накарат да повярваме, че те са дело на двама шегобийци Дъг и Дейв. Но според Дрънвъллоу, точно в момента, в който Дъг и Дейв "правели признания", кръгове от същия вид се появили и в Канада. Вероятно вятърът е бил причината за тях.

Според *Colin Andrews*, един признат специалист по "житните кръгове", сега са вложени повече пари в подготовката на нов телевизионен документален филм, имащ за цел да "докаже", че Дъг и Дейв са изфабрикували тази история, отколкото сумите, осигурени на изследователите през целия единадесетгодишен период на проучванията. Но защо?

И какво да мисля за паметниците върху Марс и за тълкуването им от *Richard Hoagland*? Защо медиите мълчат по този въпрос? А и какво да мисля за НАСА и за нейното странно поведение в тази област?

Истина ли е това или не, не е много важно. Самият факт, че всички тези информации се появяват внезапно, показват ясно, че по някаква причина ние сме навлезли вече в някаква нова и необичайна епоха.

Пророчествата, правени редовно от много хора за трансформациите на Земята, са друг признак на това изключително време. *Gordon-Michael Scallion* също предсказа, че настават едни от най-смутните времена. Според Скалион, ние ще трябва да преживеем земетресения, изригвания на вулкани, наводнения, урагани и т.н., както никога по-рано, и то много скоро, преди края на века. И Скалион не е единственият. Много отдавна Нострадамус, след това Едгар Кейси и индианците Хопи са казали съвсем същото нещо.

Очевидно сега става нещо неестествено на планетата Земя - нещо реално и видимо, но и нещо, за което то загатва. Като цивилизация, ние сме натрупали известно количество информация от Шумерската епоха отпреди 6000 години до наши дни. Приблизително от 1900 до 1950 година количеството на информацията се увеличи двойно. След това тя още веднъж нарасна двойно през периода от 1950 до 1970 година, а след това наново двойно от 1970 до 1980 година. Сега информационната лавина расте с такава скорост, че НАСА закъснява цели осем години с въвеждането на данните в своите компютри, дори само с цел да може да ги ползува. Ние сме толкова далече от положението да настигахме сами себе си, а това е вече нова страница от човешката история, въпреки че си мислим, че всичко си е така, както преди. Но не е. Прочетете по-нататък.

Защо това става сега?

Защо всичко това става сега? Защо не преди 10 000 години или след 10 000 години например? - Това става сега, защото ние се приближаваме към края на един цикъл и ще стигнем до най-горните точки на всички видове нива. За да обясня това, трябва да изоставя за малко моя разказ и да насоча светлината на прожектора към Дрънвъллоу.

Мелхиседек твърди, че съществуват два вида критично движение за нашата планета. Първият вид, познат от хилядолетия, е процесията на равноденствията. Вторият вид е едно отклонение, което бе открито съвсем наскоро. Ние, тоест цялата слънчева система, се придвижваме в пространството, като описваме спирала по начин, който показва, че ние като че ли сме завързани за нещо. Астрономите, които са забелязали това явление, са започнали да търсят това друго тяло. Изчисленията са ги насочили най-напред към една област на едно съзвездие, след това към група звезди. Преди четири-пет години бе установена причината: една звезда Сириус-А. Ние се движим в пространството със Сириус-А, като описваме спирала, подобна на спиралата на молекула ДНК. Нашата съдба е свързана със Сириус. Като се движим заедно със Сириус по този начин, едно съзнание се разгъва по начин, подобен на начина, по който гените и хромозомите в молекулата на ДНК разгъват посланието си в строго специфични равнини. Съществуват определени ключови моменти, в които може да се случат някои събития и в които между Сириус, Земята и останалата част от космоса се появяват "генетични" редове от решаващо значение. Именно сега се създава един от тези редове.

3-1 .Прецесия на равноденствията

Да се спрем на прецесията на равноденствията (ил. 3-1). Оста на Земята е наклонена 23,5 градуса. Когато Земята се движи около Слънцето, оста ѝ остава наклонена, на което се дължат годишните времена. Но тъй като и самата ос се движи, получава се и осова промяна с изместването. Оста се придвижва с по един градус всеки 72 години. През 2160 години тя навлиза в ново съзвездие и прави по този начин пълна обиколка за 25 920 години.

Така за период от 25 920 години точката на северния полюс очертава една елипса. В една точка от тази елипса земята е най-близо до центъра на галактиката, а в друга точка е най-далече. И много древни народи са били забелязали, по-точно тибетците и индусите, че с отдалечаването от центъра на галактиката ние заспиваме, а когато завием, за да се приближаваме към този център, започваме да се събуждаме.

Древните мъдреци са разделили елипсата, получена от процесията на равноденствията, на сегменти, наречени юга. По-голямата част от информацията относно тези периоди юга, са натрупани през последните 2000 години, период, известен под наименованието Кали Юга. Случайно това е отсечката на най-дълбок сън от цялата елипса. Така почти всичко, което е било написано за космичния цикъл през тези последни 2000 години, е било тълкувано от заспали хора, които са се опитвали да търсят извадки от древните текстове, които те дори не са разбирали. И впоследствие така са променили тези текстове, че никой друг да не може повече да получи от тях някакво знание. С други думи, на по-голямата част от тези информации изобщо не може да се вярва.

Древните са открили две противоположни точки, които са отдалечени една от друга на разстояние 900 години, в едната от които ние заспиваме, а в другата се пробуждаме. И двете точки са свързани с невероятни изменения -промяна в съзнанието на отделните хора и изменение в положението на полюсите на планетите.

Сега ние се намираме точно в точката на обрат, в началото на движението за завръщане към центъра на галактиката и в началото на пробуждането. На 180 градуса спрямо последното обръщане, точно на обратната страна, и следващото обръщане е неизбежно предстоящо. Именно затова ние вече стигаме до критичния праг, който включва между другото и свръхнаселеността, и състоянието на околната среда.

Според **Thoth**, когото ще ви представя малко по-нататък, степента на отклонение на полюсите на Земята е пряко свързана с равнището на съзнание върху Земята и с онова равнище на съзнание, до което тя ще стигне. Това означава, че има математическо съотношение между съзнанието и степента на отклонение на полюсите. Друг начин да се разгледа това явление е да се приеме, че нашият космичен сън и следващото ни будно състояние са

Аналогични на денонощния цикъл, при който Земята прави едно пълно Завъртане около оста си за 24 часа. През нощта повечето от съществата, които се намират в онова полукълбо, което е в сянката, спят, а през деня повечето са будни. Същото е и при цикъла на процесията на равноденствията. През онази част от цикъла, когато планетата е в състояние на сън, преобладава мъжкият принцип, за да ни защитава. А винаги женският принцип ни повежда отново към светлината. Според Дрънвълоу това събитие вече е станало. Женският принцип вече е поел смяната около месец февруари 1989 година.

Въпреки големия страх от близкото изместване на полюсите - някои групи си строят скривалища и складират храна, опасявайки се, че континентите (по-точно Калифорния) ще бъдат погълнати от водата -Дрънвълоу не смята, че точно това ще стане сега. Може би ще има по-спокойно изместване. През 1972 година едно събитие измени хода на нещата. Ще се върнем по-нататък към него.

Положението, в което ние сега се намираме спрямо процесията на равноденствията, обяснява защо всичко това става именно сега. Между 1998 и около 2000 година ние вероятно ще сме преживели вече по-голямата част от тези събития. Твърде вероятно..., но Бог има власт над всичко. Според Дрънвълоу ние трябва да осъзнаваме факта, че всичко това, което ще се случи, ще бъде плод на мислите и чувствата на жителите на планетата. Ако променим нашата степен на осъзнатост, ще бъдем в състояние да променим сценария, по който се разиграва драмата, без да обръщаме внимание на каквото и да е друго пророчество.

Ние създаваме нашата действителност. Всеки миг ние създаваме нова обществена действителност. Нашите мисли, нашите чувства и нашите действия имат много по-голяма власт, отколкото бихме могли да си представим. А по-голямата част от нас съвсем слабо или никак не осъзнават тази отговорност. Това състояние е в процес на изменение, то ще се промени толкова бързо, че дори сега, в този миг, започват да се проявяват нови възможности, за които дори не сме се осмелявали да мечтаем.

Изместването на полюсите

Ако това, което казва Тот, е вярно и точно, изместването на полюсите е свързано с нашия тип еволюция. Те са взаимно свързани. Последното изместване е имало огромно значение и пряко е било свързано с познанието. Това изместване не е било положително, било е негативно, ние сме паднали ниско в "познанието си".

До неотдавна, около 1950 година, хората вярваха, че изместването на полюсите никога не става или ако става, то е веднъж на милиарди години. Но

фактически полюсите се изместват през 12 500 до 13 000 години, или казано с други думи, всеки път, щом ние стигнем до тези специфични точки от процесията на равноденствията. Това явление става естествено и редовно. Учените откриват сега, че наистина е имало повече обръщания на полюсите в историята на нашата планета.

Не само че редовно е имало изместване на полюсите, но и те са разменяли местата си, северният полюс е ставал южен и, обратно, южният е ставал северен. Полярните шапки са били вече на екватора. Вие можете да откриете морски черупки на практика по цялата планета - на върха на Скалистите планини и дори в езерото Титикака, което се е намирало под водата, а сега е на 3 600 метра надморска височина. По-голямата част от тези данни са резултат от анализи, проведени от учени върху проби, извлечени от под морското дъно, като дължината на пробите варира от 15 сантиметра до 300 метра, при което става възможно да се направи "прочит" на седиментите точно така, както се прави при пръстените по стволите на дърветата.

Изместването на полюсите е впечатляващо. С използване метода за датиране чрез йони на въглерод 14, възможно е да се предположи, че преди около 12 000 години северният полюс се е изместил от залива Хъдсън, който сега е на 60 градуса северна ширина и 83 градуса западна дължина, до сегашното си местоположение в Северния ледовит океан или Арктика.

Сега ние физически се намираме на линията, разделяща съзвездията Дева и Лъв. Като наблюдаваме небето, виждаме, че преминаваме от ерата на Риби към ерата на Водолея, но физически преминаваме от Дева към Лъв. Това обяснява защо Сфинксът е едновременно и дева, и лъв, символите на съзвездията Дева и Лъв.

John White дава значителна информация по този въпрос в книгата си *Pole Shift* (Отклонението (Люлеенето) на полюсите). В северната част на Сибир има следи от хора, бизони и дървета, разкъсани и направени на парчета от някаква невероятна сила, а след това напълно замразени мигновено. В момента на замразяването бизоните са имали в stomасите си храна от тропическа растителност. Трябва да се отбележи, че при спадане на температурата се образуват повече от двеста различни вида лед в процеса на замразяването. Тези останки са така дълбоко заровени под горната част на ледовете, че храната е запазена и днес, 12 500 години по-късно. Отклонението на полюсите става много бързо. В действителност необходими са само двадесет часа, за да се извърши цялостното изместване.

Съществуват различни хипотези за причините за тези отклонения или обръщания на полюсите. Например разширяването и хлъзгането на ледниковите шапки може да наруши равновесието на Земята като жироскоп. Друга по-съвременна теория, произтичаща от изследванията на шведския

физик *Hannes Alvenis*, е наречена магнито-хидродинамика или МХД. Тази теория напомня, че под твърдата земна кора има полутвърд слой, който в отделни моменти действа като твърдо тяло и задържа земната кора на едно място, а в други моменти, именно при внезапни промени в земното магнитно поле, той действа като течено тяло и позволява по този начин на земната кора да променя положението си.³ Това явление е възпроизведено в лабораторни условия.

Никой не знае наистина какво предизвиква отклонението или изместването на полюсите. Щом като то започне, повърхността на Земята се измества със скорост около 3000 км/час и тогава ветровете достигат на практика скорост 1500 км/час. Очевидно това е достатъчно за опустошаването почти на всичко, което съществува по повърхността. И не е за учудване, че този път ние желаем да бъдем способни всичко това да стане под малко по-голям контрол.

Колкото и голямо да е това изместване на полюсите, с него ще бъде свързано и изменение на съзнанието. Тоест, ние ще извършим същевременно едно изместване. Колкото по-голяма е промяната в съзнанието, толкова по-голямо влияние ние ще имаме върху изместването на полюсите. И тогава нашата задача е да станем достатъчно съзнателни, за да контролираме начина, по който полюсите ще се изместят, така че по-скоро да бъде приятно, отколкото страшно.

Като специалист по *rebirth*, държа да кажа, че едно изместване на полюсите е подобно на едно раждане. Ако родилката е тревожна, раждането ще бъде трудно и болезнено. Ако родилката обаче е отпусната и не изпитва страх, раждането става без болки. Раждането може и би трябвало да бъде лесно. По един или друг начин, всичко винаги зависи от съзнанието.

Вие ще намерите може би ужасяващи информации. Не се страхувайте от нищо. На по-дълбоко равнище вече знаете, че няма никакъв проблем. Обикновено, когато стане изместването на полюсите, предвижда се, че ще има много призвани и малко избрани. Но в крайна сметка всички са спасени. Няколко души стигат заедно до христовото съзнание, а другите слизат едно или две нива (което им изглежда по-хармонично). В един продължителен период от време, вероятно стотици хиляди години, тези няколко души, които са успели, увеличат останалата част от планетата и в края всички ще стигнат до христовото съзнание. Но тук, сега, на планетата Земя, нещо друго е в процес на ставане. И това ще ви обясня в следващите глави.

John White, Pole Shift (Virginia Beach, VA: A.R.E. Press 1980) 17

Проблемите на планетата Земя

Щом дойде моментът, в който съзнанието трябва да извърши значително изместване или промяна, се получава едновременен процес на смърт и раждане, водещ до сегашната промяна. Планетата Земя сега е изправена пред сериозни проблеми, много по-тежки от това, което съобщават правителствата. Около 1989 година властите започнаха да разпространяват информация от съществено значение, но само частично и в много малки количества. Ако само един от тези проблеми стигне до своята критична точка, целият живот на Земята ще бъде сериозно застрашен. А вече всички проблеми са почти пред тази критична точка.

Например, към 1980 година Жак Кусто заяви, че моретата и океаните на Земята са в състояние на умиране. В началото никой не го възприе на сериозно, но от 1990 година 85 % от живота в Средиземно море е изчезнал. Атлантическият океан не е много по-назад. Тихият океан е малко по-добре, защото има най-голяма водна площ.

Ако океаните умират, това ще стане и с планктона и фитопланктона. Те именно са не само крайъгълният камък на хранителната верига, но представляват огромен извор на кислород за планетата.

Разрушаването на озоновия слой на Земята е друг проблем, тъй като това позволява да преминава все по-голямо количество ултравиолетови слънчеви лъчи, които са смъртоносни. Според директора на Програмата на ООН за Околната среда, става въпрос за една от най-големите опасности, на които човечеството е могло да бъде изложено

Слоят на земния озон се разрушава безпрецедентно и в изключително голям мащаб. От декември 1991 година до февруари 1992 година 10 до 20 % от озоновия слой над Европа е бил разрушен - това е върхът на едно явление, което никога по-рано не е било в такъв мащаб.² *Joe Farman*, британският учен, комуто дължим откритието на дупката в озоновия слой над Антарктида от 1985 година, заяви, че през 2000 година сезонната загуба на озон над Северна Америка може да стигне до 20-30 процента.³

¹ *„Ozone, Making a Killing: How Workers And The Planet Are Disregarded.. at Du Pont“*, публикувано от Greenpeace, 1436 U. Street, N.W., Washington, D.C. 20009, avril 1992,

² *Ozone levels found to be lowest on record, The Independent, London, United Kingdom, April 8, 1992.*

³ *Joe Farman, European Ozone Research Coordinating Unit, United Kingdom Department of Environmental Press Conference, October 15, 1991.*

Проблемът ще става все по-тежък и все по-сериозен през следващите две десетилетия поради досегашното изхвърляне на газове във въздуха, които все още не са стигнали до най-горния слой на атмосферата. След двадесет години може би въобще няма да съществува озонов слой. А ние не можем да живеем без него.

Тук става въпрос само за два проблема сред огромното количество трудности на околната среда, с които ние ще се сблъскаме. Понастоящем те са толкова много, че бихме могли да си представим как се намираме на борда на кораб в мига на корабокрушението. Един специфичен аспект на планетата Земя, аспект в три измерения, който ние наричаме наш ежедневен живот, не ще може да остане дълго време незасегнат.

Според Дрънвълоу, ако вие трябва да се върнете на нашата планета само след няколко години, ще я намерите мъртва в триизмерното пространство. Но на Земята ще има живот. Всички ние ще преминем към една по-висша дължина на вълната на място, което вече е подготвено за нас, едно прекрасно място, където няма проблеми. Ние ще се изместим на малко по-къса вълнова дължина и на едно по-високо вибрационно ниво на енергията. Библията говори за това състояние като за Небето. Всъщност ние ще преминем от третото в четвъртото измерение.

Според Дрѐнвѐлоу, извънземните редовно посещават такива планети като нашата. Но вселенският закон им забранява да влизат в контакт и да интерферират с нас. Именно затова те са разположени на едно хармонично ниво, което е по-високо от хармоничното ниво на планетата Земя, и именно затова те са невидими за нас. Но от своето ниво те могат чудесно да ни наблюдават. Всъщност, в настоящия етап, следващото по-висше хармонично ниво на планетата е толкова гъсто изпълнено с кораби-носители, на които чакат любопитни, че по-новите посетители вече са принудени да заемат места на следващото по-висше ниво, което също е почти пренаселено. Нашето положение е уникално и не прилича на нищо, което е известно досега в тази Вселена. Дори има същества, пристигнали от далечни галактики, дошли специално само да ни наблюдават. И при естествени условия те въобще не биха се занимавали с нас. Повечето от извънземните, които са тука, са не само със светлинни тела, всъщност природата им е такава, че техният носител и тяхното тяло са едно и също нещо.

Измеренията

Всички нива на измеренията на този свят са налице тук и сега, свързани помежду им. Разликата между световите с различни измерения е дължината на вълните. Именно вълновата дължина е ключовият елемент на цялата Вселена. Ние живеем и съществуваме в реалност, създадена изцяло от дължината на вълната. А дължината на нашия триизмерен свят е 7,23 сантиметра.

Измеренията са разделени едно от друго от дължината на вълната точно по същия начин, както са отделени нотите в гамата. Всяка нота от гамата носи различен звук поради своята вълнова дължина. Всяка октава на пианото се състои от осем бели клавиша и пет черни клавиша и музикантът има по този начин пред себе си хроматичната гама. Тринадесетата нота е в действителност първата нота на следващата октава и тези октави се повтарят и нагоре, и надолу, на всички нива. Между всяка нота и следващата има дванадесет хармонични и холографски точки - ако се изразим с термини от науката за измеренията, ще уточним, че става въпрос за хармонични величини. Това е същото нещо, както при превключването на телевизионния приемател на различни канали. Щом смените канала, всъщност вие го включвате на друга дължина на вълната.

Има празно пространство между измеренията точно така, както има празно пространство между две ноти. Има по-голям вакуум, да кажем има по-голяма стена, между октавите. Ако вие можете да промените вашата вълнова дължина и да направите завъртане на 90 градуса, можете да изчезнете от този свят и да се появите в измерението, което съответства на вашата тоналност. И тогава образите, които вашите очи възприемат, ще се изменят според дължината на вълната на света, в който вие ще сте влезли. Тази планета има голям брой различни светове - те всички присъстват тука, но нашето съзнание е хармонизирано върху една определена дължина на вълната. Същевременно ние съществуваме буквално на всички нива на измерения и нашият опит е напълно различен на всяко отделно ниво.

Например, ако трябва да се извисим на по-горното ниво, точно това, което сега правим, ще открием, че всяко нещо, което си помислим, става веднага, докато тука, в третото измерение, е нужно известно време. Дори ако мислите ни неизбежно и тука създават наша действителност, очевидно тяхното материализиране не става абсолютно веднага.

Ключът за разбирането на процеса на изместване от едно измерение в друго започва с локализирането на едно електромагнитно поле с формата на тетраедърна звезда. Това поле се намира около човешкото тяло.

Меркаба

Тетраедърната звезда се състои от два тетраедъра, които са вградени един в друг така, както е направена Звездата на Давид, но в три измерения (ил. 5-1). Двата преплетени тетраедъра представляват мъжката енергия и женската енергия в свършено равновесие. Тетраедърът, обърнат с върха нагоре, е мъжката енергия, а тетраедърът с върха надолу е женската енергия. Около всичко, което съществува, има подобна тетраедърна звезда, не само около нашето тяло.

Ил. 5-1. Тетраедърна звезда

Съществува и един тунел, който минава през тялото. Той свързва двете крайни точки на тетраедърното поле. Дишането вътре в този тунел, свързано с ротационното движение на тези полета, създава един носител за издигане, който се нарича Меркаба.

Ние имаме физическо тяло, ментално тяло и емоционално тяло, които заедно имат формата на тетраедърната звезда. Става въпрос за три еднакви или подобни полета, които са наложени едно върху друго или преплетени едно в друго, като единствената разлика между тях е, че физическото тяло не се върти, тъй като е блокирано. Меркабата е съставена от енергийните полета, които се въртят в противоположна посока. Менталната тетраедърна звезда, която по същност е електрична и мъжка, се върти наляво. Емоционалната тетраедърна звезда, чиято природа е магнитна и женска, се върти надясно. Именно фактът, че умът, сърцето и физическото тяло са свързани в точно геометрично съотношение, при определена критична скорост създава така наречената меркаба.

Думата **Мер** означава светлинни полета, които се въртят около себе си в обратна посока, **Ка** означава дух, а **Ба** означава тяло или действителност. Следователно, Мер-Ка-Ба е светлинно поле, в което движението става в противоположни посоки и което обгръща едновременно и ума, и тялото, а освен това е и носител, тяло-носител на времето и пространството. Това именно е фигурата, чрез която всичко друго е било създадено, това е единна геометрична съвкупност от линии около нашето тяло. Цялата рисунка има за начална точка основата на нашия гръбначен стълб, която е толкова мъничка, колкото са малки и осемте клетки, от които е било образувано първоначално това наше физическо тяло. Оттам тя се простира наоколо и има общ диаметър около петнадесетина метра.

Да запомним, че светлинните полета с противоположно въртене на тази меркаба имат и пространствено-времево тяло-носител. Щом съумеете да задвижите тези полета, вие ще можете да използвате вашата меркаба, за да пътешествате във Вселената.

При по-голямата част от народите на Земята меркаба не действа. Дрънвълоу твърди, че на тази планета има около 2000 души, чиято меркаба действа, и около 8000 учители, които са се "издигнали" и вече се намират на друго равнище на съзнание на Земята.

Мелхиседек

Дори да успеете да се придвижите с вашата меркаба към други равнища с други измерения, ако вашето съзнание не е достатъчно развито, за да работи с по-висшите вибрационни степени, вие не ще можете да останете там. Някои същества обаче са успели вече да преминават през всички измерения и да бъдат съзнателни.

Като са се научили да бъдат в равновасие и в състояние на осъзнатост през 144-те нива на различните измерения (дванадесет измерения и дванадесет хармонични, които са свързани с тях), те успяват да прекосят дебелината стена, което е пред следващата октава. Минавайки от другата страна, те виждат великата сцена, като разбират и осъзнават, че цялото творение се повтаря до безкрайност.

И в тази точка те трябва да направят своя избор - да отидат отвъд творението, за да се върнат към извора, или да останат тук. Ако останат, те биват наречени Мелхиседек. И животът си служи с тях, за да се уреждат проблемите между различните измерения.

Сега има около десет милиона мелхиседеци, от които пет милиона са на планетата Земя.

Нашата история

За да можем да разберем какво ни се случва сега и какво ще стане в бъдеще, най-важно е да познаваме миналото си. Растенията, например, използват една математическа структура, описана чрез Ред на Фибоначи, за да бъде ясно как ще се развие всеки етап от техния растеж. Растението се връща към това, което току-що е направило, утвърждава се там, където е сега, и тогава знае къде ще отиде. То прибавя броя на листата, които току-що са се разлистили, към броя на преди това разлистилите се листа, за да разбере колко точно листа ще трябва отново да разлисти. То си казва например: "Току-що ми се разлисти само един лист, но преди това имаше един разлистен, първият, затова сега ще трябва да ми се разлистят нови два." След разлистването на тези два листа, то си казва: "Имах само един лист и току-що ми се разлистиха два листа, следователно сега имам три листа. Ще трябва да ми се разлистят пет" и т.н. То трябва да обърне поглед назад, за да разбере колко листа точно е прибавило последния път, и като събере този брой с наличния общ брой, ще получи знание за следващия брой листа. Така става в органичната структура.

Като човешки същества, ние трябва да познаваме собствената си история, да знаем как сме стигнали до сегашното стечение на обстоятелствата, за да съумеем да излезем по-нататък. Ние смятаме, че нашата история е започнала от 3800 година преди Исуса Христа в Шумер и че преди това нищо не е съществувало, освен космати варвари. Предполагаме, че човекът е най-необикновеното същество на всички времена върху тази планета. А в действителност, според Дрънвълоу, съществували са толкова много древни цивилизации и знанието за тях надминава далеч границите на човешкото въображение. Цивилизациите върху тази Земя са започнали да съществуват на тази Земя преди 500 милиона години. Планетата е звездна част, върху която отвсякъде са дошли външни форми на живот, за да се присадят на нея, и така са се комбинирали и съчетали едни с други, че са породили нови форми на живот, които впоследствие са се разпространили. Всяка от тези форми на живот е преминавала през пет нива на съзнание. Ние сега се намираме на второто ниво в тази скала.

На практика всички останки от великите древни цивилизации са били извадени от техния контекст или са били държани в тайна. Например ние знаем съвсем малко неща за нашата връзка със звездата Сириус, а тази връзка е съществена за разбирането на нашето положение сега. Книгата на *Robert Temple*, озаглавена *The Sirius Mystery* (Тайнството на Сириус)¹ говори за следното: близо до Тамбукуту, в Африка, има племе, наречено догони. От над

Robert Temple, The Sirius Mystery (New York : St. Martin's Press, 1976)

Сфинкс, чието тяло на лъв, с изключение на главата, носи безспорни следи от ерозия, причинена от морска вода.²

Един египтолог, *John Anthony West*, решил, след като прочел книгата на *Schwaller de Lubicz* през 1972 година, да проведе изследвания и анализи на Сфинкса за следи от ерозия. Той установил, че този вид разпадане е много, прекомерно много голямо, стигащо чак до 3.5 метра дълбочина при задната част на паметника. Той поканил един американски геолог, *Robert Schoch*, който провел анализи като геолог и открил, че ерозията е била причинена не от вятър и пясък, а от водни течения. Той изчислил, че били необходими най-малко 1000 години проливни дъждове, изливащи се постоянно върху Сфинкса, за да се получи подобна ерозия. И така геологията сега директно застава на противоположното мнение на археологията. След като се смята, че пустинята Сахара съществува от около 7000 до 9000 години, това означава, че Сфинксът е бил създаден най-малко преди 8000 до 10 000 години.

Египетските археолози нямат какво да кажат по този въпрос. Трябва да приемат неопровержимото доказателство, че това е истината, но това рискува да предизвика сгромолясането на цялата наша понятийна система относно жителите на тази планета, защото винаги досега сме вярвали, че на тази планета преди 8000 или 10 000 години не е имало хора, способни да издигнат такава класална статуя, като Сфинкса. Според Тот, Сфинксът е доказателството, че на планетата е имало цивилизация преди 5,5 милиона години. Преди 5,5 милиона години е станало нещо, някакво събитие, което е разрушило акашовите записи от паметта на Земята. Дори Тот не си спомня какво точно е било и не знае как да стигне до по-древните архиви.

Цивилизацията на Шумер изглежда се е появила внезапно, без собствена еволюция, както и Египет. Древноегипетските писмена се появили внезапно в най-сложната им и неразгадаема форма и впоследствие били подложени на разруха. Всички най-древни цивилизации - Шумер, Вавилон, Египет и т.н. - са се развили бързо и веднага е дошъл за тях периодът на упадък. Сред руините от някои шумерски селения археолозите са открили плочки, върху които е била изобразена слънчевата система, като планетите се изброяват точно по ред. В една от плочките дори е посочено и разстоянието между планетите.³ Как хората са могли да имат такива знания? Там има подробни данни и за процесията на равноденствията. Изчислено е, че единственият начин да се открие процесията на равноденствията е наблюдението, а минималният период на наблюдение би трябвало да бъде 2 160 години. След като, според нашите вярвания, не е имало никаква напреднала цивилизация 2 160 години преди древните шумери, как те са могли да имат тази информация?

² *John Anthony West, Civilization rethought, Conde Nast Traveler, Februar 1993 (New York : Conde Nast Publications, Inc.)*

³ *Zecharia Sitchin, Genesis Revisited (New York : Avon Books, 1990)*

Нашите създатели

Сега ще направя скок назад, за да се озовем в периода на нашата история преди около 400 000 години. Ще представя тук данни, взети от Тот и от *Zecharia Sitchin*, по-специално книгите му *The 12th Planet (Дванадесетата планета)*⁴ и *Genesis Revisited (Сътворението преживяно отново)*⁵. *Sitchin* смята, че в нашата слънчева система има още една планета, наречена "Шумерски Нибиру", която има елиптична орбита, подобна на орбитата на комета. За 3600 години тази планета прави пълна обиколка около слънцето. Нейните жители, наречени нефилими, били пристигнали на Земята преди 400 000 години. Тот не казва защо. Всъщност той никога не е споменавал за нефилимите, а само е казал на Дрънвълду, че по онова време е имало гиганти на Земята (нефилимите били високи между 1,80 и 2,40 м.). *Sitchin* твърди, че те са дошли на Земята, защото имали нужда от злато за тяхната атмосфера. Ето какво пише той в книгата си "Сътворението, преживяно отново:

На тяхната планета Нибиру анунаките (нефилимите) се оказали в затруднено положение, с което ние може би също ще се сблъскаме на Земята - увреждането на околната среда станало причина животът там да бъде невъзможен. Те имали нужда от защита на атмосферата им, която се разрушавала, а единственото средство изглежда било да се поставят отгоре златни зрънца или пластинки, подобни на щит.⁶

Следователно те били дошли тук, за да използват златото. След около 200 000 години тежък насилствен труд, миньорите се разбунтували и решили да създадат една подчинена и послушна раса " която е всъщност нашата -способна да експлоатира златото за тях. Трябва да се отбележи, че в Южна Африка, в най-древните известни златни мини археолозите са открили кости на Хомо сапиенс и експериментално получени биологични структури най-малко отпреди 50 000 до 100 000 години. *Sitchin* твърди, че нефилимите са ни създали преди около 300 000 години, но Тот е много точен и каза категорично през 1994 година, че ние сме били създадени точно преди 200 209 години.

⁴ *Zecharia Sitchin, The 12th Planet (New York : Avon Books, 1976)*

⁵ *Zecharia Sitchin, Genesis Revisited*

⁶ *Zecharia Sitchin, Genesis Revisited*

Според теорията на *Sitchin*, нефилимите са ни създали чрез генетично експериментиране, но според Тот те не са могли да извършат самостоятелно такива експерименти. Необходима е била помощ отвъд слънчевата система. Тази външна помощ е дошла от един своеобразен извор - именно обитатели на Сириус са се притекли на помощ на нефилимите, за да ни създадат. Те пристигнали най-напред в океана и излезли от него като полчовеци-полуриби. Дошли най-напред при далфините, под водата, защото искали да установят контакт със същества, които имат същото ниво на съзнание. Трябвало да разкажат какво искат да правят и да получат разрешение да го направят. Според шумерските архиви нефилимите отишли най-напред в Южен Ирак, за да построят градове. А след това отишли в Южна Африка, за да произвеждат там злато. Шумерските архиви се състоят от кръгли глинени плочки, намерени в най-древните шумерски градове, градовете, за които се говори в Библията. Тези архиви, открити едва през последния век, са най-древният източник на информация на планетата. *Sitchin* е човек, който има способността да тълкува тези архиви.

Следователно, според Тот, имало е великани, които са станали наша майка. Седем такива великани напуснали телата си и образували една съзнателна сфера. Те се слели в зародиша на живот и създали една клетка. Когато седем същества се обединят по геометричен принцип, за да създадат зародиша на живот, изблква синьо-бял пламък с височина 1,2 метра. Този зародиш прилича на пламък, но е хладен. Той бил съхранен впоследствие в "Залите на Аменти".

"Залите на Аменти" представляват едно много древно място, построено преди повече от 5,5 милиона години. Никой не знае точно нито кога са създадени, нито кой ги е създал поради разрушаването на акашовите записи на планетата. Не забравяйте, че дори историята на нашата планета да е отпреди 500 милиона години, ние имаме достъп само до последните години.

"Залите на Аменти" са всъщност едно изкривяване на измеренията в пространството, което изкривяване прилича на матрица. Има само един вход, но след като се влезе вътре, пространството става безкрайно. Тази сферична форма винаги е с хармонична, по-висока от хармоничната на вибрационното ниво на Земята. Тя обикновено е разположена на 700 000 километра в пространството, но през епохата на Атлантида е била на повърхността на Земята. А сега се намира на 1600 километра вътре в Земята. Дрънвълду е стигнал и влязъл в първата зала, където се издига една пирамида. Вътре в тази пирамида е издълбана в камъка една зала с божествени пропорции. В средата на залата стои един куб, върху който гори пламъкът.

Подготовката едновременно за това създаване или изкуствено осеменяване през пространството (от разстояние) била направена на Сириус-Б или по-точно на третата планета след Сириус-Б. Шестнадесет мъжки същества и шестнадесет женски същества, които там съставлявали една семейна общност, тръгнали от Сириус-Б по посока към Земята и отишли направо при пламъка, намиращ се в "Залите на Аменти". Те се издължили и се слели с

пламъка. Периодът на зачатие тогава обхващал 2000 години. Тези две различни раси - едната от Нибиру, а другата от Сириус - взели участие в нашето създаване.

Тот твърди, че отначало ни били поставили върху един остров недалече от югозападния бряг на Африка, който остров се наричал Гондаваналанд. Тот казва, че там са ни оставили, за да не можем да избягаме. И там сме били останали 50 до 70 хиляди години. И след това ни били закарали в Южна Африка. Интересно е да се отбележи, че африканските приказки за сътворението без изключение съдържат факта, че хората идват от един остров, разположен край югозападния бряг на Африка и наречен Гондаваналанд.

Според тълкуването на шумерските текстове, което *Sitchin* дава в книгата си "Дванадесетата планета", след като нефилимите са ни създали, за да работим в златните мини на Африка, някои от нас били отведени в градината на Е.ДИН. Боговете ни обичали, защото в края на краищата ние сме били създадени по техен образ. Но в градината на Е.ДИН, където били овощните градини на нефилимите, на нас ни било забранено да ядем от плодовете на някакво дърво, наричано дървото на познанието. Но ние не сме изпълнили заповедта. И този факт бил от най-съществено значение, защото, посягайки към този забранен плод и придобивайки "познание", ние сме могли вече да се възпроизвеждаме по полов път. До онзи момент ние сме били хибриди, резултат от кръстоската на два различни вида и, като всички хибриди, сме били неспособни да се размножаваме. *Sitchin* тълкува текстовете от Шумер в смисъл, че ние сме резултат от кръстоска между нефилимите и Хомо еректус, предшественика на Хомо сапиенс. Чрез Тот имаме допълнителна информация за ролята, която са изиграли съществата, дошли от Сириус.

Нефилимите не допусkali ние да се размножаваме, което не е учудващо. Те искали по този начин да запазят контрола върху собствения си експеримент. Познанието, придобито с изяждане на забранения плод, не е чак толкова научно познание - това е било узнаване на начина за пресъздаване, по-точно как да се променяме от стерилни хибриди в нов вид, способен да се размножава. Нефилимите, разгневени от новопридобитата ни способност да се размножаваме, ни изгонили от градината. Според специалисти по древните писмености, шумерските архиви са по-ранни от записаното в Библията, така че библейските разкази за Сътворението са преразказани по-древни текстове от Шумер.⁷

Въпреки че сме били принудени да напуснем тяхната градина, нефилимите ни позволявали да обработваме земята и да произвеждаме

⁷ Eberhard Schrader, „Die Kielschriften und des alte Testament“, цитиран от Zecharia Sitchin, The 12th Planet

храната си. Ние сме се преместили към една планинска област, разположена на изток от градините на Месопотамия. Според Тот там сме били останали дълго време. Но станала значителна промяна в съзнанието и изместване на полюсите, което предизвикало изчезването на Гондаваналанд в дълбините на океана. Онези, които оцелели, отишли в Африка, а най-развитите отишли в Лемурия, нова земя, появила се заедно с изчезването на другия континент.

Лемурия

Континентът Лемурия е съществувал в продължение на период от 60 000 до 70 000 години. През тази епоха съзнанието на планетата се променило и станало предимно интуитивно и женски тип на мислене. Лемуриите били развили такива технологии, които ние все още не можем да разберем - например принципа на радиестезията, при която багетите действат само при единение на ума и сърцето.

Преди около 80 000 години (или 1000 години преди края на континента, който от самото начало потъвал постепенно) в Лемурия живеели мъж и жена, чиито имена били Ай и Тя. И след като приживе били станали физически безсмъртни същества, те основали школа за обучение по безсмъртие и извисяване - Школа за мистериите Наакал. Извисяването е метод, който се състои в съзнателно преминаване от един свят в друг, като в това преминаване участва и физическото тяло. Това извисяване е различно от прераждането, което се състои в съзнателното преминаване към друг свят през смъртта и чрез пресъздаване на светлинното тяло от другата страна. По време на своето съществуване тази школа била създавала 1000 безсмъртни учители до мига, в който континентът бил погълнат напълно от водите. Народът на Лемурия, изключително интуитивен, е знаел, че сушата ще потъне. Затова хората били добре подготвени за предстоящите събития и вероятно имало съвсем малко жертви. Постепенно континентът обезлюдявал и неговите жители се заселили или в една област, разположена толкова далече на юг, колкото е езерото Титикака в Перу, или толкова далече на север, колкото е планината Шаста в Калифорния.

Атлантида

При потъването на Лемурия полюсите се залютели и изместили и се появила сушата на Атлантида. Хилядата или почти хилядата безсмъртни от Школата на мистериите Наакал от Лемурия отишли в Атлантида, по-точно на един от нейните десет острова, който се наричал Ундал (*Uncial*). След пристигането си на острова, първото нещо, което направили, било изграждането на една стена точно в средата на острова, от север до юг. Тази стена, висока около 12 метра и широка 6 метра, разделяла абсолютно напълно двете части така, че било невъзможно да се премине от едната в другата и обратно.

След това издигнали по-малка стена от запад на изток, като разделили по този начин острова на четири части. Този градеж е копие на човешкия главен мозък, който е разделен на две полукълба, отделени в средата от едно така наречено "мазолесто тяло". Лявото полукълбо, на мъжката страна, е мястото на логиката. Дясното полукълбо, на женската страна, е мястото на учението или на интуицията, но мъжката част има също един женски аспект, интуитивен, който е свързан с него, както и женската страна има също мъжки аспект, логичен. Става дума за четирите четвърти на човешкия главен мозък.

Щом безсмъртните учители приключили разделянето на острова си, половината от тях отишли на едната страна, а другата половина - на другата страна. Учителите в лявата страна станали логически мислители, а онези в дясната страна - интуитивни мислители. Те провели експеримента до мига, в който островът станал жив. После те проектирали върху главния остров елементите на Дървото на Живота така, че вихрите от енергия започнали да се въртят около тези десет точки и да привличат лемуриите към Атлантида. Всеки индивид бил привличан от вихъра, който е бил по своеобразен начин свързан с неговата истинска природа. Лемуриите, които вече се били настанили от езерото Титикака до планината Шаста, усетили, че трябва да емигрират в Атлантида, без да знаят защо. Те били отведени на това място от енергийния вихър, създаден от безсмъртните учители,

За съжаление, еволюционната схема на Лемурия е била структурирана по такъв начин, че лемуриите са имали развити само качествата на осем от десетте вихъра, свързани с Дървото на Живота. Лемуриите емигрирали към осемте от тези десет места, които станали главни градове, но останалите два вихъра останали незаети. Именно тогава и там се породил един сериозен проблем.

Двата енергийни вихъра, останали празни, привлекли две раси от извънземни, които дошли да се слоят с нашето човешко съзнание и били включени в нашата еволюционна схема. Първата раса извънземни били наречени евреи, чийто произход е неизвестен, но която раса не създавала проблеми. И наистина те ни подпомагали всестранно, като ни давали информация за неща, които на нас въобще не са ни били известни. Но втората раса извънземни ни причинила много сериозни проблеми. По-точно тази раса дошла от Марс - не планетата Марс, която ние познаваме сега, а онази планета отпреди приблизително един милион години. Тогава Марс е била прекрасна планета, съвсем жива, не угаснала, такава, каквато е сега. Но живеещите на тази планета страдали от последиците на "луциферния" бунт, предизвикан от същия тип зло, от което и ние сме щели да бъдем заразени, за да умрем. Но проблемът на Марс не бил предизвикан от самия Луцифер, а по-скоро от една съвкупност от същества от същия тип. Ще наричам този общ проблем "луциферен бунт", въпреки че Луцифер лично е бил замесен само в най-новите размирици.

Луциферният бунт

Луцифер е бил един от най-приказните ангели, създадени от Бога. Той имал само един недостатък, но си мислел, че е добър като Отеца Бог. Луцифер I познавал схемата на сътворението, меркаба, но по начало било предвидено [този принцип да бъде задействан отвътре. А за да се задейства отвътре, трябвало емоционалното тяло да бъде цялостно, както и менталното тяло,]което би обезпечило сигурността и защитата. Луцифер направил крачка [встрани. Осмелил се да го оповести и го създал отвън. Самият той се бил]тделил от Бога, извора, и затова не бил способен да го създаде отвътре. И в ечалото, преди да понесе последиците, той си казал: "Не е голяма работа. Той го прави отвътре, аз пък ще го правя отвън. Това е все старата добра Гмеркаба." Това е все адно да кажеш че водородната бомба е като любовта, защото свети и топли. Но екстериоризирането на меркаба е било милиони пъти по-сериозно и по-тежко.

Тези опити били извършени против волята на Бога на три пъти, преди да бъдат предприети и на нашата планета, и причинили тотален хаос. Последният луциферен бунт станал преди 200 000 години и по онова време около една трета от ангелите се присъединили към него.

Преди около един милион години расата, която живеела на Марс, била почти угаснала поради предходния луциферен бунт (трети по ред). Меркабата, създавана без истинско умение, била истинската причина за разрушаването на планетата. Ако създавате меркаба вътрешно, като използвате любовта или вашето емоционално тяло, тази меркаба става живо поле около вашето физическо тяло. Обаче ако се опитате да я създадете отвън, няма да имате нужда от любов, защото можете да използвате само вашата пресметлива мисъл. В крайна сметка вие се оказвате пред едно същество, което има само ляв мозък, не притежава емоционално тяло и не разбира изобщо нищо от обичта или от любовта. Сивите извънземни са най-добрият пример за това (тези сиви извънземни са потомци на марсианците и са една от расите извънземни, които посещават сега Земята). Друга последица от създаването външно на меркаба е фактът, че самото действие на сътворяването поражда двойственост. И как би могло да бъде другояче, след като при този акт се поражда двойственост с цел да се изразяват емоции, които да бъдат трансформирани в методология? След като всичко тъне в дуализъм и се върти, става все по-трудно и все по-трудно да се долови духът на единност или единение, който е присъщ на всяко нещо. Ние виждаме и доброто, и злото, и въпреки че Единният принцип съществува и в този свят, сътворен отвън, невероятно трудно е да го открием това Единно.

Когато марсианците пристигнали в Атлантида, те донесли със себе си последиците на луциферния бунт и именно това нещо предизвикало залеза на Земята. Проблемът се състоял в това, че Марс имал култура, изцяло свързана с дейността на лявото полукълбо. Марсианците знаели и разбирали всичко по интелектуален път и не притежавали никакво чувство - по-точно, те не чувствали любовта. Нямали никаква причина да се заемат с някого друго извън тях самите. В резултат на това те били винаги в състояние на битки помежду си и разрушили атмосферата по начина, по който и ние сега почти сме разрушили земната атмосфера. Тъй като Марс бил в процес на разрушение, малка група марсианци, приблизително около хиляда, построили фигури и постройки в областта, която ние сега нарекохме Сидония -огромната хуманоидна фигура и паметниците, снимани върху Марс от кораба "Викинг" през 1976 година. Тези паметници представляват с много точни математически детайли, на повече нива, формата на една тетраедърна звезда, вписана в една сфера, и разказват също как марсианците са успели да създадат собствената си външна нещастна меркаба. Те били загубили толкова отдавна способността да създават вътрешна меркаба, че вече не знаели нищо за това. А всъщност този вид тяло-носител изисква наличието на емоционално тяло. Нещо, което е сигурно, те са знаели как се създава меркаба отвън и само това успели да направят. И с това тяло те тръгнали да пътешестват, предполагайки, че това е единствената възможност за тях,

Благодарение на създаването на това елегантно външно тяло-носител в пространството и времето, марсианците могли да пътуват през времето, да открият най-доброто място и да решат в кой точно момент да отидат там. И те видели, проектирано в бъдещето - преди около 65 000 години - това най-прекрасно място на планетата Земя, в Атлантида, което ги очаквало. И именно към него се насочили. Те се настанили там против нашата воля и се опитали веднага да завземат властта, но били съвсем малко на брой и не успели. Тогава решили да опитат по нашия женски път, дори и да не го разбирали и да не го приемали. Но полагали много големи усилия. Фактически те се опитвали да направят това в продължение на 50 000 години, но все хаотично. И тяхното въздействие върху нас било толкова голямо, че постепенно нашето съзнание започнало да преминава от женския аспект към мъжкия аспект. Трансмутацията не била абсолютно пълна, но ние сме били доста отклонени от естествения ни път на развитие.

Когато марсианците се намесили в нашата еволюционна схема в Атлантида, ние сме били на нивото на 13 или 14-годишно момиче, а те са били на нивото на един 65-годишен мъж. Те се намесили в нашата еволюционна схема против нашата воля и в известна степен ни изнасилили. Както казах, те биха взели властта, ако можеха, но не са били достатъчно многобройни и трябвало да се задоволят поне за известно време да продължат по нашата наивна програма.

И ако е имало винаги конфликти и сблъсъци, всичко е вървяло гладко по кръгова орбита допреди 16 000 години. Точно тогава една комета се ударила в Земята на мястото, където сега се намира *Charlestown* в Южна Каролина. Останките от този разтопен камък се разпръснали върху една област, голяма колкото площта на цели четири щата, и причинили огромни разрушения. Хората в Атлантида били изключително напреднали по онова време и знаели, че тази комета се приближава към Земята. В действителност те са притежавали вече технологията, с която биха могли да я взривят извън Земята. Марсианците настоявали да се използват машини за разрушаване на нашественика, но въпреки че те са имали огромно влияние върху нас, нашият женски аспект е бил все още достатъчно силен, за да не приемем това. Основно, интуитивният аспект казал: "Не, не разрушавайте кометата над Земята. Тя е Бог и ще стане това, което трябва да стане, затова оставете нещата сами да станат." Атлантите наблюдавали падането на кометата и можете ли да отгатнете какво станало? - Повечето от разрушенията станали в областта, където живеели марсианците. Всъщност по-голямата част от тази област била потопена в океана. А оцелелите марсианци имали Божията милост.

Привържениците на външната меркаба решили от този момент да не се оставят да бъдат ръководени от нас и да правят нещата по своему. И организирали един луциферен експеримент, подобен на експеримента отпреди един милион години, който били направили на Марс и който имал като резултат външната меркаба. Те все още нямали нито придобито емоционално тяло, нито любовта, необходима за изграждането на полетата с обратно въртене като жива цялост, тъй като не са били направили нищо, за да развият у себе си този индивидуален аспект на Земята. Те имали - или по-скоро предполагали, че имат - способността да пресъздават меркаба по външен начин. Опитвайки по този начин да я създават, те засилили патологичността на луциферовия бунт върху Земята и се провалили по най-плачевния начин. Експериментът скоро се оказал извън контрол и започнал да отваря пролуки на ниво други измерения, в резултат на което нежелани духове - духове, чието място е било определено за други светове и в други измерения - дошли със милиони. И това повдигнало капака - светът просто полудял.

Представете си как хиляди същества по телекинетичен път препускат едно след друго с викове, ожесточени, почти бесни и преминават не само през атмосферата, но и през мисълта, тялото и духа на хората! Гледката съвсем не била хубава за гледане.

Извисените учители оказали голяма помощ, като "попълвали със замазки от кал" по-голямата част от дупката в измеренията, но тъй като при тях имало вече милиони същества извън инкарнация, всеки атлант успявал да подслонява между 20 и 100 духове. Нещата се влошили още повече в Атлантида, отколкото сега тука, защото и ние сега бързо се приближаваме към тази точка. А и духовете все още са тука. Всеки индивид на тази планета подслонява най-малко два такива духа в своето тяло.

Този неуспял експеримент станал преди 16 000 години и през следващите 4000 години нещата непрекъснато се влошавали. Извисените учители, които представляват нашия висш аспект и нашето най-високо ниво на съзнание, което никога по-рано не било постигнато на тази планета, наблюдавали от своите обиталища десетата, единадесетата и дванадесетата хармонични на шестото измерение и с молитви поискали помощ. Те не могли да се задоволят с изгонването на марсианците или с унищожаването на дезинкарнираните духове. Извисените учители не действат по този начин, тъй като това не е пътят на живота. Следователно, те се надявали да получат помощ и се молели крайният изход да бъде едно положение, при което да няма нито победител, нито победен.

В най-извисените аспекти на живота съществува съзнанието на Единния, а в съзнанието на Единния няма никаква двойственост, никаква заблуда.

Съвсем очевидно е, че духът на Единния съществува във всичко, а тъй като духът на Единния се движи във всичко, тогава всичко е част от цялото. Точно поради това извисените учители не са могли да вземат решение да унищожат марсианците. Нашата съвременна хирургична философия за изрязването - да отвориш и изрежеш онова, което не е в ред - не се отнася за истинския живот. С унищожаването или изгонването на марсианците една загуба за никого би се превърнала в загуба за всички.

Голям брой от интергалактичните консули били замесени в последвалите преговори. С връщане към далечното минало успели да забележат, че нещо е било направено много по-рано и то с успех. Това изисквало разпространение чрез синтез на планетно христово съзнание. Ставало въпрос не само да му се позволи да се произвежда по естествен начин, но да се разпространи по синтезен път процесът на създаване на мрежа от христово съзнание върху планетата, чийто резултат щяло да бъде всеобщото изцеление

Щом съзнанието достигне определено ниво, всички проблеми се решават от само себе си. Христовото съзнание е съзнанието на Единния. Ако това стане възможно, всички ще спечелят.

Съществуват пет нива на съзнание, свързани с планетата Земя. Те са пряко свързани с броя на хромозомите, съдържащи се в нашата генетична структура.

Всяко ниво е изградено по големина. Първото ниво на съзнание има 42 хромозома плюс 2, което е в хармония със съзнанието на Единния. В този пункт колективното съзнание действа по такъв начин, че ако един човек изживее една своя опитност, възможно е за всеки друг човек да има достъп до тази памет и да изживее събитието. Това е епохата на мечтата (преди пристигането на човека на Земята) за аборигените в Австралия. Мястото по височина, свързано с това ниво на съзнание, е приблизително от 1 метър до 1,5 метра.

Сега ние сме на второто ниво на съзнание. Тук ние сме загубили това съзнание на Единния. Ние сме разделени един от друг и съществуваме поотделно. Второто ниво на съзнание има 44 хромозома плюс 2, а приблизителната височина е от 1,5 метра до 1,80 метра.

На трето ниво на съзнание, което е христовото съзнание, има 46 хромозома плюс 2, Височината в скалата е от 3 метра до 4,8 метра. Тук ние притежаваме отново паметта на Единния, но на трето ниво неговата форма е издигната до ранга на моменталното проявление - става въпрос не за мечтано време, а за реално време. Когато имате някакъв спомен, този спомен е реалност. Става въпрос не само за вашата индивидуална памет, а за паметта на всички същества с христово съзнание, които вече са живели. На трето ниво има в действителност само едно единствено съзнание, което се движи през всички неща, и паметта е неговият ключ. Именно там е целият въпрос за безсмъртието. Безсмъртието не е да живееш вечно в едно тяло, тъй като винаги съществуват по-висши места, където можеш да отидеш. Ключът е да няма прекъсване в съзнанието по време на пътуването ти през различните нива, да няма дупки в паметта, да можеш да тръгнеш в желани миг и да продължаваш да си спомняш за мястото, откъдето си дошъл.

Четвъртото ниво на съзнание има 48 хромозома плюс 2 и височина около десетина метра. Петото ниво има 50 хромозома плюс 2 и височина от 15 до 18 метра. Четвъртото ниво е дисхармонично, като второто, но то е необходим етап за стигане до петото ниво, което е най-високото ниво на тази планета, до което може да се стигне.

Тот

Тот е един исторически човек, извисен преди 52 000 години. Той е бил цар на атлантите в продължение на 16 000 години и в онази епоха се наричал Шикетет Арлих Вомапитес. Живял е на Земята в същото тяло до 4 май 1991 година. Той би могъл да отпътува по-рано - много извисени учители са го правели - но бил част от една малка група, която била взела решение да остане. Знаейки, без никакво съмнение, че всички неща за взаимно свързани помежду си и че съществува само един единствен дух. Единният, който се движи през всички неща, Тот предпочел да остане тука като учител.

Той бил заминал наистина за период от около 2000 години и обиколил различни планети. Пристигал на някоя планета и се настанявал там за около стотина години, за да наблюдава живеещите на нея и да възприеме техните начини на действие. След това тръгвал за друга планета, а после се връщал отново тука. Той искал да остане сред нас на Земята дотогава, докато ние стигнем известно ниво на съзнание. И тъй като сега ние вече сме стигнали до това ниво на съзнание, ето защо Тот напусна тази планета на 4 май 1991 година.

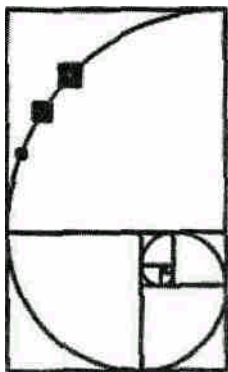
Очевидно е, че това, което се случи преди, по време на и след войната в Персийския залив, е било връхната точка на нещо. За първи път от 16 000 години, на нашата планета светлината е по-могъща от мрака. Дори ние все още да не забелязваме това, властта е сменена и законите са се преобърнали от само себе си. Сега, когато негативното се съпротивлява срещу светлината, защото именно това е неговата истинска природа, а не да намалява и засенчва светлината, то ѝ придава и влива повече могъщество - и ние ставаме все по-силни и все по-силни. Затова издържайте на всичко!

Най-забележителното нещо, направено от Тот, е въвеждането на писмеността по Земята. В Египет го наричали "писаря", защото именно той е записал писмено цялата древна история. И затова Дрънвъллоу е бил изпратен при него. По-голямата част от сведенията, които Дрънвъллоу има за нашата история и за нас самите, идват точно от Тот. Тот винаги е подчертавал, че това, което казва, не е свършено вярно и точно, но неговата версия за фактите е сигурно много близка до онова, което наистина е станало. Първата среща на Дрънвъллоу с Тот е станала през 1972 година. Той е проучвал алхимията - начина за превръщане на живак или олово в злато - но не с цел да стане богат, а за да наблюдава химичните реакции. Всяка химична реакция има паралел някъде в живота, на едно или друго ниво. Ако разбираш химията и процеса за свързване на атомите при образуването на молекулите и ако наблюдаваш как тези молекули се прегрупирват, ще можеш да разбереш в най-малки детайли как стават действията в по-голям мащаб. Истинската алхимия се отнася най-напред за разбирането на процеса за преминаване от сегашното ниво на съзнание към христовото ниво на съзнание. Дрънвъллоу изучавал тази система с помощта на учител. Един ден те медитирали с отворени очи. След един час учителят на Дрънвъллоу изчезнал от стаята. За две-три минути едно тяло, съвсем различно, се появило пред Дрънвъллоу. Този човек бил дребен на ръст, около 1 метър и 60 сантиметра, и изглеждал около 70 години. Имал вид на древен египтянин и носел съвсем обикновени дрехи. Дрънвъллоу си спомня особено погледа му, напомнящ погледа на бебе, много нежен и кротък, топъл, без сянка от собствена преценка.

Той казал на Дрънвъллоу, че във Вселената липсват три атома и че той желае Дрънвъллоу да ги открие. И Дрънвъллоу изживял един експеримент, за който не говори, но който му разкрил смисъла. Тот направил дълбок поклон, благодарил и изчезнал. След няколко минути се появил учителят-алхимик. И той не знаел нищо за случилото се. А в действителност бил сигурен, че през цялото време си е бил там.

Дрънвъллоу не знаел тогава, че онзи, който му се явил, бил Тот, и не го видял повече до 1 ноември 1984 година. Оттогава те започнали да общуват редовно в продължение на няколко месеца.

Във всеки случай, за да се върнем към нашия разказ, Тот, както и Ра и Араарагот, които също били древни царе на Атлантида, получили плана на мрежата на христовото съзнание и отишли в Египет. Те избрали Египет (наричан по онова време Хем), защото именно там била излязла на повърхността на Земята една осова точка на пламъка, съдържащ зародиша на нашето колективно съзнание. И някой ден мрежата, свързана с тази точка, щяла да узрее в христово съзнание. Те пробрили дупка точно в оста, която минава през Земята и стига чак до зародиша на нашето съзнание. Единият край на тази ос е във Египет, а другият се намира на обратната страна на Земята, в Моореа, един малък остров близо до Таити. Тот казва, че някакво концентрично излъчване или спирала има и на двата края на тази ос и че ако може да се види очертаването на сянката на това излъчване върху земята, тази сянка ще прилича на логаритмична спирала (ил. 6-1). И в началото на тази спирала тримата царе изградили три пирамиди.

ил. 6-1)

По замисъл пирамидите трябвало да ни помогнат да преминем от второ ниво (на което се намираме сега) към трето ниво или нивото на христовото съзнание.

Това било средство за планетарно посвещение, средство, създадено за извеждането на един човек с 44 хромозома, чрез добавянето на още 2, за да стигне той до христовото съзнание и да се стабилизира.

Според Тот пирамидите били изградени с участието на мисълта и сърцето, проявени чрез паметта в четвъртото измерение. Те били построени за три дни отгоре надолу. Тримата царе свързали най-първичното съзнание на нашата еволюционна схема с логаритмичната спирала. А под пирамидите, в дълбочина, те изградили малък храм град, където живеели около 10 000 души, който, ще споменем мимоходом, все още си е там.

Всеки вид, живеещ на тази планета, притежава мрежа, с която е свързан. Дори този вид да съществува само на едно мъничко местенце на земното кълбо, неговата мрежа е простряна по цялата планета. Тези мрежи са разположени в едно поле между 18 метра дълбоко навътре в Земята и стотици километри над повърхността на Земята. Ако можете да ги видите наложени една върху друга, ще ви заприличат на лека мъгла с бяло-синкав цвят, която се отделя от Земята. Китовите са представители на най-умната, най-напредналата еволюционно и най-древната форма на живот на Земята. След това идват делфините, а след тях са човеците. Ние смятаме, че сме най-напредналите в еволюцията, защото можем да създаваме неща извън себе си. Но това все пак е последица от луциферовия бунт на Марс.

Най-високо еволюираните форми на живот не създават неща извън себе си. Само вътре в себе си те създават всичко онова, от което се нуждаят.

Китовите населяват тази планета по един жив съзнателен начин от 500 милиона години. Те пазят паметта на планетата. За това именно се говори във филма *Star Trek IV*. Без китовите ние нямаше да имаме памет, без китовите ние сме загубени.

Делфините участват в живота най-малко отпреди 35 милиона години. Те дори са излизали от водната си среда, ходели са по твърда земя известно време и са се върнали към първичната си природа. Плавниците на делфините имат във вътрешната си част ръце, човешки ръце. Тези създания приличат удивително на човешките същества. Бозайници са, а не риби, и двете полукълба на главния им мозък функционират 100-процентово. По време на сън половината от главния им мозък почива. А при нас, човеците, само едната половина от нашия главен мозък работи постоянно, като другата половина е заспала. И от онази половина, която работи, ние използваме само около 5 до 10 процента. Следователно, от гледна точка на делфините, ние сме не само заспали, ние сме и несъзнателни, лишени изобщо от съзнание.

Около нашата планета съществуват три мрежи за човешкото съзнание. Първата мрежа е съответна на 42 хромозома, като към нея се добавят още 2 хромозома. Мрежата, на която ние се намираме сега, е 44 хромозома, към които се добавят още 2. А от 4 февруари 1989 година е вече налице третата мрежа, която се състои от 46 хромозома, към които се добавят още два хромозома от христовото съзнание.

Ето, точно това са подготвяли Тот, Ра и Арааратот. Те започнали да създават геомантията по повърхността на Земята, за да създадат по синтезен начин мрежата на христовото съзнание, което ще може да ни върне обратно онова тяло-носител, което ще ни позволи да стигнем до следващото ниво на съзнание. Тримата направили по този начин един отвор, изравнен точно по права линия с невидимата ос на нашия зародиш на съзнание. После разположили три пирамиди и това бил главният проект на геомантията. Впоследствие, през цялата планета, те създали 83 000 свещени места, които се намират изцяло в четвъртото измерение. Именно затова не бива да подписвате никакви договори за посещения чрез водачество с пътническите агенции, публикувани в справочниците на Ню Ейдж. По-късно, в продължение на 13 000 години, тримата царе използвали отделни индивиди от всички раси и по всички места на планетата, за да издигат или съответни църкви на определени места, или пирамиди в дадени точки, за да се създават постепенно оперативни модели във всяко едно от тези свещени места. Учените биха могли най-сетне да открият, че всички тези свещени места върху планетата са разположени или по логаритмичната спирала, или по спиралата на Фибоначи, като са свързани математически помежду си и са разположени по линиите, чиято начална точка е именно в Египет. Областта в Египет, открита наскоро, бе наречена "слънчевият кръст". Една асоциация в щата Вирджиния (*The Association for Research and Enlightenment*) смята, че тог.а е едно от най-важните места в Египет.⁸

Учителите, освен това, което са направили в Египет, са ни завещали второто ниво на съзнание, това, в което се намираме сега, като междинен дисхармоничен етап, който ни води към третото ниво - христовото ниво. Те ускорили този процес с въвеждането на писмеността, но именно тя била причината ние да забравим епохата, предшестваща човека, и да загубим паметта си за Единния. Преди това писмеността не е била необходима, защото всеки спомен съществувал ненакърнен и цялостен. Второто ниво на съзнание, дисхармоничният етап, през който преминаваме ние сега, съществува само затова, защото животът още не е намерил начин за пряко преминаване от второто към третото ниво. Обаче второто ниво е етап, в който ние трябва да влизаме и излизаме колкото е възможно по-бързо, тъй като, ако една цивилизация остане много дълго време там, се повишава рискът за разрушаване на планетата, на която тази цивилизация съществува. Никога не е рано да се мине отвъд границата.

⁸ *The Association for Research and Enlightenment* е асоциация, основана с цел съхраняването и продължаване изследванията, предприети от Едгар Кейси.

Комплексът, който ви описах, разположен в Египет, е бил изграден около 200 години преди Потопа и преместването на полюсите. Ще спомена, че става въпрос именно за Потопа, по време на който Ной е използвал ковчега си и е спасил живота си. Точно преди Потопа и изместването на полюсите Тот отишъл чак до Сфинкса. А Сфинксът е най-старият елемент на планетата. Той лежи всъщност на около километър и половина под повърхността на земята и представлява огромен космически кораб. Тот е дал тези факти, заедно с по-голямата част от сведенията, съдържащи се в настоящата глава, в един древен документ, наречен "Изумрудените таблички" (*The Emerald Tablets*).

Според Тот космическият кораб осигурява нашата защита. Той твърди, че всеки път, щом наближи времето за промяна на полюсите, ние ставаме изключително уязвими, защото преминаваме през период от три и половина денонощия, в който магнитното поле на планетата се срива. В този момент именно мракът винаги настъпва, като се опитва да властва. Това е ставало редовно през нашата дълга история от 5 500 000 години. Но всеки път, някое много чисто същество е намирало този кораб и го е издигало във въздуха. Каквото си помисли и почувства този индивид, това става. Става дума за някого, който е минал към христовото съзнание, така че, каквото и да си помисли или почувства, то се проявява мигновено. И подобно действие винаги пречи на мрака да надделее.

Тъй като ние приближаваме отново към изместване на полюсите, космическият кораб вече е намясто. През 1989 година една паруанка мина към нивото на христовото съзнание, издигна кораба и си помисли следното:

Сивите страдат от една нелечима болест, която съществува само на Земята. И наистина веднага точно това е започнало да става. Към края на 1992 година, сивите, почти без изключение, бяха вече изчезнали. Те са нямали друг изход, освен да напуснат Земята, защото просто не могат повече да живеят на нея.

Да се върнем към космическия кораб - не желая да ви заблуждавам. Този космически кораб има дебелина три до пет атома, сплескан е отгоре и отдолу, широк е колкото две малки махали и е кръгъл. Той е така проектиран, че да се съедини с нашата собствена меркаба или пък да се отдели от нея. Той обикновено се разполага на една хармонична по-високо от хармоничната на Земята, което обяснява как именно той може да се окаже на около километър и половина над повърхността на Земята.

След неуспешния опит на марсианците в Атлантида дошъл период от около 4000 години на все по-хаотичен и все по-хаотичен живот на Земята. След това дошъл моментът, в който Земята се оказала в процесията на равноденствията, готова за изместване на полюсите преди около 12 500 години. Тот извисил кораба, върнал се на остров Ундал в Атлантида и взел на борда около 1600 извисени учители. Според думите на Тот, те не били изминали и 500 метра, когато островът Ундал потънал. Именно това била последната част от Атлантида, която изчезнала. Тот и извисените учители се върнали при Голямата пирамида в момента, в който магнитното поле на Земята се сривало. Това разрушение продължило три и половина денонощия и унищожило и нашата памет. Единната ни памет зависи пряко от земното магнитно поле и ако това поле бъде разрушено, ние не знаем повече кои сме. И тогава се връщаме към дивашкото си състояние. Но ако вие сте се научили да контролирате вашата меркаба, ще можете да създадете собствено магнитно поле с помощта на светлинните полета с противоположно въртене и по този начин ще запазите паметта си. Учителите се приземили върху Голямата пирамида, която била създадена с цел да осигури платформа за точно приземяване на космическия кораб. Там именно те съградили една меркаба, която станала основа на огромно въртящо се енергийно поле, простиращо се до 2,5 милиона километра в пространството. През най-критичния период от три и половина денонощия, в който станало изместването на полюсите, учителите контролирали осите, техния наклон и орбитата на планетата. Всъщност те променили орбитата. Преди това Земята правела една пълна обиколка около Слънцето за 365 денонощия, а сега - за 365 и една четвърт. Учителите останали на борда на кораба през цялото време на разрушаването на магнитното поле и когато то приключило, пред тях се появил един съвсем нов свят. Атлантида била изчезнала, появил се континентът, част от който сега се нарича Съединени щати, а планетата се оказала на различно ниво на измерение, много по-ниско. Именно това е причината археолозите да не могат да открият останки от онази епоха. Те търсят на друго вибрационно ниво.

Учителите влезли в Голямата пирамида през един кръгъл тунел, който отвежда към нейния подземен град. Ра взел със себе си около една трета от жителите му, включително и Тат, сина на Тот. Впоследствие от тях именно било сформирано братството Тат, а и днес там живеят в голяма общност безсмъртни същества.

Корабът минал после към езерото Титикака и към Острова на Слънцето. Там Тот стъпил на земята с една трета от учителите и именно там те създали Империята на инките. След това корабът отишъл чак до Хималаите, където Араарагат дебаркирал с по-малко от една трета от учителите. Останалите извисени учители - седем - се върнали при Сфинкса, издигнали кораба до хармоничната, която да им позволи да прекосят Земята, и след това навлезли надълбоко в нея на разстояние около една миля, в една кръгла зала, в която самият кораб останал до 1989 година.

Тези три места - подземният град, Островът на Слънцето и Хималаите са били определени поради съвсем точни, конкретни причини, свързани с геомантията на планетата, както тя е била предвидена от учителите за създаването на една синтетна мрежа на христово съзнание на Земята. Египетският елемент станал мъжката точка на тази мрежа. А аспектът майа-инка станал обратната женска точка на мрежата. Хималайският аспект станал неутрална точка или детето в мрежата.

Египет и неговото развитие

Египет станал убежище не само на братството Тат, но и на повече хора, оцелели след изчезването на Атлантида. Но тъй като паметта им била изтрита по време на изместването на полюсите, атлантите били станали варвари, чийто живот се свеждал до основните принципи на оцеляването, например палене на огън само за да се топят, и други подобни действия. Те трябвало много дълго да живеят на Земята, преди да започнат отново да се развиват. Всъщност едва около 3800 години преди Христа нефилимите започнали да възстановяват земните си връзки по местата, където първоначално се били настанили - в Южен Ирак. Нефилимите възстановили просто информацията, която е била изчезнала.

Има явни разлики в това, което казва Тот, и онова, което пише *Sitchin* относно развитието на египетската цивилизация. *Sitchin* предполага, че шумерите са пренесли културата си в Египет, но Тот отрича това - нашите собствени извисени учители, братството Тат, са основоположниците на египетската цивилизация.

В онази епоха имало удивително съответствие между Шумер и Египет. Всяка една от тези две цивилизации стигнала до своя апогей внезапно, просто за един ден. А след това и двете започнали да вървят към упадък по едно и също време.

Този внезапен разцвет може да се сравни с неочакваната поява на някой най-модерен автомобил през 1903 година, без никакъв прототип. Археолозите не са в състояние да дадат някакво обяснение за това. В книгата си "Дванадесетата планета" *Sitchin* нарича Шумер "Внезапно появилата се цивилизация".

Братството Тат наблюдавало отблизо египтяните. И когато решило, че времето е дошло, изпратило свои членове, облечени точно като египтяни, за да сеят отново познанията от Атлантида. Това именно се нарича степенна еволюция. Няма никаква еволютивна схема. Народът изведнъж придобива цялото познание по даден въпрос. След това настъпва изравняване на всички, а след известно време този народ научава всичко по друг въпрос и по-нататък нещата продължават да се развиват все така, по същия начин.

След като определена информация е дадена, тя започва веднага да остарява. Обяснението за това е процесията на равноденствията. Постепенно с нашето отдалечаване от центъра на Галактиката, в течение на този цикъл от 26 000 години, ние заспиваме. След последното изместване на полюсите Земята е навлязла в този период от процесията на равноденствията, в който планетното съзнание трябва да заспи. Така, всеки път, когато била давана нова информация, хората почти веднага я загубвали - това ставало до около 500 години преди Исус Христос, епохата, в която египетската цивилизация била напълно изчезнала.

Ехнатон

Египтяните също започнали да забравят понятието и идеята за единствения Бог или за един единствен дух, който се движи през и във всички неща, и започнали да се кланят на повече богове. Извисените учители решили този проблем с още една намеса. Решили да изпратят на Земята едно живо същество с христово съзнание, за да се свери часовникът с акашовите хроники. Това същество с христово съзнание се наричало Ехнатон и ще споменем мимоходом, че Ехнатон е дошъл не от Земята, а от звездната система на Сириус. Той създал нова религия, религията на слънцето. Това означава, че Слънцето е било почитано като образ на единството.

Ехнатон разполагал само със седемнадесет и половина години около 1355 година преди Исус Христос, за да остави следа. Той бил мразен от всички, внесъл смут във всички религии, защото казвал на хората, че жреците нямат никакво основание да съществуват, че всеки човек носи в себе си Бога, че всичко, което трябва да правят хората, е да се научат правилно да дишат, за да тръгне всичко по естествения си начин на развитие. И въпреки че Египет имал най-силната армия в света, Ехнатон, който бил миролюбец, издал заповед тя повече да не се бие. Заповядал армията да остане вътре в границите на страната и да дава отпор само при нападение. Хората го намразили, тъй като обожавали своите вярвания и своята религия, независимо че тя била цялата изтъкана от противоречия. Ехнатон казвал, че за в бъдеще в Египет трябва да има само една единствена религия и един единствен бог, но никой не искал да го чуе.

Ехнатон дал на посветените необходимата нова подготовка, в продължение на 12 години, за "тайното знание" (по-нататък ще опиша тази школа с по-големи подробности). Този курс подготвил около 300 същества с христово съзнание. Тези безсмъртни същества били почти всички жени. До около 500 години преди Христа те се присъединили към братството Тат и останали в подземния град, разположен под Голямата пирамида. Те излезли изпод Голямата пирамида и емигрирали към Масада, където станали известни като братство на есеите. Мария, майката на Исус била от тези безсмъртни същества.

Египтяните се отървали от Ехнатон след неговото царуване от 17 години и половина. След това те направили всичко възможно да изтрият паметта за него. И всичко станало както преди. Въпреки това Ехнатон бил победителят. Той не искал да остави някакво постоянно наследство върху една планета, която в момента потъвала в дълбок сън. Всичко, което той трябвало да направи, е да влезе неговият пример в Акашовите записи, живата памет на Земята. Той трябвало да създаде братството на есеите, което било достатъчно за реализирането на следващия етап. И той направил точно това, което е трябвало да направи, точно в срока, който му бил отреден.

Дрънвъллоу

Но кой всъщност е Дрънвъллоу Мелхиседек? Позволете ми най-напред да ви кажа нещо за пра-пра-прадядото Дрънвъллоу, Махиавинда Мелхиседек. Махиавинда бил определен от Галактичния център да бъде с нас. И той ни придружава от самото начало на нашето сътворение.

Великото Бяло Братство и онова, което може да се нарече Велико братство на мрака, са две съзнателни тела, противопоставени едно на друго по всички възможни начини. Махиавинда бил от Великото бяло братство. Това братство прави всичко, което е по силите му, за да подпомага нашето развитие, докато Великото братство на мрака прави всичко, което е по силите му, за да предизвиква страх и да забавя еволюцията.

Силите на тези две братства се стремят да се хармонизират и урівновесят така, че нашата еволюция да се извършва точно в подходящото време, нито по-рано, нито по-късно. Ако се погледне от едно по-висше ниво -четвъртото или друго измерение - тук става въпрос за съзнанието на Единния. Двете братства са само различни аспекти на Единния, работещи в хармония. Именно само защото ние живеем тук долу сред съзнание на полярност, затова се развиваме в зависимост от доброто и злото. Злото може да извърши страшно мъчителни и отвратителни неща, но на нивото на полярното съзнание става въпрос само да обикновени уроци.

Поради удивителни събития, които са станали през 1972 година (по-нататък на тях ще посветя цяла глава), Великото братство на мрака, което знаело вече какво ще се случи, включило допълнително четирима от звездните системи на Орион, но Великото бяло братство изпратило в ответ четирима свои. Единият от тези четирима бил Дрънвълоу. Той бил определен поради дълговечната си опитност в Ордена на Мелхиседек в Тринадесетото царство от измеренията. Той участвал в него почти от началото, тоест в продължение на около 10 милиарда земни години. Той на практика нямал никакво понятие за полярното съзнание и именно поради това бил изпратен тук, заради своята невинност.

Дрънвълоу дошъл като *Walk-in* (пришълец), съвсем случайно. Друг човек бил заел съответното тяло до мига, в който Дрънвълоу станал готов да влезе в него. Този друг човек получил образование и подготовка, които впоследствие били полезни на Дрънвълоу. За тази цел бил сключен договор. Противозаконно е, според вселенския закон на най-висшето ниво, да се заеме по какъвто и да е друг начин едно тяло. Този човек, който е предоставил тялото си на Дрънвълоу, е получил нещо съвсем специално за това, но Дрънвълоу не споменава нищо повече.

Дрънвълоу може всъщност да си спомни всеки миг от преминаването през нивата на различните измерения - от тринадесетото до третото измерение, за да дойде тук. Според него сега ще му бъде безкрайно мъчително и болно да си спомни за живота в тринадесетото измерение. Абсолютно невъзможно е да живееш тука, в третото измерение, и да си спомниш напълно на какво прилича тринадесетото. Но той все пак си спомня, че е бил в тринадесетото измерение и че баща му го е помолил да дойде тука, знае, че е получил план за навлизане в Големия вакуум, защото именно през него е трябвало да мине, за да дойде при нас.

Дълго време той пътувал в Големия вакуум в съответствие с този план. Той не знае какво точно е това в земни години, но става въпрос за един много дълъг период от време, може би милиони години. Той продължил да пътува до появяването на светлината и в това време и на това място срещнал Махиавинда. След това минал през центъра на една мъглявина, централната звезда на колана на Орион. Става въпрос за една от главните звездни врати, през които може да се стигне до други нива, до други измерения. Например в нашата Галактика има тринадесет различни звездни врати, но средната звезда от колана на Орион е особена. В тази звездна врата Великата светлина и Великият мрак работят в тясно сътрудничество. Голям брой сиви извънземни са дошли точно от това място на Галактиката.

След като преминал през колана на Орион, Дрънвълоу се насочил към Плеядите. Той имал предвид една планета от четвъртото измерение, обвита в зелена атмосфера. Той нямал определена форма, за да слезе на тази планета, но би напълно осъзнат. Или да се изразим по друг начин, неговата форма била само кълбо светлина. Той растял в тялото на едно бебе, в което останал около 15 земни години. Веднага разбрал, че на Плеядите има галактичен университет. Населението там е разположено на една от най-високите хармонични в четвъртото измерение и всяко обучение става във вид на радост и забавление. Ученето става чрез игри.

Когато научил всичко, което трябвало да научи на Плеядите, Дрънвълоу се насочил към третата планета след Сириус-Б. Този свят на практика е един океан. Обитателите на Сириус-Б са също в четвъртото измерение, но върху една хармонична, която е по-ниска в сравнение с хармоничната на обитателите на Плеядите. Те не изживяват по същия начин радостта и шегата, както това става на Плеядите, но ще стигнат и до тази степен. На тази водна планета Дрънвълоу нямал тяло - бил само съзнание. Той се проявявал, като се свързал с едно същество с голям размер, един женски кит с тъпа муцуна. Цяла година плувал той заедно с този кит и през това време му разказал историята на Земята. Тази весела интермедия свършила, тъй като трима хуманоида от Плеядите, високи от 4 до 5 метра, дошли да му съобщят, че е време да тръгне. Те отвели Дрънвълоу върху суша на планетата, където той бил, и му дали тялото, вече оформено, на един пораснал мъж от Сириус. (Дрънвълоу вече е изказал забележката, че "по-голямата част от народите в Галактиката не резхищават телата си, както правим ние"). Неговите клетки съдържали кодове памет, които му позволявали да управлява кораба от Сириус, който тогава му бил предоставен.

Дрънвълоу, придружен от 350-членен екипаж, се качил на борда на този космически кораб, като имал план за полет за пристигане на Земята. Това означавало да тръгне от Сириус-Б и да мине през центъра на Сириус-А. Вие ще можете да преминете, ако се акордирате с вибрацията на Слънцето така, че "топлото" да не бъде повече топло. И след деветдесет секунди вие ще излезете през земното слънце. Това се дължи на нашата вътрешна връзка със Сириус. Чрез тази маневра Дрънвълоу и неговият екипаж стигнали до орбиталното поле на Венера, до света, където живеят най-напредналите същества в слънчевата система - народа Хатхор.

След някои приключения в измерението на Венера (пътешествениците се оказали под пороен дъжд от сярна киселина) те се доближили до Земята и спрели на една хармонична, по-висока в сравнение с нашето измерение, та били невидими за нас. Дрънвъллоу напуснал тялото на жител на Сириус и се преобразил на светлинно кълбо. За него това приличало на движение на съзнанието, затова му било лесно, преди да влезе в по-груб досег с действителното съзнание на полярността. Той отишъл към четвъртото измерение на Земята и оттам започнал да се извисява към по-висшите нива, като търсел следи от живот. Не открил нищо в четвъртото измерение. Няма нищо и в петото. Намерил най-сетне извисените учители в десетото, единадесетото и дванадесетото измерение, хармонични на шестото измерение. Той се присъединил към тях и се възползвал от техните знания през един период от 1819 до 1850 година.

През 1850 година Дрънвъллоу се родил като жена от племето Таос, в Ню-Мексико. Останал в това тяло на жена цели 40 години и го напуснал съзнателно през 1890 година, като задържал дъха си. Върнал се към шестото измерение и останал там до 1972 година.

На 10 април 1972 година Дрънвъллоу влязъл в сегашното си тяло. Всичко станало на един дъх. Духът, който си заминавал, издъхнал и на негово място бил вдъхнат Дрънвъллоу. Това станало така, по правилен и законен начин. Преди това двата духа общували в продължение на седем до девет години. Направили са запитване и са получили пълно разрешение да реализират този проект на всички нива.

Дрънвъллоу разказва тези истории за себе си не за да докаже, че е нещо специално. Напротив, той иска да ви послужи като пример, който да ви подсказва до каква степен и вие сте нещо специално. Помислете си, например, че вие можете също да бъдете учител от едно по-висше измерение, изпратен тука със специална задача. Намислете си също, че за да можете да изпълните както трябва вашия дълг, вие е трябвало да станете абсолютен човек, тоест да заспите и да забравите всичко, до мига, в който ще оекриете спомена за вашата истинска природа. Вие прекрасно сте изпълнили първата част от задачата си. Сега вече настава време да изпълните втората част.

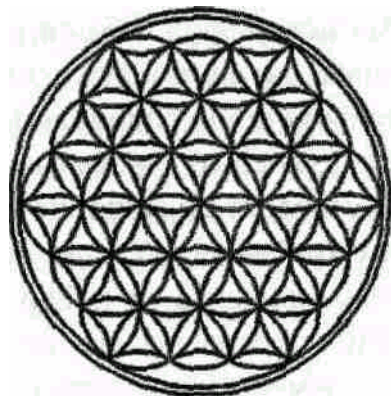
Дрънвъллоу има спомен за своята задача и това именно е разликата между него и нас. Той е тука като катализатор, за да зазвъни звънчето, от което ние имаме нужда, за да се събудим.

Въведение в свещената геометрия

Както вече споменах, Тот се появил пред Дрънвъллоу на 1 ноември 1984 година. От този миг те общували редовно през следващите няколко месеца. Тот се стремял да помогне на Дрънвъллоу да разбере свещената геометрия. Дрънвъллоу му предал всичко, което знае, а Тот, след като го проучил, казал, че има още много да учи. В продължение на два-три месеца Тот се се явявал всеки ден при Дрънвъллоу, за да му преподава новия урок по свещена геометрия.

Свещената геометрия представлява морфогенетичната структура, която стои зад самата действителност, самата скрита основа на математиката. Повечето от физиците и математиците предчувстват, че цифрите са първичният език на действителността, но всъщност формата е в основата на всички физични закони.

Тот представил сакралната геометрия като символ, знак на действителността в целия космос. Тя понякога е наричана "език на светлината", друг път пък "език на тишината". Наистина сакралната геометрия е език, езикът, чрез който е създадено всяко нещо. От всички форми, които Тот показал на Дрънвъллоу, Цветето на Живота било на предпоследно място (ил. 8-1). И той казал, че всичко, което е било създадено или което понастоящем съществува, е било сътворено от тази конфигурация. Вътре в Цветето на Живота се съдържа всичко. Няма нищо във Вселената и нищо никога няма да има, което да не се съдържа в това изображение - всички езици, всички закони на физиката, всички форми на биологичен живот -включително *d* всеки от нас индивидуално.

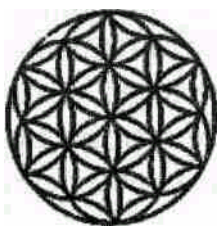

Ил. 8-1. Цветето на Живота

Тот уверил Дрѣнвѣлоу, че може да се открие това изображение в Египет. Дрѣнвѣлоу бил изненадан, защото никога не бил виждал нещо подобно при всичките си изследвания в Египет. Все пак след много кратко време един негов приятел, върнал се от пътешествие в Египет, му дал снимка с Цветето на Живота, поставено на стената на някаква стара сграда отпреди 6000 години, разположена в един от най-древните храмове, открити в Египет.

Това изображение се нарича Цветето на Живота, защото копието му се ражда в живота на всяко едно дърво. Помислете си за едно овощно дървче. След като порасне, то цъфти и дава плодове. Тези плодове падат и във всеки плод има семена, а всяко семенце е първообраз на цялото дърво. Цялото сътворение се съдържа в геометрията на Цветето на Живота.

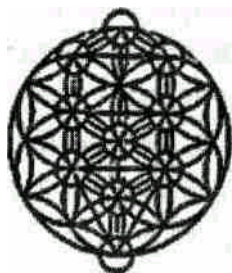
Аспектът на семето образува първата окръжност и другите шест, които са около нея (ил. 8-2). А следващата фигура представлява Дървото на Живота (ил. 8-3). Неговото изображение се съдържа в семето. Ако наложите една върху друга двете фигури (ил. 8-4) - Семето на Живота и Дървото на Живота, ще видите по какъв съвършен начин линиите се сливат и как дървото влиза цялостно в очертанието.

Ил. 8-2. Семето на Живота

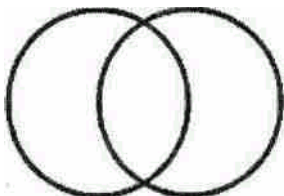

Ил. 8-3. Дървото на Живота

Ил. 8-4. Налогане едно върху друго на Семето на Живота и на Дървото на Живота

Така наречените *vesica piscis* (риби от окръжности) са друго централно изображение в свещената геометрия. Става дума за две окръжности с еднакъв радиус, при което линията на едната окръжност преминава точно през центъра на другата окръжност. Получената по този начин обща площ, се нарича *vesica piscis* (ил. 8-5). Вътре в тази фигура са разположени два равностранни триъгълника, а около тях се оформят като външни два квадрата, съединени в един правоъгълник (ил. 8-6).

Ил. 8-5. Vesica piscis - риба от две окръжности

Ил. 8-6. Два равностранни триъгълника има вътре и два квадрата, образуващи правоъгълник, са рамката на тези vesica piscis

Цветето на Живота и Семето на Живота не са нищо друго освен *vesica piscis*. Освен това, като гледате по-внимателно ил. 8-4, ще видите, че всяка права, която е част от Дървото на Живота, е или дължина, или ширина на една *vesica piscis*. Характерното за свещената геометрия е нейното съвършенство - в нея няма никакъв недостатък. Тя продължава да се разгъва безкрайно в сътворяването на цялата Вселена. Всяка мъничка частица е свързана с всички останали. Вие можете да тръгнете от която е да е точка и ще пресъздадете целия език на Сътворението.

От всички учения, които Тот е дал на Дрънвъллоу, свещената геометрия е според него най-необходима. Може би изглежда трудно да се възприеме, че основата на сътворяването лежи върху геометрията, но това си е така. На всички нива няма нито едно нещо, което да не се опира на геометрията. Ако успеем да разберем как действа истинската геометрия, ще сме преминали вече първия етап, възловия и ключовия етап, за да можем да убедим нашите рационални умове, че духът на Единния се движи действително през всяко нещо.

Дясното око на Хорус

Бях осъзнал единението и сливането, което ни води към съзнанието на Единния. Наистина аз бях преподавал този принцип вече в продължение на доста години. Именно това е и целта на метода на rebirth - индивидуалното възраждане (връщането към началния миг на раждането си).

Познавах философията на безсмъртието, както и извисяването. Съвсем съзнателно бях тръгнал по този път преди много години.

Бях в течение на съществуването на силите на светлината и на силите на мрака. Но нещо все липсваше.

Дълго време не обръщах внимание на свещената геометрия, въведена от Дрънвъллоу. Дори ми беше трудно да се преструвам, че тя събужда у мене някакъв интерес. Трябваше ми много време и много търпение, за да си проправам път към нея. Понякога губех цели часове, преди да мога да разбера един чертеж, защото видеоматериалите бяха за мен единственото средство за учене. Но след известно време забелязах, че всяка минута усилие наистина има своето значение.

Сега съм убеден, че става въпрос за най-важната информация, която ми е било дадено да получа. Изучаването на свещената геометрия, заедно с предишната ми подготовка и с всички мои знания, ми позволи да направя обединение на десния мозък и на левия мозък. Въпреки че сериозно бях ангажиран в някакъв вид обединителна работа - интуитивна и духовна - от дълги години, все пак носех у себе си един вътрешен конфликт. Десният ми женски мозък имаше интуицията на духа на Единния и на единеното съзнание, но липсваше каквото е да е доказателство. Левият ми мъжки мозък не ми помагаше никак. Той не вярваше в това единение и навсякъде продължаваше да вижда само двойственост.

Оставах си по някакъв начин все още в преддверието на Рая. Вярно, с годините ставах по-съзнателен, но това не променяше с нищо нещата и дори сякаш ги влошаваше. Разбира се, това е самият истински принцип на оздравяването - всичко, на което държите и което е по-нечисто в сравнение с вашите стремления, с най-висшите ви пориви, ще привлича уж случайно вниманието ви. И колкото и дълго време да си оставате съзнателни, ще преминавате от едната към другата страна. Знаех всичко това, но само знаенето не беше достатъчно.

Дясното око на Хорус и сакралната геометрия, която то съдържа, ми дадоха липсващата информация, към която се бях устремил, без да разбера сам как.

Дрънвъллоу твърди, че целта на това обучение е да се извърши единението на десния мозък с левия мозък. Става въпрос да се "убеди" левият мозък или мъжкото полукълбо на главния мозък, че съществува само Единният и че само един единствен Дух се движи през всички неща. След като левият мозък се убеди вече в това, единението ще започне и ние постепенно ще преминаваме от полярността към съзнанието за единното.

Е, какво означава всичко това? - Най-напред, че става въпрос да не правим скок към четвъртото измерение, без предварително да сме извършили това единение. В четвъртото измерение проявлението е мигновено. Действителността тука долу е всъщност всичко онова, което вие мислите и което веднага се осъществява пред очите ви. Затова би изглеждало, че най-голямо значение там ще имат съзнанието за единното и чистотата на мисълта.

Но нали те имат своето значение и тук! Тука вашата действителност се състои от всичко онова, което вие казвате, че тя е, и което се проявява пред вас, въпреки че очевидно има някакво разстояние от време преди проявлението в третото измерение.

Ние няма да имаме никаква сигурност, че четвъртото измерение съществува, преди това измерение да се е превърнало сега и тука в наше присъствие - реално и живо всеки миг. Нашата единствена реалност е реалността, която изживяваме тук и сега. За да я създадем по възможно най-добрия начин, много полезно е да знаем колкото е възможно повече неща за единението и за съзнанието на Единния, за да станем още тука долу, добри приемници на все по-извисени нива на светлина и мъдрост.

Именно в този дух ви каня да се потопите в онова, което ще ви предложи. Вземете си пергел и линия, ако желаете, и си правете сами рисунките. Забавлявайте се истински!

Законът за Единния (Единното)

По време на царуването си в Египет Ехнатон събрал няколко хиляди души, всички на възраст най-малко 45 години, които предварително са били получили подготовка в продължение на 12 години, известна под наименованието "лявото око на Хорус", подготовка, свързана с дясното полукълбо на главния мозък и на емоционалното тяло. Ехнатон приел всички тези хора за още 12 години в своята Мистична Египетска Школа, където се изучавал Законът на Единния, и им осигурил подготовката, която им липсвала - "дясното око на Хорус". Впоследствие именно това било предадено от Тот на Дрънвъллоу.

Реалният план се намира на едно единствено място, под Голямата пирамида, в един дълъг проход, водещ към залата със записите. Всички хромозомни изображения на сакралната геометрия се намират горе вляво на стената. С други думи, цялото това учение било предавано устно.

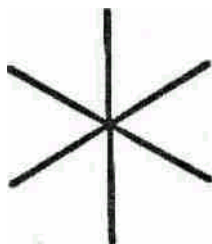
Символът на Школата на Ехнатон бил дясното око на Хорус, което е контролирано от лявото полукълбо на главния мозък. Става въпрос за мъжкото знание, обясняващо от логическа гледна точка как всичко било създадено единствено от Духа и от нищо друго, тъй като Духът не се нуждае от нищо, за да създава вселената.

Първите стихове на Битие, глава първа на Библията, са:

" В началото Бог сътвори небето и земята. А земята беше безвидна и пуста; тъмнина се разстилала над бездната, и Дух Божий се носеше над водата. Рече Бог: да бъде светлина. И биде светлина."

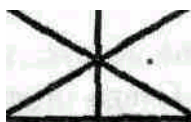
Един елемент, пропуснат от Библията, но ясно дефиниран от Школата на Ехнатон, е че, за да може Духът да се движи в Голямата Празнота или Пустота, той е трябвало да се движи спрямо нещо. Голямата Пустота е тоталното нищо; ако Духът е това, което е там и се движи, но без да има точка, спрямо която да се извършва това движение, как ще се разбере, че той се движи? Анализът, който бил правен в Школата на Ехнатон, е следният:

Духът се излъчвал колкото е било възможно по-надалече в шест посоки -нагоре и надолу, напред и назад, вляво и вдясно (ил. 9-1). Това може да се разбере и възприеме, като се прокарат три оси, означени x , y z . Разстоянието от началната до крайната точка няма никакво значение. Дори дължината на лъчите да е 1 сантиметър, това е съвсем достатъчно.

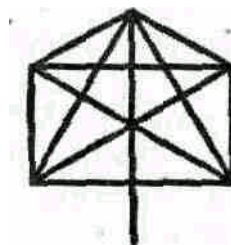

Ил. 9-1. Излъчване на Духа в шестте посоки

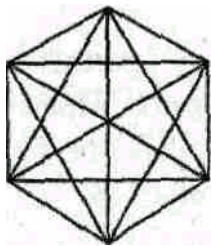
Така Духът ще се разпространява сам в шестте посоки. Следващият етап е да се свържат линиите - най-напред да се очертае квадрат (ил. 9-2), след това да се построи пирамида (ил. 9-3), а после да се продължат тези линии надолу така, че да се построи пирамида и отдолу, което ще представлява един октаедър (ил. 9-4). Духът е бил в това време сред реалността на октаедъра. Дори да става въпрос само за мисловен образ или мисъл-форма, движението оттогава било вече възможно, тъй като са били дадени параметрите.

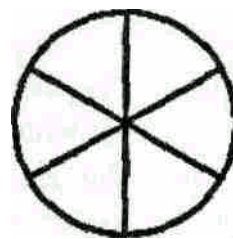
Ил. 9-2. Квадрат

Ил. 9-3. Пирамида

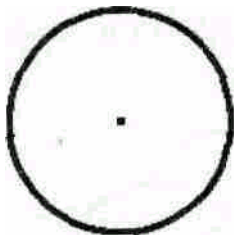
Ил. 9-4. Октаедър

Ил. 9-5. Очертаване на сфера

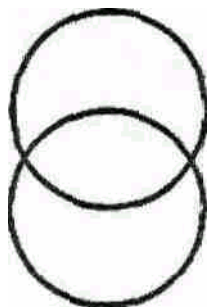
Духът започнал да се върти около три оси и очертавал по този начин една сфера (ил. 9-5). В свещената геометрия правата линия се смята за мъжка, докато кривата линия е женска. Така, като е въртял октаедъра по неговата ос, Духът е минал от мъжкото състояние към женското състояние, тоест към окръжността, кръга и сферата. Библията свидетелства, че най-напред бил създаден мъжът, а след това и жената. Това е преходът от правата линия към кривата линия. Причината, поради която Духът е преминал от правите линии към кривите, е че геометричният напредък, необходим за съзиданието, се реализира много по-лесно на базата на женските криви линии.

И тогава Духът на Бога се оказва в центъра на една окръжност, кръг или сфера. В Битие е казано: "Духът Божий се носеше над водите." Но къде е отивал той? - В цялата вселена е имало само едно единствено ново място - повърхността. Така ученикът в Школата на Ехнатон научавал, че Духът се движи върху повърхността. Където и да е по повърхността, не е важно да се знае точно на кое място. Първото движение да се излезе от Голямата Пустота е да се премине към повърхността (ил. 9-6). След това първо движение всичко става сякаш автоматично. Всяко движение, което започва оттам, показва точно накъде трябва да се направи следващото движение - и така дотогава, докато бъде създадена цялата вселена.

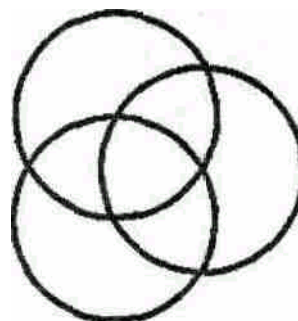

Ил. 9-6. Първото движение, за да се излезе от абсолютната Пустота, е да се изместиш към повърхността

В третия стих на Битие е казано: "Рече Бог: да бъде светлина. И биде светлина." След преместването към повърхността остава едно единствено нещо да се направи - да се очертае друга окръжност (друг кръг или друга сфера) (ил. 9-7). И тогава онова, което се получава, е vesica piscis или две пресичащи се окръжности, което представлява метафизичната структура, служеща за основа на светлината. И това е станало в ден първи от Битие. Там, където се срещат двете сфери, се получава един кръг или един овал. Като се преместите към този нов кръг и като очертаете нова сфера, ще получите следващата фигура, която бележи ден втори на Битие (ил. 9-8). На повърхността на сферата се появява едно въртеливо движение до нейното пълно завършване. Това

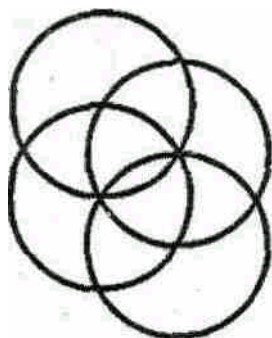

Ил. 9-7. Ден първи на Битие

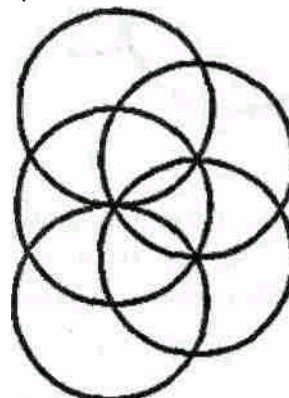

Ил. 9-8. Ден втори на Битие

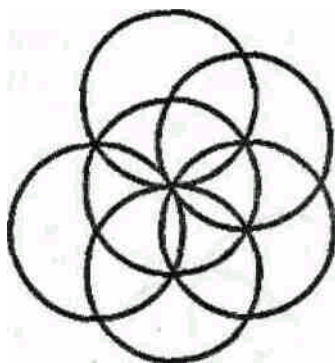
явление е напълно автоматично. Вижте илюстрации 9-9, 9-10 и 9-11. Щом стигнете до ден шести на Битие, ще имате пред вас шест окръжности (или кръга или пък сфери), които се пресичат съвършено точно и нямат нищо излишно (ил. 9-12). В ден седми Духът си почива, тъй като битието и всички закони на вселената са вече създадени. Постепенно с въртенето на фигурата около една спирала започват да се появяват извън рисунката предмети с три измерения.

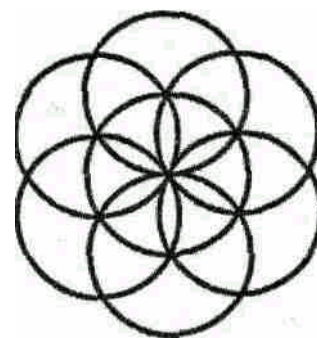
Ил. 9-9. Ден трети на Битие

Ил. 9-10. Ден четвърти на

Ил. 9-11. Ден пети на Битие

Ил. 9-12. Ден шести на Битие. Ден седми бил ден за почивка.

От голямо значение е да се разбере тука, че свещената геометрия не се състои само в съчетаването на линии върху някакъв си лист хартия. Това са по-скоро свещените движения на Духа в Пустотата. Това е планът на необходимите движения, за да се излезе от Голямата триизмерна Пустота и да стигнем най-накрая до това, което ни интересува " планетата Земя. На нивото на измеренческата хармонична, където се намирате вие, има 144 различни форми на Пустота.

Първата фигура, която се появява по този начин в пространството, е един спираловиден тунел (ил. 9-13). Той се появява още при първото завъртане или в първите шест дни на Битие. Вие можете да си представите това изображение, като завъртите рисунката - картината се получава от завъртането на рисунката, като в началото на тунела остава една безкрайно малка точка. Спираловидният тунел (ил. 9-13) представлява първичната форма на вселената. Уникалното при него е, че той се върти около самия себе си. Никоя друга форма не може да направи това.

Ил. 9-13. Спираловиден тунел

Stan Tenen¹, след двадесетгодишни изследвания, е успял да очертае спиралата чрез една извита по този начин тръба, като започнал от центъра в средата, и получил формата ѝ. С минимално количество материя той създаде такава спираловидна тръба и я поставил вътре в един тетраедър с три измерения (ил. 9-14). Той установил, че като осветява тетраедъра с преминаващ през него лъч светлина, е възможно да се появи сянката му върху равнина с две измерения, и по този начин било възможно да се получат изображенията на всички букви на староеврейската азбука, точно така, както са написани подред. Той открил, че ако промени положението на формата, се получава проектирането и на всички древногръцки букви. След това, като променил наново положението на фигурата, той успял да очертае всички арабски букви. И той постигнал това само като поставял тази специфична форма в различни положения във вътрешността на един тетраедър с три измерения. Всъщност вътре в тетраедъра има 27 основни симетрични положения.

¹ Stan Tenen, „Geometric Metaphors of Life“, видеокасета (108 минути), 1990, The MERU Foundation, P.O. Box 1738, San Anseimo, CA 94979.

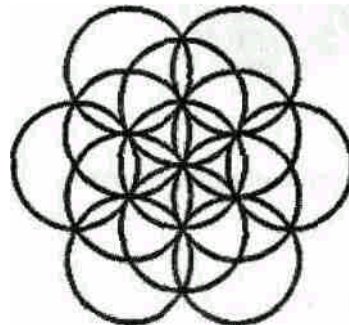
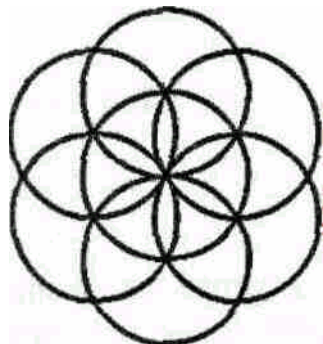

Ил. 9-14. Очертанието на един спираловиден тунел във вътрешността на един тетраедър

Следователно, първият елемент, който се получава от Битие, е връзката между метафизичната форма и езика. И всичко това е било станало още в първите шест дена на Сътворението.

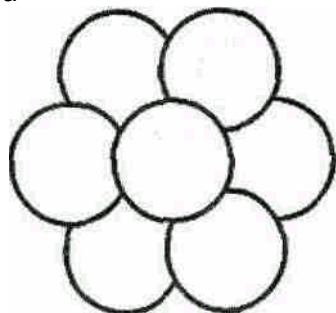
Така ние започнахме да създаваме един мотив с въртяща се енергийна спирала. С получаването на всяко ново изображение чрез завъртване, се създава нова форма, и тази нова форма става основа на ново творение.

Въртеливото движение започва винаги от най-вътрешната точка (ил. 9-15). Следващото въртеливо движение е показано в илюстрация 9-16.

Ил. 9-15. Най-вътрешните точки Ил.9-16. Следващото въртеливо движение

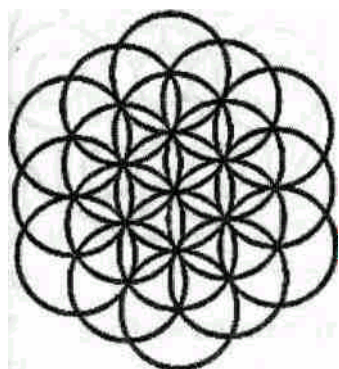
Ако изтриете някои линии в рисунката на ил. 9-16, ще получите Яйцето на Живота (ил. 9-17). Става въпрос за очертанието в две измерения на една фигура с три измерения. Яйцето на Живота включва

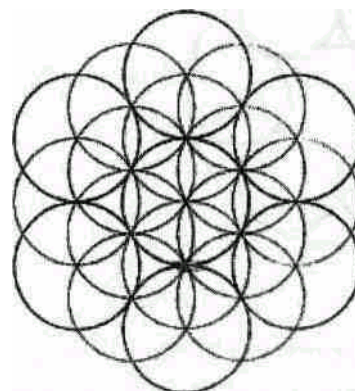
Ил. 9-17. Яйцето на Живота

всъщност осем сфери, като осмата е пряко разположена зад сферата в центъра. Яйцето на Живота представлява мотива, чрез който са свързани хармоничните на звука, както и хармоничните на електромагнитния спектър, а тука става въпрос и за мотива, който е основа на всеки биологичен живот. Това е мотивът на всички структури, без никакво изключение.

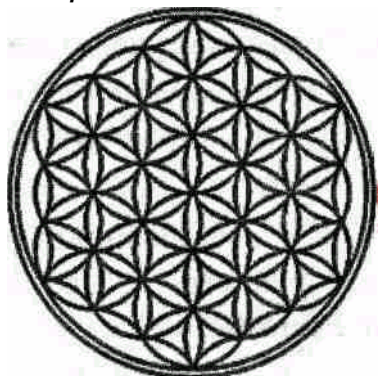
Следващото въртеливо движение ви дава очертанятията - точния брой на окръжности, кръгове или сфери - за да се получи Цветето на Живота (ил. 9-18). Това цвете на Живота се състои от седем кръга, както е показано в илюстрация 9-19. Но традиционно то винаги е било представяно така, както е показано в илюстрация 9-20, защото тайните общества, които са го предавали, са искали да скрият следващото изображение - Плода на Живота (ил. 9-21). Ако разгледате илюстрацията с Цветето на Живота така, както обикновено то е било представяно, ще забележите, че има линии и кръгове, които са крайни, но ако допълните всички кръгове и продължите въртеливото движение, ще стигнете до Плода на Живота, както обикновено бива представяно

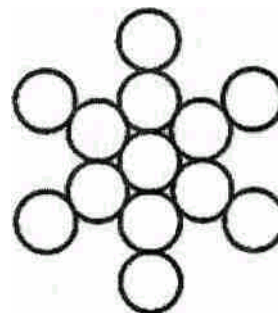
Ил. 9-18. Цветето на Живота

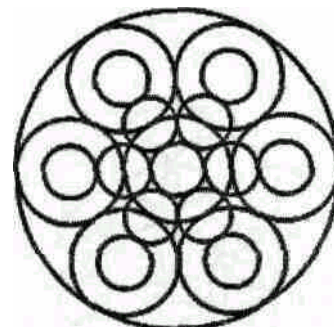
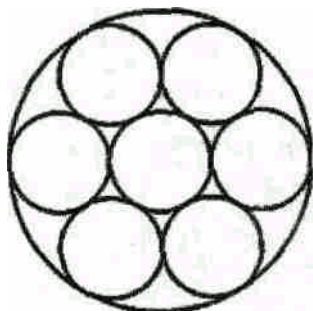
Ил. 9-19. Седемте кръга на Цветето на Живота

Ил. 9-20. Цветето на Живота така,

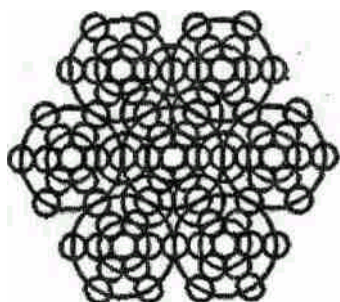
Ил. 9-21. Плодът на Живота Има и друг начин да се получи Плодът на Живота. Ако се вгледате внимателно в очертанието на Цветето на Живота, ще видите седем кръга, които се допират съвсем точно вътре в площта на един по-голям кръг (ил. 9-22). Това е друг начин за представяне на Цветето на Живота. Ако вземете половината от радиуса на централната окръжност и ако очертаете нови окръжности с този радиус по трите оси, ще се получи Плода на Живота (ил. 9-23). Това означава, че Плодът на Живота се съдържа като вътрешна пропорция вътре в самото Цвете на Живота.

Ил. 9-22. Цветето на Живота, представящо Ил. 9-21. Плодът на Живота седемте кръга, които съвсем точно се вписват в една по-голяма окръжност

Ако вие направите това още веднъж с окръжности, чийто радиус е пак два пъти по-малък от радиуса на втория вид окръжности, ще се получат тринадесет кръга (или окръжности, или пък сфери), свързани с други тринадесет кръга (или окръжности, или сфери), което всъщност ще бъде един Плод на Живот, свързан с друг Плод на Живот. Това действие можете да повтаряте до безкрайност - няма начало, няма и край. Точно както при логаритмичната спирала (за която ще говорим по-нататък), тука става въпрос за една геометрична фигура, която е основна за вселената.

Плодът на Живота е съвсем специфична фигура и има високо сакрален смисъл. Той ни дава знания за причините на сътворението. В Цветето на Живота се открояват тринадесет информационни системи. Тука ние ще се спрем накратко върху четири от тях. Съвкупността от тринадесет системи дава подробно описание на най-малкия аспект от нашата действителност, на всичко онова, което ние можем да мислим, да видим, да усетим, да вкусим или да почувстваме, чак до истинската атомна структура.

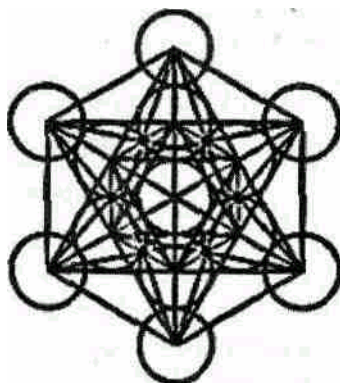
Ил. 9-24. Тринадесет кръга, свързани с тринадесет кръга, или Плодът на Живот, свързан с Плода на Живот

Вие ще получите тези тринадесет информационни системи, като съчетаете женската геометрична енергия с мъжката енергия. При съчетаване на тези две енергии се проявява нещо ново. Изключение прави само най-първоначалната форма, но всички останали рисунки, които описах, съдържат криви линии, носителки на женска енергия, при което най-простият и най-явен начин да се добави тука мъжка енергия чрез прави линии е свързването на всички центрове на сферите в Цветето на Живота. Ако направите това, ще откриете една фигура, известна с наименованието "Куб на Метатрон" (ил. 9-25).

Кубът на Метатрон съдържа четири от петте стереометрични изображения върху равнина на петте твърди тела (или геометрични фигури) на Платон (вижте ил. 9-26): **куб** (хексаедър) с шест стени квадрати, осем върха и дванадесет странични ръба; **тетраедър с четири стени равностранни триъгълници, четири върха и шест странични ръба**; **октаедър с шест стени равностранни триъгълници, пет върха и девет ръба**; **додекаедър (дванадесетостен) с дванадесет стени петоъгълници, двадесет върха и тридесет ръба**; и **икозаедър (двадесетостен) с двадесет стени правилни триъгълници, дванадесет върха и тридесет ръба**. Признаците за определяне на твърдите тела на Платон са: всичките им стени са равни, с равни страни и равни ъгли, и всяко от тях е вписана в сфера геометрична фигура. Известни са само пет форми, отговарящи на тези критерии. Телата на Платон носят

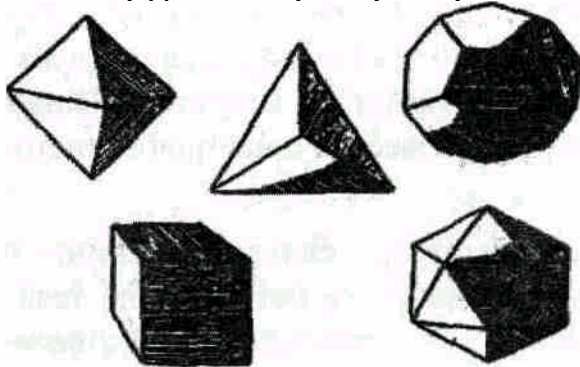
' Тази геометрична фигура е наречена октаедър, защото е съставена от два тетраедъра (два четиристенна образуват осмостен), чиито две стени обаче са прилепени една о друга и в новополучената геометрична фигура липсват - наименованието носи знак за произхода на фигурата - бел. прев.

неговото име, въпреки че двеста години преди него Питагор си е служел с тях, като ги е наричал съвършени твърди тела.

Ил. 9-25. Куб на Метатрон

Октаедър Додекаедър Тетраедър

Хексаедър

Икозаедър

**р
(двадесетостен
)**

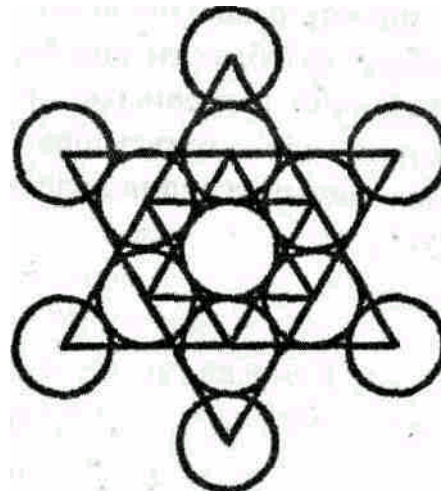
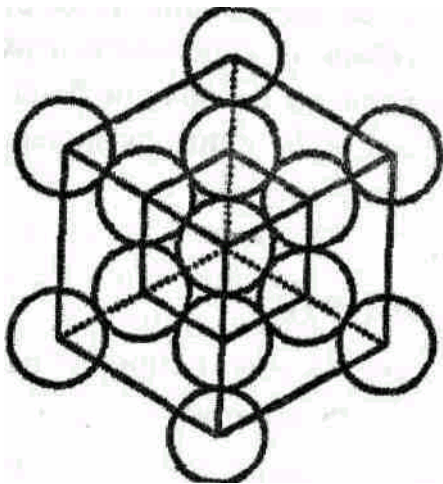
Ил. 9-26. Петте твърди тела на Платон

Тези пет геометрични фигури имат съществено значение. Те са елементите, съставляващи енергийните полета около нашето тяло. Неизвестен досега факт е, че четири от петте платоновите тела произлизат от Куба на Метатрон. Повечето от авторите на книги върху свещената геометрия изглежда не разбират това, дори не го и допускат.

За да извлечете платоновите тела от Куба на Метатрон, вие ще трябва да изтриете някои линии. Като махнете линиите по определен начин ще получите куба, показан в илюстрация 9-27. Това е чертеж на куба от долните върхове на който е в центъра на разположената най-ниска в две измерения на един _____, който и в три измерения и се получават един голям куб и вътре в него друг куб малък със съвсем точни пропорционални размери.

Ако изтриете и други линии по точно определени изисквания ще получите тетраедър, показан в илюстрация 9-28. Става въпрос за два тетраедъра, нанесени един върху друг - единият е с върха нагоре, а другият е с върха надолу - или за една тетраедърна звезда. Илюстрация 9-29 показва октаедъра, или две четиристенни пирамиди, чиито две стени са допрени една

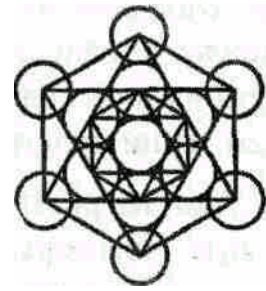
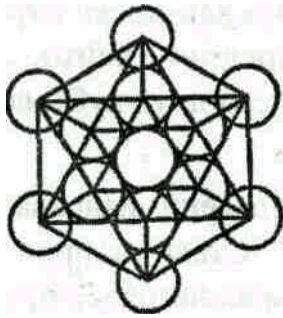
Друга, а илюстрация 9-30 показва икозаедъра (двадесетостена) Додекаедърът също е включен в Куба на Метатрон, но

Ил. 9-27. Куб, получен от Куба на Метатрон

Ил. 9-28. Тетраедърна звезда, получена от Куба на Метатрон

още не съм разбрал как може да се получи. Цели двадесет години Дрънвълоу е работил, за да стигне до тези резултати - та аз не бива толкова много да се притеснявам и да бързам! В древните школи в Египет и Атлантида тези пет форми и сферата са били категоризирани и по друг начин, от друга гледна точка. В древните школи, посредством различни форми, са били представяни или символизирани елементите огън, земя, въздух, вода и етер. Формите на елементите са съответствали на платоновите тела по следния начин-тетраедърът е съответен на огъня, кубът - на земята, октаедърът - на въздуха икозаедърът - на водата, а додекаедърът - на етера или на праната. Сферата представлява Вакуумът, Празното пространство или Пустотата, от което всичко произлиза. Следователно на базата на тези шест форми е възможно да се създадат всички неща.

Ил. 9-29. Октаедър получен от Куба Ил. 9-30. Икозаедър, получен от на Метатрон Куба на Метатрон

Атомите, тези частици, от които е изградена материята, са просто сфери, в които електроните се въртят около едно ядро, което е външно за тях, със скорост, равна на девет десети от скоростта на светлината, това въртене образува облак от електрони, приличащи на сфера. В кристалите атомите с различни размери (сфери) се подреждат така, че да се получи една права стена, един триъгълник, един тетраедър, един куб, един октаедър, един икозаедър или един додекаедър.

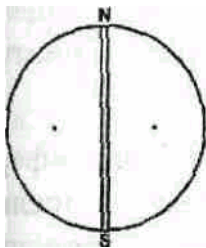
Човешките същества

Въпреки че не изглежда да е така, ние не сме нищо друго освен геометрични фигури и форми - и навътре в нас, и навън от нас.

Преди мига на зачеването яйцеклетката е сфера. Това е клетката в човешкото тяло, която има най-голям обем, 200 пъти по-голяма е от обикновената клетка. И тя е достатъчно голяма, за да може да бъде забелязана с невъоръжено око. Та яйцеклетката е една сфера, вътре в която има друга сфера, женският зародиш. Той съдържа половината от хромозомите, необходими за човешкото същество - двадесет и два плюс един. Мембраната (*zona pellucida*), която обвива яйцеклетката, има вътрешна страна и външна страна. Вътре в тази мембрана има две полярни тела.

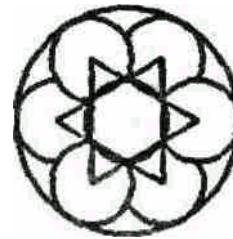
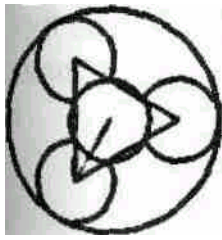
Зачеването става в мига, когато сперматозоидът стигне до яйцеклетката. Стотици сперматозоиди са нужни, за да се получи този резултат. От тези стотици сперматозоиди само дванадесет или тринадесет работят заедно като единен колектив. Чрез техните напълно единни действия един от тях успява да проникне в яйцеклетката. След това този сперматозоид се разделя в края си и главичката му тогава образува една сфера със същия размер като сферата на женския зародиш. След това те се сливат, за да образуват една *vesica piscis*. В този момент цялото вселенско знание се съдържа в тези две спели се клетки.

На следващия етап сперматозоидът и яйцеклетката проникват взаимно един в друг и стават първата клетка, човешката зигота (оплодената яйцеклетка). Тя съдържа сега четиридесет и четири плюс два хромозома. След това се извършва митозата (делението), както е показано в илюстрация 9-31, и полярните тела се изместват към противоположните краища на клетката, за да се оформят двата полюса - северен и южен. След това се образува един тунел, който изниква така отникъде. Хромозомите се разделят, като едната част отиват от едната страна на тунела, а другата част - от другата му страна. Тук именно се зараждат пропорциите на нашите човешки тела, такива, каквито са сега. В първата клетка се съдържа "едно малко човече".

Ил. 9-31. Началото на митозата

Зиготата се дели след това на четири клетки, които образуват един тетраедър вътре в една сфера (ил. 9-32). При следващото деление се получават осем клетки и една тетраедърна звезда, която всъщност е и куб (ил. 9-33). Точно тука се получава Яйцето на Живота. Тези осем клетки си приличат по всичко, еднакви са, и се доближават много повече до нашата действителност, отколкото нашата външна обвивка или човешкото тяло. Тези осем клетки се локализиращат в геометричното ядро на тялото, в основата на гръбначния стълб или в областта на перинеума (долната част на малкия таз), и са безсмъртни в сравнение с нашите тела. Всички енергийни полета и всички мрежи, които обгръщат тялото ни, са центрирани спрямо тези осем клетки. И предимно на базата на тях започва нашето развитие.

Ил. 9-32. Зиготата се дели на четири клетки и образува един тетраедър вътре в една сфера

Ил. 9-33. Следващото деление дава осем клетки и една тетраедърна звезда

Първите осем клетки след това се делят на две и се получават още осем клетки, при което се оформя един куб, вписан в друг куб. Става въпрос за последното клетъчно деление, което е с геометрична симетрия. Когато минавате от шестнадесет клетки към тридесет и две, се получават още две пространства, а когато от тридесет и две трябва да направите шестдесет и четири, отклонението се увеличава още повече, като цялото отива по посоката на все по-голяма асиметричност. Зародишът тогава започва да става кух вътре и приема формата на сфера. Северният полюс прекосява празното пространство, като расте надолу да свързването си с южния полюс, като образува по този начин една празна тръба в средата на сферата, която тръба се разгъва така, че да се получи една спираловидна форма или нещо подобно на усукана връв. Единият край на тази спираловидна тръба става уста, а другият ѝ край става анус. От този момент нататък започва да извършва едно много съществено диференциране. Казано с други думи, започват да преобладават признаците на една специфична форма на живот - било човек, било животно, било насекомо или пък каквото и да е друго живо същество.

Ето накратко реда: животът започва от една яйцеклетка или сфера, която се трансформира в тетраедър, след това в тетраедърна звезда, а после в куб и отново в друга сфера, а най-сетне се получава и спираловидна вътрешна тръба.

Рацио фи (златно сечение)

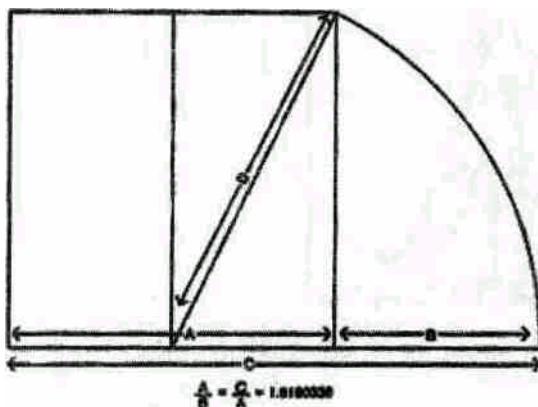
Да разгледаме сега геометрията на пространството, което обгръща нашето тяло. Първото понятие, което бих искал да изясня тука, се нарича "рацио фи". Става въпрос за едно трансцендентално число, което означава, че това число никога не се повтаря. Изчислено е, че то е 1,6180339, но не свършва там, а продължава до безкрайност. Рацио фи става интересно с това, че се открива във всички известни структури.

Рацио фи е пропорция. Имате една права (С), която разделяте на А и В така, че да бъде спазено точно това съотношение, тоест А към В да бъде равно на С към А, което е точно 1,6180339 (ил. 9-34).

Ил. 9-34. Рацио фи

Ако разгледате внимателно илюстрация 9-35, ще видите как се получава рацио фи. Започвате с един квадрат и прокарате вертикално в средата му

една права, както е показано на чертежа. След това построявате диагонал (представен от правата D на чертежа) и с помощта на пергел нанасяте този диагонал върху правата долу. Така се получава пропорцията: $A : B = C : A$, изразено числово 1,6180339.

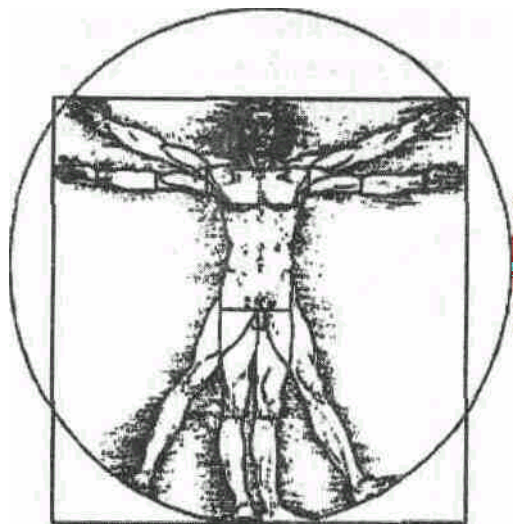

Ил. 9-35. Как се получава рацио фи (златното сечение)

Костната структура на биологичния живот е изградена на основата на рацио фи. Например в човешкото тяло костите на пръстите на ръката са в пропорция на златно сечение (рацио фи). Първата кост на пръста е в такава пропорция с втората кост, която пък е в същата пропорция с третата кост, и т.н. Това е вярно и за костите на стъпалата и на краката.

Всички закони се съдържат в пропорциите на нашите собствени тела. Картината на полетата, които обкръжават нашето тяло, е същата, която съществува около всяко друго нещо и от която всичко е било създадено.

Да разгледаме сега прочутия чертеж на Леонардо да Винчи "Пропорции на човешкото тяло" (ил. 9-36). Ръцете са изпънати добре, а краката са добре стъпили, при което се получава един квадрат или един куб, в който е вписано тялото. Неговият център е разположен в основата на гръбначния стълб, където се намират осемте първични клетки. Тези клетки също оформят един мъничък куб на това ниво. Следователно вие имате един мъничък куб вътре във вашето тяло, в основата на гръбначния стълб, и един по-голям куб около вашето тяло.

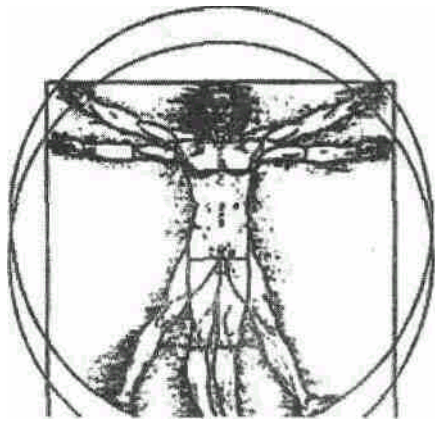
Ил. 9-36. Пропорция на човешкото тяло

Ако си представите, че ръцете и краката на човешката фигура в тази илюстрация се движат, тогава се получава сфера или кръг (или пък окръжност) чийто център е разположен точно върху пъпа. Окръжността и квадратът се допират в основата, точно там, където са стъпили краката, а разстоянието между пъпа и основата на гръбначния стълб представлява точно половината от разстоянието между върха на главата и горния край на окръжността. Ако изместите центъра на окръжността от пъпа до основата на гръбначния стълб, ще се получи изображението на "рацио фи" (ил. 9-37). В случая вие ще го получите, защото периметърът на квадрата и дължината на окръжността са равни (ил. 9-38).

По този начин вие можете да поставите един квадрат около едно тяло с полярност север-юг, която го пресича през средата, и след това да получите по математически път златното сечение или рацио фи. Ил. 9-37. Очертаване на рацио фи (златното сечение)

Ил. 9-38. Когато периметърът на квадрата е равен на дължината на окръжността, се получава пример за рацио фи

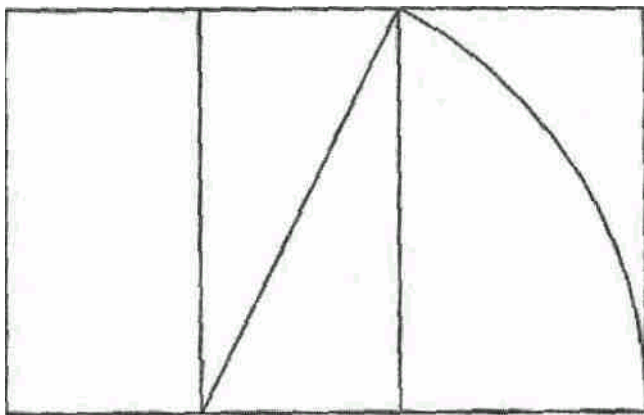

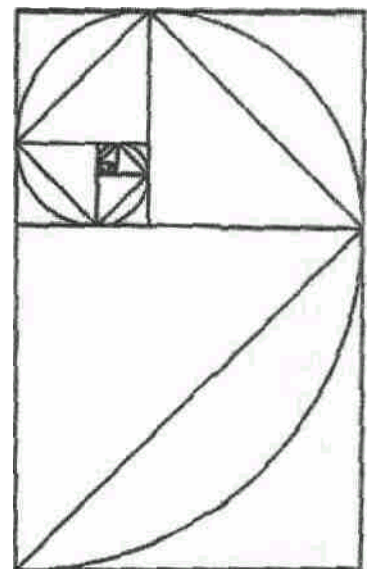
Спиралата

Да се върнем към квадрата, който обкръжава тялото. Спуснете точно през средата му перпендикуляр, а в новообразувания правоъгълник прокарайте диагонал. Използвайте пергел, за да завъртите този диагонал, и постройте нов правоъгълник от точката, в която този диагонал се нанася върху продължената основа на квадрата. Така ще получите златния правоъгълник (ил. 9-39).

Златният правоъгълник е такъв, че ако вземете по-късата му страна и постройте от нея вътрешен квадрат, онова, което остава, е друг правоъгълник, като отношението между големия правоъгълник и новопостроения е 1,618. Това може да се построява до безкрайност и навътре, и навън (ил. 9-40). Това именно движение създава една спирала, която се възпроизвежда безкрайно навън и безкрайно навътре (ил. 9-40). Следователно спиралата произлиза от златния правоъгълник. Този правоъгълник има две полета: мъжката енергия като диагонал на едната половина от квадрата и женската енергия като дъгата, очертаваща линията на спиралата.

Ил. 9-39. Златек правоъгълник

Ил. 9-40. Спирала - Златен правоъгълник

Възвратната серия на Фибоначи

Леонардо Фибоначи, математик от Средновековието, наблюдавал специфичното подреждане или ритъма, с който си служи растителният живот за растежа си, и открил, че тази пропорция се намира навсякъде. Възвратната серия на Фибоначи е следната: 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233 и т.н. Споменах за нея, когато обясних принципа на растеж на растенията.

Обяснението на тази възвратна редица на живот има в основата си златния правоъгълник, който се разгъва безкрайно навътре и безкрайно навън, без начало и без край. Животът не знае как да се отнася към нещо, което е без начало, тъй като няма отправна точка. Следователно тази редица, известна под наименованието възвратна серия на Фибоначи, е решението, което животът е дал на този въпрос.

Ако вие разделите един член от тази редица на предходния член и тъй нататък, ще видите, че ще се доближавате все повече към трансценденталното число 1,6180339.

$$1:1=1$$

$$2:2 =1$$

$$3:2 =1,5$$

$$5:3$$

$$8:5 =1,60$$

$$13 : 8 = 1,625$$

$$21 : 13=1,615$$

$$34:21=1,619$$

$$55: 34 =1,617$$

$$89: 55 =1,6181$$

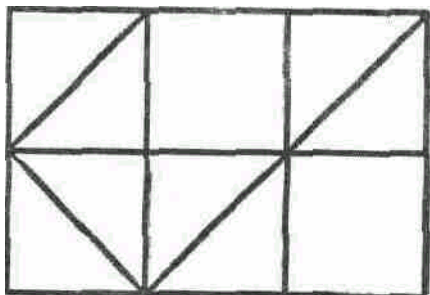
$$144 : 89 = 1,6180$$

$$233 : 144 = 1,6180$$

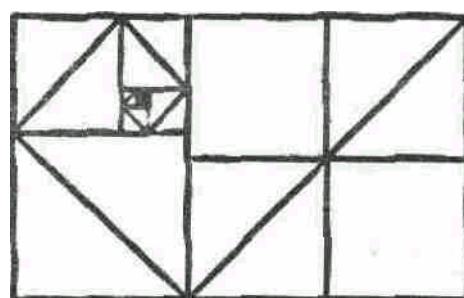
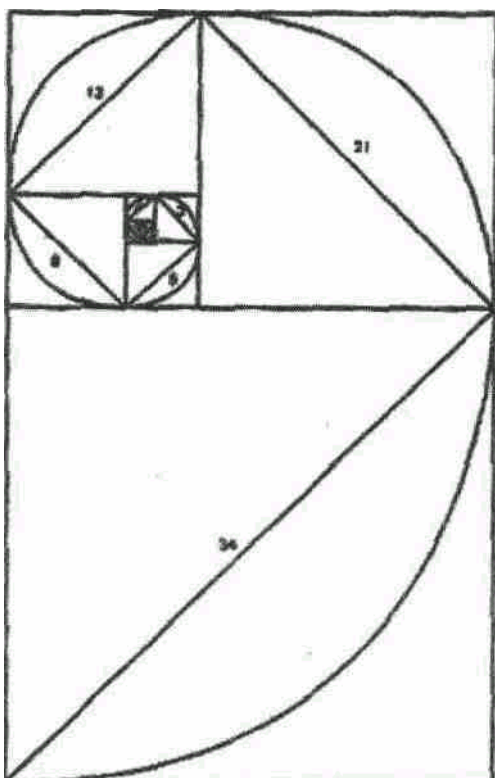
=1,66

След като сте започнали вече изчисленията, ще забележите, че вие минавате непрекъснато над и под трансценденталното число 1,6180339, и то последователно, по някакъв сериен начин. Вие все повече се доближавате до точното рaцио фи - 1,6180339, без да стигнете точно до него наистина. Но все пак вие се доближавате толкова близо до тази пропорция, че не можете да забележите разликата. Това е отговорът на живота пред лицето на една ситуация, която няма нито начало, нито край.

Илюстрация 9-41 показва част от тази редица, построена по геометричен начин. Вземете като мерна единица диагонала на първия квадрат и нанесете тази първа мерна единица. След това се обърнете на 90 градуса и нанесете още една мерна единица. После пак се обърнете на 90 градуса и постройте диагонал на квадрат, който диагонал е два пъти по-дълъг от първия. Обърнете се пак на 90 градуса и постройте диагонал на квадрат, който диагонал е три пъти по-дълъг от мерната единица. След това пак се обърнете на 90 градуса и постройте нов диагонал на квадрат, който диагонал е пет пъти по-дълъг от мерната единица. Следващият диагонал трябва да бъде осем пъти по-дълъг от мерната единица и т.н. И спиралата се разгъва точно така, както става в природата.

Правоъгълник на Фибоначи Златен правоъгълник

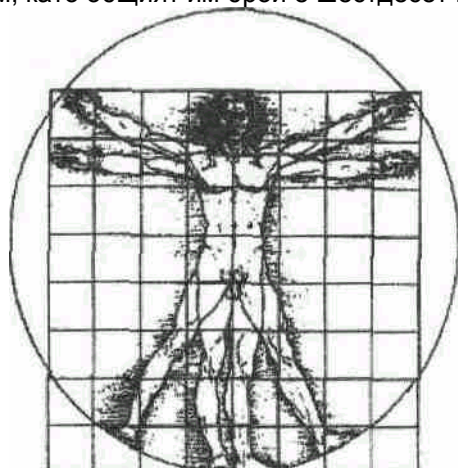
Ил. 9-41. Спирали на Фибоначи

Ил. 9-42. Златен правоъгълник и правоъгълник на Фибоначи

Илюстрация 9-42 показва геометрично сравнение между логаритмичния златен правоъгълник, от една страна, и правоъгълника на Фибоначи, от друга страна. Правоъгълникът на Фибоначи просто е съставен от шест равни квадрата. Той има също така една определена отправна точка, за разлика от логаритмичния златен правоъгълник, който няма такава начална точка. Както можете да констатирате, те си приличат твърде много един на друг.

Ако се върнем към чертежа на Леонардо да Винчи, можем да забележим, че той е очертал прави върху тялото - на различни места: по ръцете, на коленете, в центъра, върху гърдите, на шията и т.н. Ако

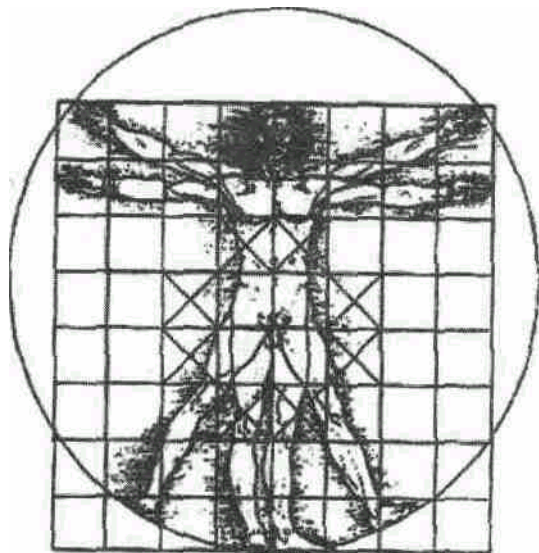
продължите тези прави, ще се създаде една мрежа от квадрати - хоризонтално и вертикално по осем, като общият им брой е шестдесет и четири (ил. 9-43).

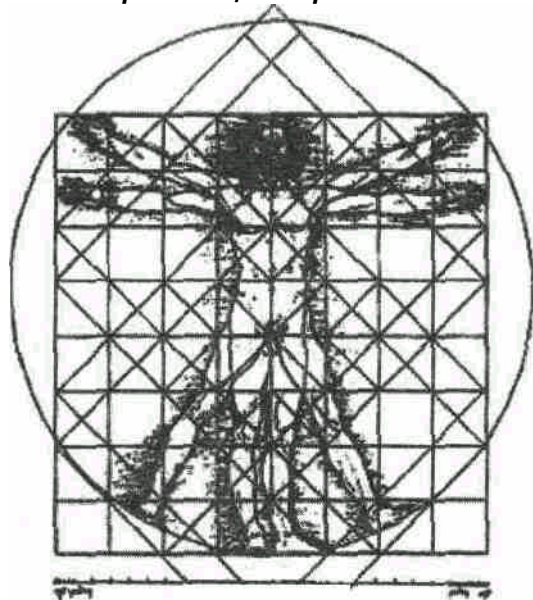
Ил. 9-43. Мрежа от квадрати - по осем хоризонтално и вертикално

Осемте енергийни спирали, които обгръщат човешкото тяло, се основават върху възвратната редица на Фибоначи. Тези енергийни спирали са насочени така, че да се съберат в осемте квадрата, които се намират около четирите квадрата в центъра (ил. 9-44).

Илюстрация 9-45 показва шестдесетте и четири квадрата, които съдържат енергийните спирали. Има два вида спирали. На илюстрация 9-46 е показан единият вид. Осемте квадрата, които обграждат четирите квадрата в центъра, представляват техните отправни точки. Вие можете да построите всяка от тези спирали, като използвате редицата на Фибоначи 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13 и т.н. Става дума за "спирали бяла светлина". Те са мъжки и тяхната първична основа е от електричен тип.

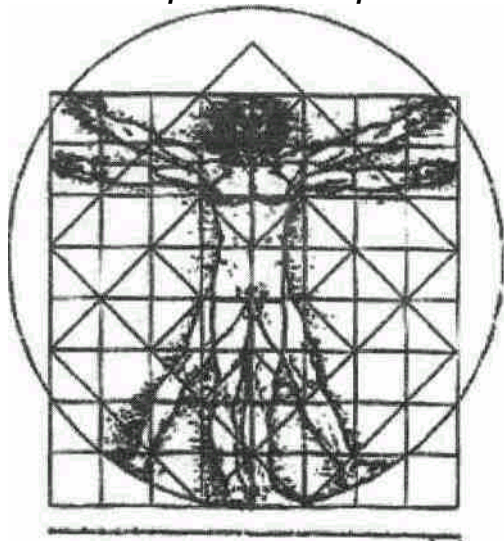

Ил. 9-44. Енергийните спирали се събират в осемте квадрата, които обграждат четирите квадрата в центъра

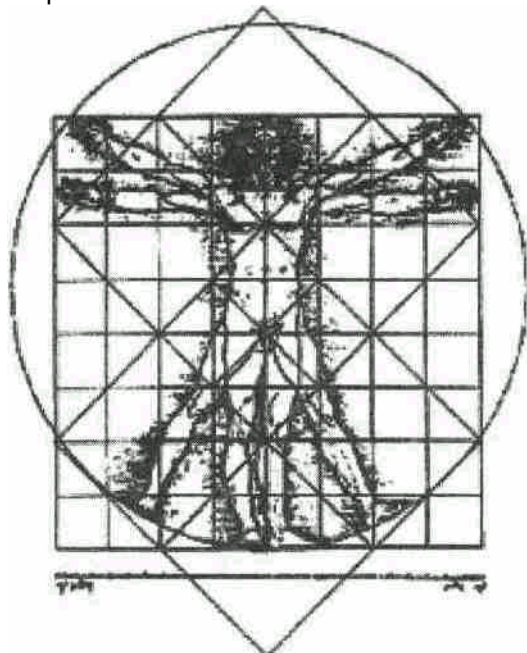
^w \x/

Ил. 9-45. Енергийните спирали

Ил. 9-46. Спиралите на бялата светлина, от мъжко естество, техният първичен носител е електричен

Спиралите могат също така да имат обратна посока, както е показано на илюстрация 9-47. Ако вие ги построите по този начин, ще трябва да пресечете централната точка нула. Става въпрос за Празното пространство, за Пустотата или за Нищото. Наричат ги "спирали на мрака". Те са женски и тяхната първична основа е магнитна.

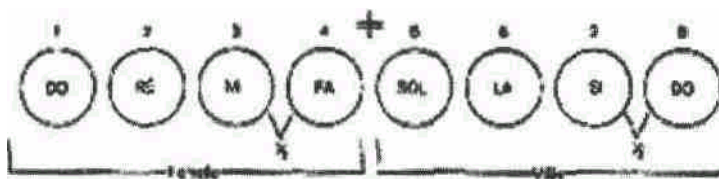

Ил. 9-47. Спиралите на мрака, от женско естество, техният първичен носител е магнитен

Вие можете също да наложите върху тази мрежа осемте първични клетки на човешката зигота или "Яйцето на Живота". От мига на зачеването до нашата зряла възраст тази геометрия се прилага спрямо нас съвсем точно.

Системите на чакрите

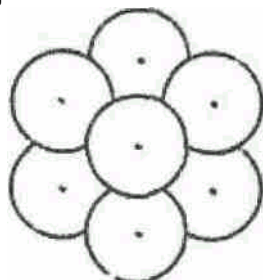
Хармоничните на звука и системите на чакрите на нашето тяло са свързани в геометричната фигура, наричана "Яйцето на Живота". Както е показано в илюстрация 9-48, между третата и четвъртата нота и между седмата и осмата нота на гамата има полутонове. Но изглежда никой не знае защо. Някои хора споменават за едно преминаване или преход между четвъртата и петата нота. Тук се появява една огледална схема. Едно, две, три - полутон - четири; едно, две, три - полутон - четири. Ето две фигури по четири елемента. Едната фигура е женски тип, а другата фигура е мъжки тип.

мъж жена

Ил. 9-48. Хармоничните на звука

Съществуването на полутонове между нотите ми и фа и между си и до и наличието на преход между фа и сол може да се обясни на базата на Яйцето на Живота (ил. 9-49). Когато звукът идва отдолу,

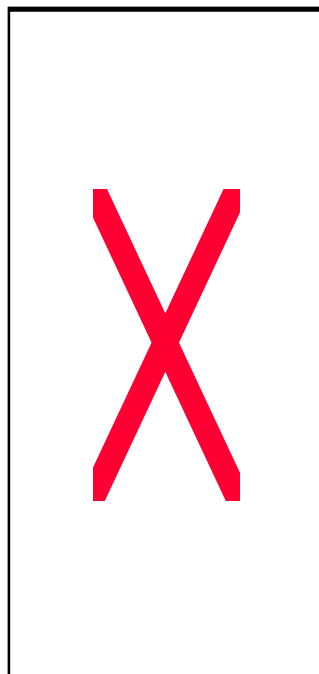
Ил. 9-49. Как звукът е свързан с Яйцето на Живота

той среща сфера първа. След това той може да мине към другите три сфери на този тетраедър - от сфера едно към сфера две, след това към сфера три. Той се измества само в един триъгълник - в равнина и еднопосочно. Но след това, за да може честотата на звука да премине към четвъртата сфера, той ще трябва да промени посоката. Четвъртата сфера се намира точно зад петата сфера. Тъй като честотата променя посоката, тя като че ли изминава по-малко разстояние, и това именно обяснява полутона, както сянката на една права линия изглежда по-къса, когато се измени посоката ѝ. Честотата на звука сега е преминала първия тетраедър и навлиза във втория. За да направи това, тя трябва да премине през празното пространство, което се намира в центъра на Яйцето на Живота, Нищото, за да стигне до петата нота. Звукът променя полярността си, когато преминава към втория тетраедър, напусвайки мъжкия и отивайки към женския тетраедър, или обратното, преминавайки от женския към мъжкия тетраедър. Тогава той се насочва към сфери шеста и седма в точно определен план, където трябва да се появи друг полутон, преди звукът да стигне до сфера осма.

на часовииковаята
/
Ил. 9-50.
на чакрите в

ат.ртемевпосока.о^ратнана |^ 9 ' ввъррвнв • иос^,об|нг»в
стрмка - ями» 1 / ч^овчийавп» етрепк» - w»

Системите
осем точки

Системата от чакри в осем точки, както я описва Дрънвълоу, е подобна на движението на звука по осемте ноти на гамата. Все пак системата на чакрите в човешкото тяло ни разкрива очертанието на Яйцето на Живота. Чакрите започват от основата на гръбначния стълб и стигат до над главата (ил. 9-50). Според Дрънвълоу това е индийска или тибетска система и то доста опростена. Дрънвълоу твърди, че ние имаме също така системи от чакри под и над нашето тяло. Системата под краката ни представлява нивото на съзнание, откъдето идваме, а системата над нашата глава представлява следващото ниво, към което отиваме. Те имат измерения в съответствие с ратно фи (златното сечение). Дължината (или височината) на долната система е доста малка, а на горната система - много по-голяма.

Полутоновете, които ние познаваме в гамата, се откриват и в системите на чакрите. Чакрите приличат на лещи, през които ние възприемаме и тълкуваме действителността. Например, когато един дух се въплъти, той не се занимава с нищо друго, освен със своето оцеляване - способността да се задържи тука в третото измерение. Следващият етап за този дух се състои в установяването на физически контакти с други индивиди. Първият контакт е с майката, а по-късно ще стане и полов. След като вие се утвърдите и вече сте установили половия контакт, идва ред на контрола. И това е представено в първите три чакри в основата. След това идва една голяма преграда и промяна в посоката с едно полупространство. Вие не можете да преминете през тази преграда или стена, докато не сте успели да владеете и контролирате тези три чакри. След като сте минали вече преградата, стигате до четвъртата чакра на тази система, чакрата на сърцето. Петата чакра се намира в гърлото и е свързана с музиката. Шестата чакра, разположена между очите, е свързана с геометрията, а седмата, локализирана в епифизата, е онова, което бива наричано "третото око". На това ниво има още една стена или преграда, при която става още една промяна в посоката със стойност едно полупространство. И тогава ние стигаме до осмата чакра, която е разположена над главата и е насочена към следващата фаза от развитието на нашето съзнание.

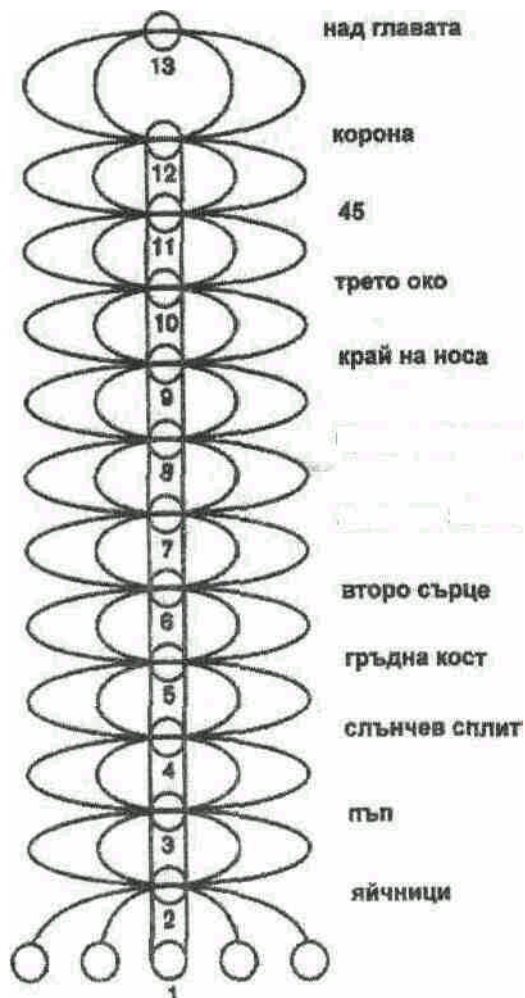
Системата от осем точки включва само нотите, които са дадени в пианото например само с белите клавиши, както вече споменах, и Дрънвълоу ни каза, че това е много опростена система. Освен това има в гамата още пет черни клавиша - остри или тежки тонове. В действителност, съществуват общо дванадесет чакри, а чакрата, която е над главата, всъщност е тринадесетата (ил. 9-51). Всяка от дванадесетте чакри има по пет подчакри, така че съществуват общо шестдесет такива точки. И всяка от тези дванадесет групи от по пет е с отклонение 90 градуса спрямо предходната.

Един прав тунел прекосява тялото, свършено прав, като флуоресцентна тръба. Той започва при перинеума (долната част на малкия таз), в основата на гръбначния стълб, и свършва горе в меката част на главата - фонтанелата. Дванадесетте точки на чакрите са разпределени по дължината на тази линия, като разстоянието между тях е около 7,23 сантиметра, което е равностойно на ширината на една средна човешка длан или на разстоянието между края на носа ви и края на брадичката ви.

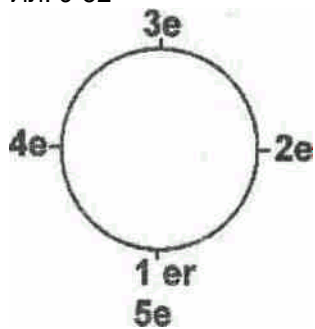
Ил. 9-51. Системите от чакри в дванадесет точки

Енергията се придвижва въртливо през системите на чакрите, като извършва изместване 90 градуса при преминаването си от една чакра към друга. На нивото на основната чакра (ил. 9-52) петте канала се отварят напред едновременно в една права линия. Отворът на вагината представлява един вид vesica piscis, отворът на пениса също е един вид vesica piscis. Цялата енергия, произведена от тези пет точки, се придвижва отпред назад. Когато енергията се изкачи на височина 7,23 сантиметра към втората чакра и яйчниците, тя се отклонява 90 градуса. След още 7,23 сантиметра настъпва ново отклонение на 90 градуса и там се намира пътят. Това е мястото, където е бил свързан плодът с пъпната връв. Енергията се движи тука вече отзад напред, обратно на посоката при основата в първа чакра. Като се изкачи още по-нагоре към слънчевия сплит, който също представлява един вид vesica piscis, енергията се излъчва странично, като при яйчниците. На следващото ниво се намира стернумът или гръдната кост, която представлява една специална точка, свързана с кръга (ил. 9-53). При петата чакра е първото отправно място за завръщането. Тя се характеризира с това, че съдържа в себе си вкупом всички предходни движения. Енергията е извършила едно пълно завъртане от 360 градуса и е обиколила всички посоки. Така гръдният кош е обърнат или насочен напред, но е разделен и встрани към ребрата. Това е точката на христовото съзнание. Тя е разположена на ширина 19,3 градуса в тялото и образува един кръст. В шестата точка се намира сърцето, в седмата - Адамовата ябълка, в осмата - брадичката. След това вие ще преминете към друга октава и енергията идва в главата. Частите на лицето, които съответстват на чакрите на главата, започват от брадичката. Енергията тръгва от брадичката и се изкачва спираловидно с отклонение 90 градуса до устата (енергия, която се движи от едната страна към другата), след това стига до носа (енергия, която се движи отпред назад), след това идва до очите (енергия, която се движи от единия край до другия край) и най-сетне стига до третото око, където приключва една цяла обиколка от 360 градуса.

**брадичка(октава)
а) Адамова
ябълка**

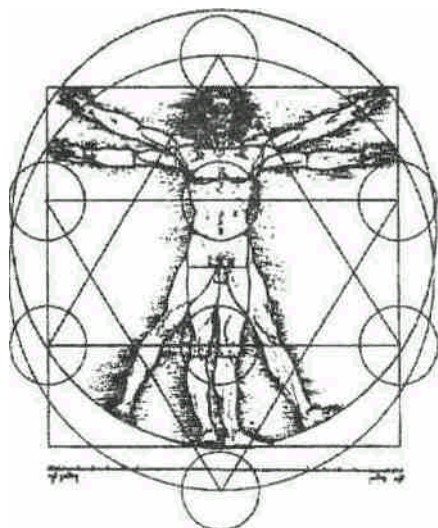
сакрум анус перинеум вагина клитор или или скротум пенис
Ил. 9-52

Ил. 9-53.
Пета чакра - стернум
или гръдна кост. Енергията
е извършила пълно завъртане
от 360 градуса и е минала
през всички посоки

Външни точки на чакрите

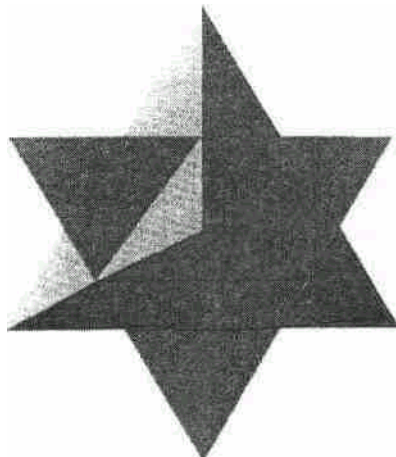
Ние имаме също така външни точки на чакрите в пространството около нашето тяло. Всеки човек е обгърнат от една форма, която има вид на тетраедърна звезда, върху която са разположени осем външни точки на чакрите (ил. 9-54). Ако заснемете вътрешните точки, ще установите, че те са еднакви и съответстващи на външните точки. Външните точки се движат в съзвучие, точно както и вътрешните точки, така нашите системи от чакри имат едновременно вътрешен аспект и външен аспект.

Ил. 9-54. Външните точки на чакрите

В съставките на тетраедърната звезда, която обгръща нашето тяло, тетраедърът с връх нагоре към небето има мъжко естество, а тетраедърът с връх надолу към Земята има женско естество (ил. 9-54). Това важи както за мъжете, така за жените. Един индивид може да се окаже само по два начина вътре в една тетраедърна звезда. Ако върхът на основата на мъжкия тетраедър е напред, това означава, че се регулира мъжката природа, но ако напред е върхът на основата на женския тетраедър, това ще означава, че се регулира женската природа. Тетраедърната звезда е свързана към центъра на тялото при основата на гръбначния стълб. Ако подскочите, тетраедърната звезда се издига и слиза заедно с вас, но ако седнете, тя ще се премести съответно заедно с вас по-ниско.

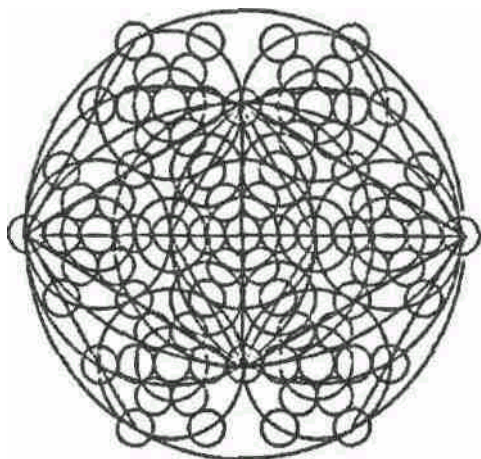
Илюстрацията 9-54 показва как в две измерения мъжкият аспект се центрира и регулира вътре в самата тетраедърна звезда. Ако тази рисунка представлява женския аспект, този изглед ние виждаме всъщност откъм гърба. Илюстрация 9-55 ни показва изглед в дълбочина, в три измерения, как мъжкият и женският аспект биват съчетани отвътре в тетраедърната звезда.

Ил. 9-55. Изглед в дълбочина на нанасването на мъжкия и на женския аспект вътре в тетраедърната звезда

Окото

Дрѽнвѽлоу е начертал морфогенетичната структура на окото, независимо дали става въпрос за човешкото око или за окото на кое да е друго живо същество. Той смята, че това е неговата най-важна схема (ил. 9-56). Строежът на окото е съответен на самата структура на светлината. Този строеж съдържа цялата електромагнитна структура, която разкрива също и геометрията на vesica piscis. Във вътрешната част на vesica piscis има два едностранни триъгълника. Съвпадащите основи на двата триъгълника представляват ширината на тези vesica piscis, а правата, която пресича основите точно в средата им, е дължината на vesica piscis. Ако завъртите на 90 градуса дължината на първата vesica piscis, тази дължина ще стане ширина на следващата по големина vesica piscis и тъй нататък. И това може да се повтаря до безкрай, към вътрешността или навън.

Ил. 9-56.
Морфогенна структурирана цялото око

Електромагнитното поле, или светлината, е едно електрично поле, заедно с магнитно поле, което пада под 90 градуса към него (ил. 9-57). Електричното поле описва вълнообразна крива, а магнитното поле е под ъгъл 90 градуса спрямо тази вълна, като цялото извършва едно въртене при движението си през пространството (ил. 9-58). Дрънвългоу изказа пред нас предсказанието, че учените ще направят откритие за това, че във всяко електромагнитно поле електричният принцип е дължината на първата vesica piscis, а магнитният принцип е нейната ширина, и че те са в пропорционално отношение един спрямо друг. Тези два аспекта

Ил. 9-57. Електромагнитно поле

извършват обръщане на 90 градуса, като същевременно се въртят., точно като vesica piscis. Логаритмичните спирали също използват за своето разгъване енергийни електромагнитни спирали. Самото светлинно поле, както и окото, което го възприема, имат същата геометрична структура, тъй като рецепторът трябва да има еднаква дължин на вълната с източника на излъчването. Цялото ни тяло е със същата дължина на вълната като звука, вибрацията, музиката и светлината.

Ил. 9-58 Електромагнитно поле

Лявото око на Хорус

"Лявото око на Хорус" е било обучение специално за емоционалното тяло, което обучение е траело по 12 години за онези египтяни, които са искали да станат посветени. Тази подготовка е засягала предимно различните емоции, чувствата, страховете и позитивните и негативни аспекти на различните чакри. В Египет всички храмове били изградени с цел обучение за "лявото око на Хорус". В тези специализирани школи посветените работели върху различните аспекти на човешката природа. С всяка чакра е свързан определен вид страх и всеки един от дванадесетте главни храмове в Египет е имал за обект работата върху един вид страх, свързан с определена чакра.

Дрънвългоу разказва, че в храма, където били лекувани страховете, свързани с втората чакра, има огромно подземие (ил. 10-1). Дори съвременните египетски гидове разказват на туристите, че това подземие е било задължителна част от процеса на трениране на посветените хора, които учили в този храм. Един кандидат за посветен например трябвало да влиза в това подземие, което било пълно с вода. На дъното му поставяли огромни камъни и човекът е трябвало да се придвижва така, че да не се блъсне или удари в тях. Тренировката се състояла в стигане до дъното на подземиято, след това преминаване през един малък отвор, за да се излезе от другата страна.

Ил. 10-1. Подземието

Това не изглежда чак толкова страшно, но ние все още не знаем точно какво е ставало и какво точно посветените е трябвало да правят там. Египтолозите само знаят, според древни писания, че е имало вода в това подземие и че всичко това е било част от едно обучение, но никакви други данни не са им известни. Дрѳнвѳлоу попитал Тот за повече информация - за истинското посвещение - и Тот му дал следните обяснения.

Всички части на храма били така проектирани и изградени, че посвещението да започва на много по-извисено ниво в сравнение с подземието. Кандидатите отначало виждали само три стѳпала, които водят към водата, а отсреща се издигала доста висока стена (ил. 10-2). Човекът е трябвало да слезе по тези три стѳпала и да влезе във водата, а след това да премине на един дѳх до изхода, който е бил от друггга страна. Той е трябвало да се придвижва бавно поради тъмнината и препятствията. Та този човек плувал чак до дѳното на подземието и там откривал един проход към огромен резервоар. Този резервоар бил осветен, за да се вижда ясно, че там има крокодили. И точно там се забелязвал някакъв отвор над резервоара. И това почти всички винаги правели, подчертал Тот - стремели се да заобиколят крокодилите и да стигнат пряко до този отвор.

Ил. 10-2.

Обучение за "лявото око на Хорус".

А - оттук трѳгва

кандидатът за посвещение В - резервоар, пѳлен с крокодили С - лѳжлив изход D - истински изход E - подземието от ил. 10-1

Единственият проблем е, че като действали именно по този начин, те не успявали да открият истинския изход и следователно трябвало по-късно отново да предприемат изпитанието. Втория път човек познавал вече двата елемента: той бил разбрал, че отворът, който бил забелязал, е лѳжлив изход и че резервоарът е пѳлен с крокодили. И втория път за този човек същото това изпитание било още по-страшно, защото той знаел, че там го чакат наистина живи крокодили. Най-ужасяващото било, че трябва да се гмурне още по-надѳлково в това подземие с вода, пѳлно с крокодили, за да се измъкне от другата страна.

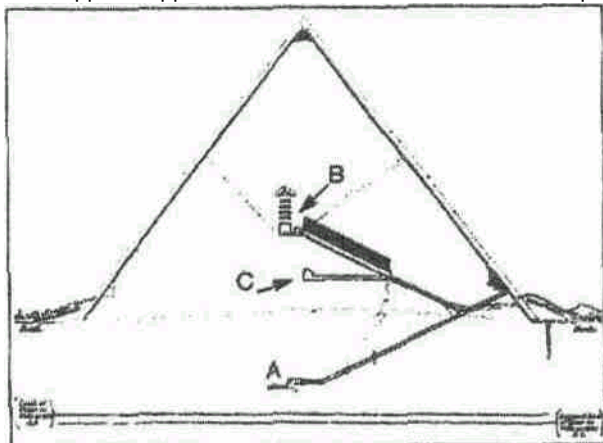
Голямата пирамида

След дванадесетгодишна подготовка за "лявото око на Хорус" (обучение във връзка с емоционалното тяло) и още дванадесет години подготовка за "дясното око на Хорус" (обучение във връзка със съзнанието на Единния), кандидатите слизали в Голямата пирамида, за да преминат последния етап на посвещението, който траел три и половина денонощия.

Тот твърди, че пирамидите са били построени специално, за да създават условия, при които един човек от второ ниво на съзнание (нашето сегашно ниво на съзнание) може да мине към трето ниво, нивото на христовото съзнание. А Голямата пирамида е точно една зала за такова посвещение.

Залите на фараона и на царицата, които се намират вътре в Голямата пирамида, са били наречени от муслимите именно по този начин, защото те предполагали, че именно такова е било предназначението им. Таванът в залата на фараона е хоризонтален, а муслимите погребвали мъжете под хоризонтално положени плочи. Залата на царицата има наклонен таван, а муслимите погребвали жените под подобни наклонени плочи. Според Дрѳнвѳлоу тези зали нямат нищо общо с погребенията. Това били зали за посвещение и нищо повече.

Посвещението започвало не вътре в Голямата пирамида, а дѳлково под нея. Целият процес на посвещението започвал някъде там, в подземието на Голямата пирамида, след това кандидатът идвал в залата на фараона, а най-накрая - и в залата на царицата (ил. 10-3). Посвещението е започвало дѳлково под Голямата пирамида, защото кандидатите е трябвало най-напред да се запознаят със спиралата на "светлината на мрака", която слиза чак до центъра на Земята, както и в "Залите на Аменти". И днес под Голямата пирамида съществува подобен тунел, който привидно не стига до никъде. Но днес явно вече никой не знае защо именно той е съществувал.

Ил. ю-з.

Посвещение в Голямата пирамида. Посвещението започва в подземието на Голямата пирамида (А), след това продължава в залата на фараона (В) и най-сетне завършва в залата на царицата (С)

Според Дрѐнвѐлоу тунелът представлява онази точка, в която спиралата на светлината на мрака трябва да се съедини с най-близкото място, след като е преминала през точката нула или Великата Пустота. В действителност този тунел е зала за посвещения и запознаване със спиралата, по която се движи светлината на мрака. Вътре в този тунел всички мисли се материализират, тъй като това е пространство, което наистина принадлежи към четвъртото измерение. И много хора са загубили там живота си, след като са се материализирали техните страхове. Този тунел е бил свидетел на толкова много най-необичайни събития, че от няколко години египетското правителство е забранило там да влизат туристи. Чудесно решение - тъй като туристите обикновено не знаят как да се държат, ако попаднат в четвъртото измерение!

Именно в този тунел започва първата фаза на посвещението в християнско съзнание, което представлява само по себе си съвсем различен начин за разбиране и обясняване на действителността. След това ритуалът за посвещението продължава в залата на фараона. Тя пък е така проектирана, че да улавя спиралата на бялата светлина още от нейния източник и чрез филтриране да отделя светлината на мрака (тъмната светлина). Залата на фараона изглежда разцентрирана, но в тази зала саркофагът е така разположен, че ако вие легнете в него, спиралата на "бялата светлина" ще мине директно през вашата епифиза. Кандидатите за посвещение оставали в лежачо положение в продължение на три и половина денонощия, напускали света на трите измерения и изживявали невероятно разширение на съзнанието си. След това те можели да намират пътя към тялото си, защото си служели с принципите на спиралата на Фибоначи, а не на златната логаритмична спирала. Както вече бе казано по-горе, логаритмичната спирала няма нито начало, нито край, докато спиралата на Фибоначи има отправна точка. Посветените успявали да очертаят пътя за завръщане вътре в телата си благодарение на факта, че самите те имали отправна точка чрез тази спирала на Фибоначи.

След тази изумителна трансформация и на самия човек, и на действителността около него, посветеният отивал в залата на царицата, която служела като зала за стабилизиране. След като човек успешно бил преминал своето посвещенческо изпитание в залата на фараона, той бил вече обект на значителни трансформации и се нуждаел от успокоение. И именно за тази цел служела залата на царицата - светилището, където било извършвано стабилизирането и хармонизирането на христовото съзнание.

Отначало, когато археолозите отворили саркофага в залата на фараона, намерили там един странен бял прах, състоящ се от фини кристали, и го взели за анализи. Този именно прах сега се намира в Британския музей. До неотдавна никой не е знаел за какво той е служел и какво точно е представлявал този прах - и обяснението изненада всички. Учените наскоро откриха, че когато един човек се намира в дълбоко медитативно състояние, неговата хипофиза отделя едно химическо вещество, което впоследствие се превръща в кристали и става прах. В саркофага в залата на фараона имаше много голямо количество от този прах, което доказва, че вероятно е имало много случаи на посвещение на това място.

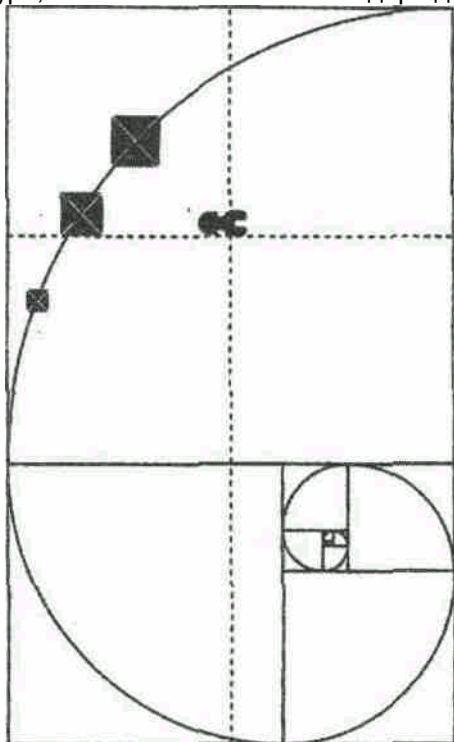
Голям брой учени разпространяваха теорията, че Голямата пирамида е била служила за гробница. Но вече има много доказателства, които потвърждават, че тя въобще не е служила като гробница, а е била място за посвещение. Без изключение всеки път, когато някой виден човек умираше, в епохата на Древен Египет, жреците изваждали сърцето му и някои други органи и ги поставяли в четири отделни съда, подобни на делви. След това балсамирали тялото, полагали го в саркофаг, затваряли отгоре капака му и го запечатвали. И едва след това саркофагът с тялото бил пренасян в гробница. Ще забележим, че саркофагът в залата на царя е по-широк от вратата. Следователно той вероятно е бил положен там, на това място, още по време на самото изграждане на залата, а това изобщо не съответства на обичаите, свързани с погребенията.

Залите с летописите

Според известния медиум Едгар Кейси, входът към залите с летописите, където се пази историята на Земята, ще бъде открит в десния крак на Великия Сфинкс. Това място бе установено по геометричен път и то съвсем точно. Както показва илюстрация 11-1, ако вие разделите по дължина на две равни части златния правоъгълник, в който е вписана спиралата на платото Гиза, ще установите, че средната разделителна линия минава съвсем точно през главата на Сфинкса. Освен това една права, прокарана като продължение на южната страна на централната пирамида, пресича средната линия в този златен правоъгълник и образува с нея кръст, който маркира едно съвсем особено място върху дясното рамо на Сфинкса.

Сфинксът сега е подложен на съществено обновяване и един от проблемите е фактът, че десният му крак - точно на мястото, маркирано от пресичането на двете линии - продължава да се руши. Египтяните са правили опити да укрепят целия Сфинкс, за да може той да стои непокоътнат на мястото си. От главата му също се отломват късове. Точно преди шест или седем години Тот сподели с Дрънвълоу, че главата на Сфинкса наистина ще се откъсне и че на нивото на шията хората ще открият една голяма сфера от злато, която е капсула на времето. Египтяните правят всичко възможно да предотвратят отделянето на главата от шията.

Тот твърди, че всичко е било предвидено на много по-високо ниво -залата с летописите да бъде открита преди края на 1990 година. Дрънвълоу не е в състояние да потвърди дали това вече е станало, или не. Тот казва, че 148 групи от по трима души ще се опитат да влязат в залата с летописите и най-сетне една от тези групи, дошла от Запада, ще успее да отвори прохода, като издава звукове с човешки глас. Вътре ще се открие стълба във вид на спирала, която води към една подземна зала. Японците имат техническа възможност да наблюдават тази зала с помощта на апаратура, чиято точност позволява дори да се види някакъв глинен съд в един ъгъл.

Ил. 11-1. Входът, водещ към залите с летописите е геометрично маркиран от вътрешната страна на десния крак на Сфинкса

Три тунела водят извън тази зала. Ако знаете как да дешифрирате, глиненият съд показва къде да се отиде и какво да се направи. Тот каза, че тримата души, дошли от Запада, ще влязат в десния тунел я ще слезат по него надолу. Ако сбъркате тунела или ако не сте в състава на предварително определената група, ще загубите живота си - истински сценарий в стил "Индиана Джоунс"!

Но ако вие влизате в състава на предварително определената група, ще можете да влезете без никакво затруднение.Тримата души ще слезат по един дълъг каменен коридор, осветен от неговата собствена светлина, без никакво друго осветление, което означава, че въздухът там ще притежава свойството светлинност. Горевдясно на стената ще има отбелязани четиридесет и осем свещени геометрични фигури. Става въпрос за представянето на хромозомите на христовото съзнание, като първата фигура ще илюстрира Цветето на Живота. В края на коридора един лек завой води към голяма зала. Върху високите плочи на тази зала се намира материалното доказателство за съществуването на цивилизацията върху тази планета отпреди пет и половина милиона години. В предната част на тази зала има един камък. Върху горната страна на този камък тези трима души ще намерят нещо, което прилича на фотография - една снимка на самите тях. И под своето лице всеки от тях ще види своето име - не непременно името, дадено му при раждането, а истинското си име. Под имената има дата и това е всъщност датата точно на този ден. По начало Тот е трябвало да отиде да посрещне тези хора, но сега той вече ни напусна. Ако това събитие не се случило преди 4 май 1991 година, някой друг ще се срещне с тях. Тот твърди, че всеки от тези трима души ще има разрешение да вземе по един предмет и да го отнесе със себе си.

Залата с летописите не съдържа материални обекти. Под Сфинкса, в залата на летописите, познанието е съхранено на няколко нива в различни измерения.

Прана

По време на последното отклонение на полюсите, тоест 10 500 години преди Исус Христос, ние сме променили внезапно начина си на дишане и сме забравили как сме били свикнали да дишаме преди това, много отдавна, казва Дрънвълоу. И сме започнали да дишаме по съвсем различен и специфичен начин. Всъщност никой в нашата вселена не диша така.

По общо правило нашето дишане се състои в приемането и усвояването на две неща - въздух и прана. Праната е жизнена енергия, даряваща сила, по-животворяща от въздуха и с по-голямо значение за нашето съществуване. Праната присъства не само във въздуха. Тя не липсва на нито едно място, съществува дори и в празното пространство.

Праната съществува под формата на енергийно поле, свързано толкова тясно с духа, че този дух не може да съществува без нея. Ако нямате въздух, можете да живеете само няколко минути. Без вода можете да живеете малко повече. Без храна имате все пак надежда да живеете още малко по-дълго. Но ако отделите духа си от праната, ще умрете моментално. Следователно дишането, свързващо духа ни с праната, е безспорно от най-съществено значение за нашата човешка форма на живот.

Ние трябва да дишаме така, че когато въздухът влиза през носа или устата, праната да влиза през горната част на главата, тоест там, където е имало мека част на костта - фонтанелата. Същевременно ние приемаме праната, която идва отдолу, тоест през перинеума. Каналът, по който се движи праната и който пресича тялото, е с диаметър около пет сантиметра и има дължина, ограничена от две точки - първата е на около една длан (по дължина) над главата, а втората е също на такова разстояние под краката. Този канал е свързан с кристалинната мрежа, която обгръща тялото на човека. Праната идва отгоре и отдолу към тялото, за да се съедини в някоя от чакрите. Чакрата, в която може да стане това сливане на праната, зависи от вашето умствено равновесие, от емоционалното ви състояние и от способността ви да бъдете в различни измерения. А това вече е една съвсем специална наука.

След отклонението на полюсите ние сме престанали да дишаме по този начин и сме започнали да поемаме прана с дишането през носа и устата -заедно с кислорода. И тогава праната предизвиква "късо съединение" в епифизата, намираща се в центъра на главата. Епифизата съответства на едно око, третото око, и не трябва да се смесва с хипофизата. Епифизата прилича на очната ябълка, кръгла е, с изпъкнали стени, има леща, за да може да обединява рецепторите на светлината и цветовете. Тази жлеза с вътрешна секреция е създадена така, че да приема светлината, която идва отгоре, за да може тази светлина да бъде незабавно насочвана към всички клетки на тялото. Тъй като епифизата има форма на око, става въпрос също за една vesica piscis, образа, който ни се разкрива още от първия ден на Битие. Именно тази геометрична форма лежи в основата на всяко творение и съдържа цялата сакрална информация за вселената.

Но когато епифизата не е активно действаща, закърнява. Тази жлеза, която би трябвало обикновено да има размерите на една монета от 25 цента, се е смалила у нас до големината на грахово зърно, поради това, че е била напълно пренебрегвана близо 13 000 години. Прекият резултат от тази метаморфоза е полярността - добро и зло, справедливост и несправедливост.

Точно нашият начин да дишаме ни довежда до положението да виждаме всичко като добро или като зло, но всъщност няма никаква полярност. Всичко, което съществува, се състои от три елемента - Светата Троица - и каквато и да е полярността, за която ще се сетим, в нея винаги ще бъде включен и третият елемент. Например топлото и студеното дават хладко, високото и ниското ни карат да мислим за средното и т.н. От гледна точка на висшите измерения на живота полярността е само една илюзия. Съществува само единството. Има само един Бог и един единствен Дух се движи във всичко. И това, което става, има за причина винаги този единствен Бог.

На нашето ниво на съществуване ние разбираме и обясняваме по различен начин нещата. Мислим си и вярваме, че виждаме добро и зло, а всъщност всичко е въпрос на време. Полярните сили са необходими за доброто функциониране на вселената. Припомнете си, че силите на мрака правят всичко, което е в тяхна власт, за да смутят и най-малката частица съзнание, независимо дали това става на планетарно, или на индивидуално равнище. Силите на светлината парадоксално и удивително правят всичко възможно, за да поощряват и подпомагат еволюцията на духа и на съзнанието. Това противопоставяне създава добър ритъм за извисяване на съзнанието. За да се роди едно бебе, е необходим точно период от девет месеца, а не от три или от петнадесет месеца. Силите на полярността предизвикват впрочем раждането точно в определения момент. Като се отчете нашето положение или ниво, явно ние имаме нужда да виждаме доброто и злото и да ги осъзнаваме. Ние дори трябва да признаваме, че Бог е вездесъщ във всяка ситуация и че за всичко, което се случва, има съответна причина. Ние трябва да разбираме, че всеки отделен елемент е цялостен и съвършен сам по себе си и че не съществува никакво зло, а само на нас така ни се струва - че има добро и зло. Ние трябва да осъзнаваме факта, че животът поражда във всяко нещо един аспект на абсолютно съзнание.

Нашето положение ни кара да си мислим и да вярваме, че ние, хората, живеем вътре в тялото си, че всичко онова, което му е "чуждо", е отделено от него и че нашите мисли и нашите чувства не се проявяват извън нас самите. Ние предполагахме, че можем да прикрием мислите си и чувствата си, за да не окажат те някакво влияние върху нашето обкръжение. Освободете се от тази заблуда! Всичко, което ни идва наум, всички чувства, които изпитваме, и всички наши деяния оформят целия наш свят и то до най-далечните звезди. Ние създаваме всичко всеки миг с много по-голяма сила, отколкото бихме могли изобщо да си представим.

Сферично дишане на христовото съзнание

Дрънвълоу преподава една форма на медитация, чиято цел е да ни доближи до онзи начин, по който ние сме дишали преди последното отклонение на полюсите. Тази медитация ни помага да поемем праната и чрез върха на главата, и чрез перинеума, за да може енергията да прониква в тялото и отгоре, и отдолу. Праната тогава веднага се свързва с кристалинната мрежа, която обгръща тялото (тетраедърната звезда, построена вътре в една сфера), за да проникне най-накрая в някоя от чакрите. Тази дихателна медитация е била предадена на Дрънвълоу от ангелите, за които той казва, че са само един по-извисен аспект от самия него. Тези информации той не е получил от Тот.

За да живее в едно и също тяло в продължение на 52 000 години, Тот е трябвало по един час ежедневно да стои в положение, при което главата му да бъде обърната на север, а краката - на юг, с центрирано внимание върху една строго специфична чакра и като диша по строго определен начин. След това е трябвало да се обръща, за да сменява полярността и пак да диша цял час.

Освен тези два часа съзнателно дишане всеки ден, Тот е трябвало да застава пред Цветето на Живота през петдесет години. Нужно ли е да казваме, че той е бил възхитен и очарован от Дрънвълоу, когато научил за тази дихателна медитация, защото именно тя го е спасила от предишните му безконечни медитации.

Според Дрънвълоу шестте първи вдишвания и издишвания на сферичната дихателна медитация са по-добри и по-хармонизиращи от двата часа ежедневно дишане, което е практикувал Тот. Това сферично дишане на христовото съзнание е точно дишането на китовите и на делфините. Тази медитация включва серия от четиринадесет вдишвания и издишвания. Първите шест имат за цел да урівновесят полярностите вътре в самите чакри и да изчистят тялото от електричните токове. Седемте следващи вдишвания и издишвания въвеждат потока от прана и възстановяват сферичното дишане в цялото тяло. Четиринадесетото вдишване и издишване променя баланса на енергията прана в тялото и улеснява преминаването от съзнание в третото измерение към съзнание в четвъртото измерение.

Всъщност самата медитация е нещо много повече от самото дишане. Тя има за цел сливането или единението на тялото, на духа, на дишането и на сърцето, които трябва да бъдат в хармония.

Тези вдишвания и издишвания са първите четиринадесет от една серия от седемнадесет вдишвания и издишвания, използвани за създаването на полетата с обърнато въртливо движение на меркабата, която обгръща тялото. Тъй като тази вътрешна меркаба може да бъде създадена само с едно ненакърнено емоционално тяло, абсолютно задължително е, когато практикувате тази медитация, да отворите сърцето си, за да почувствате любовта и единението с всички живи същества. И това зависи, разбира се, от вашите индивидуални възможности и способности.

Най-напред трябва да седнете удобно, да се отпуснете, като се стремите гърбът ви да бъде съвсем изправен. Затворете очи и забравете околния свят. Щом се почувствате успокоени, извисете чувствата си до нивото и състоянието на любов и хармония с всяка форма на живот абсолютно навсякъде, след това визуализирайте тетраедърната звезда, която обгръща тялото ви.

По време на първото вдишване визуализирайте мъжкия тетраедър. Това е онзи тетраедър, чийто връх е обърнат нагоре. Долният връх при основата му, разположена точно на ниво над колената, когато сте изправени, е отпред при мъжете и отзад при жените. Визуализирайте, както и доколкото ви е възможно, че напълвате постепенно този мъжки тетраедър с бяла ослепителна светлина. Тогава тялото ви малко по малко ще бъде обгърнато от тази светлина.

По време на първото вдишване също много важно е да държите ръцете си така, че дланите да бъдат обърнати нагоре, като палецът и показалецът леко се допират. Именно това се нарича мудра. Не допирайте другите пръсти.

Вдишайте през носа дълбоко, бавно и отпуснато около седем секунди, като напълните постепенно с въздух долната част на белите дробове, както е при коремното дишане, след това минете през диафрагмата и стигнете до гръдния кош. Това трябва да се изпълни с едно единствено движение. След това, без да правите пауза в края на вдишването, започнете бавно да издишвате през носа в продължение на седем секунди. Издишвайки, визуализирайте женския тетраедър. Това е онзи тетраедър, чийто връх е насочен надолу, а върхът при основата, намираща се на нивото на слънчевия сплит, е обърнат назад при мъжете и напред при жените. Визуализирайте и този тетраедър и го напълнете с ослепително бяла светлина.

След като направите последното издишване в продължение на седем секунди, отпуснете се, със задържане или пауза от около пет секунди. Свийте очите си навътре (с други думи направете се като късоглед) и погледнете нагоре, а след това веднага надолу, колкото е възможно по-бързо. В същия миг визуализирайте как бялата светлина на женския тетраедър избликва от върха му и отива в Земята.

Тази практика би трябвало да предизвика някакво усещане като от електричен ток, който минава надолу по вашия гръбначен стълб. Именно това Дрънвълоу нарича "пулсация". В този момент вие елиминирате негативността на онази част от вашата електрическа система, която е свързана с първата мудра (допирането на палците и показалците).

Щом като почувствате, че енергийната пулсация минава по вашия гръбначен стълб, започнете второто вдишване. То е подобно на първото, с изключение на един елемент. Единствената промяна е използването на различна мудра. За второто вдишване и издишване допирате палците и средните пръсти. Всичко останало се прави по същия начин. Така и следващите вдишвания и издишвания са същите, с изключение на мудрите.

Мудрата за третото вдишване и издишване е контакт между палците и безименните пръсти. А за четвъртото вдишване и издишване съответно мудрата е контакт между палците и кутретата. При петото вдишване и издишване правите същата мудра, както е при първото вдишване и издишване. И най-накрая, при шестото вдишване и издишване, мудрата е както при второто - палците и средните пръсти.

Следващите седем вдишвания и издишвания имат друг ритъм. **Не** е нужно вече да визуализирате нито мъжкия тетраедър по време на вдишването, нито женския тетраедър по време на издишването. Сега трябва да визуализирате тръбата, която преминава от горе до долу през цялото ви тяло.

Тази тръба започва една педя над главата и завършва една педя под краката. Казано с други думи, тя свързва горния връх на мъжкия тетраедър, който е на около педя над главата ви, с долния връх на женския тетраедър, който пък е на една педя под краката ви. Диаметралното сечение на тази тръба е еднакво с плоскостта, затворена между палеца и средния пръст при правенето на мудрата.

Започнете седмото вдишване веднага след като сте почувствали пулсацията след шестото издишване. Вдишайте бавно в продължение на седем секунди, както при първите шест вдишвания. В началото на седмото издишване визуализирайте тръбата, която пресича вашето тяло и в която започват да се движат два големи лъча блестяща бяла светлина. С други думи казано, визуализирайте праната, която се влива в тръбата отгоре, от една педя над главата ви, и същевременно отдолу, от една педя под краката ви.

В определен момент наистина ще усетите, че блестящата бяла светлина минава през вашата тръба в двете посоки. Тогава визуализирайте срещата на тези два лъча светлина вътре в тръбата на нивото на пъпа или на третата чакра. Когато двата лъча светлина или прана се слоят, се образува едно светлинно кълбо от прана, с размери колкото грейпфрут, което започва бавно да расте.

Всичко това става в мига, когато започнете седмото вдишване. През следващите седем секунди на вдишването кълбото от прана продължава да увеличава постепенно размера си. В края на вдишването плавно започнете издишването. Няма повече задържане в дишането, няма повече и пулсация.

Следващите седем вдишвания и издишвания се правят с една и съща мудра - показалецът и средният пръст леко докосват палеца и дланите са обърнати нагоре.

Когато започвате издишване, праната ще продължава да се влива от двата края на тръбата и ще пълни кълбото, центрирано на нивото на пъпа. След завършването на последното издишване (продължило около седем секунди) това кълбо или тази сфера ще има диаметър около двадесет сантиметра.

Осмото вдишване трябва веднага да започне плавно след седмото издишване. По време на това осмо вдишване и издишване сферата, пълна с прана, продължава да расте и стига в края на издишването максималния си размер - става голяма колкото волейболна топка.

При деветото вдишване и издишване сферата не може повече да увеличава размера си. Но започва да става все по-светла и все по-светла. Затова визуализирайте, че тя се осветява от все по-силна светлина, както при вдишването, така и при издишването.

По време на десетото вдишване и издишване продължавайте да визуализирате сферата, като блясъкът ѝ става все по-ярък и по-ярък. И по средата на вдишването тя ще достигне една критична маса и след това ще се запали като слънце. Тогава, в началото на издишването, направете тесен отвор с устни и издишайте със силен напор въздуха. И с мощно последно издишване извадете целия остатъчен въздух от белите си дробове. В този миг запаленото слънце започва да нараства настрани дотолкова, че да оформи около вашето тяло една сфера. Става въпрос за онази сфера, която се вижда на рисунката на Леонардо да Винчи. Сега цялото ви тяло ще се намира вътре в тази сфера, заредена с бяла светлина или прана.

Но все още тази сфера не е съвсем стабилна. Цялата ви енергия е била насочена за нейното изхвърляне от тялото ви. Затова ще ви бъдат необходими още три вдишвания и издишвания - да я стабилизирате.

Единадесетото, дванадесетото и тринадесетото вдишване и издишване ще помогнат за това стабилизиране. Дишайте точно по същия начин, както при седмото, осмото и деветото вдишване и издишване. Като правите така, старайте се да почувствате праната, която се движи или протича през тръбата, съединява се на нивото на пъпа и образува голяма сфера около тялото ви.

Чак сега, след като сферата е стабилизирана, вие сте готови за най-важното вдишване и издишване - четиринадесетото. От седмото до тринадесетото вдишване и издишване протичането на праната се събираше в тръбата зад пъпа. Това позволява да се хармонизираме и да постигнем равновесие в нашата реалност на ниво трето измерение. Ако желаем да останем само в него, ще спрем дотук, на тринадесетото вдишване и издишване. Но тъй като нашето намерение е да продължим движението си към четвъртото измерение, четиринадесетото вдишване и издишване става необходимо, за да ни уравни в неговата реалност.

В началото на вдишването преместете точката на срещата на двата потока прана от пъпа към гръдната кост. Цялата голяма сфера, която обгръща тялото ви, ще се измести нагоре, тоест, заедно с придвижването на малката сфера до гръдната кост - защото малката сфера остава вътре в голямата сфера. Срещата на праната на това място ще ви хармонизира именно с четвъртото измерение или христовото съзнание.

Като правите това, ще промените и мудрата. Мъжете трябва да поставят дланта на лявата си ръка върху дланта на дясната си ръка с леко допиране на палците. Жените трябва да поставят дланта на дясната си ръка върху дланта на лявата си ръка с леко допиране на палците. Запазете тази мудра до края на медитацията.

Като продължавате да дишате с центриране на вниманието върху вашето христово съзнание, променете ритъма на дишането си така, че да стане той много бавен и отпуснат и не така дълбок, за да почувствате потока от прана и от любов колкото желаете по-дълго време. Дрънвълоу препоръчва тази медитация да се прави най-малко десет минути.

Много важно е да подхранвате мисли на любов и обич, на истина, на красота, на доверие, на хармония и на мир поради единствената причина, че в четвъртото измерение или в христовото съзнание мислите се проявяват мигновено в действителността. Ако вие продължите да правите тази медитация, вашето съзнание постепенно ще се хармонизира със съзнанието на четвъртото измерение. И вие ще станете все по-добре осъзнаващи властта и могъществото на вашите собствени мисли и факта, че те неизбежно съграждат вашия действителен живот. Тогава вашите мисли ще започнат да се проявяват реално все по-бързо и по-бързо, а това изисква да имате и подхранвате само положителни мисли.

Ако вземете решение да правите тази медитация, за предпочитане е да я практикувате всеки ден дотогава, докато свикнете да дишате осъзнато, тоест до мига, в който ще можете да си спомняте при всяко вдишване и издишване каква е вашата вътрешна и ненакърнима връзка с Духа, който се движи във всяко нещо. Достатъчно е да практикувате четиринадесетото вдишване и издишване веднъж на ден. И тогава ще имате способността чрез мисълта си да дишате през вашата вътрешна тръба и така да пресъздавате вашата светлинна сфера в който и да е миг от денонощието.

Тази сфера от прана ви обгръща като много мощно защитно поле, което е равно само на меркабата. Следователно тази сфера е полезна и създава по-голямо чувство за сигурност и доверие.

По време на тази медитация трябва непременно да визуализирате със светлина мъжкия тетраедър по време на вдишването и женския тетраедър по време на издишването през първите шест вдишвания и издишвания (както мъжете, така и жените), като всеки етап бива проникнат от блестяща бяла светлина или прана. Смятам, че е много полезно за мене да си оформя някакъв модел, който да ми позволи да прониквам вътре във всеки един от двата тетраедъра и по този начин да наблюдавам каква е моята способност за хармонизиране.

Винаги ми е било по-трудно да визуализирам мъжкия тетраедър. Не ми беше лесно да разположа върховете на неговата основа. И реших проблема, като създадох модел с помощта на колчетата на една палатка и на въже. Поставях колчетата на пода във вид на равностранен триъгълник, за да построя основата на тетраедъра. После връзвах трите въжета над главата си в една точка и това беше върхът на тетраедъра. Ръбовете на тетраедъра имат дължина, равна на ръста на съответния човек или на дължината на двете разперени встрани ръце. Този подход ми помогна да визуализирам съвсем ясно мъжкия тетраедър и това повиши качеството на медитацията.

Беше ми интересно да очертавам изображения на двата тетраедъра с двете си ръце преди медитацията и по време на първите шест вдишвания и издишвания. С други думи най-напред очертавам основата на мъжкия тетраедър, след това страничните ръбове и върха. И това за мене беше начин да стабилизирам мисловния образ. Построявах също и основата на женския тетраедър на нивото на слънчевия сплит, като визуализирах върха при основата му зад гърба си и след това слизах по страничните му ръбове, за да стигна до върха в земята под мене.

Необходимо е да виждате ясно каква е вашата връзка с тетраедърната звезда. Независимо дали сте в седнало положение или прави, върхът на мъжкия тетраедър винаги е на една педя над главата ви. Не забравяйте, че ако сте прави, основата на мъжкия тетраедър е точно над вашите колена. Като седнете, основата съответно се измества по-ниско. И това означава, че ако вие седите на стол, основата е почти на нивото на пода или малко над него.

Ако седнете на пода или на земята, близо половината от мъжкия тетраедър ще бъде в земята или под пода.

Основата на женския тетраедър е разположена винаги на нивото на слънчевия сплит, независимо дали вие сте седнали или прави. Когато стоите, върхът на женския тетраедър е около една педя под пода или под нивото на земята. Когато седите на стол, върхът съответно се измества по-ниско. Ако седите на пода или на земята, повече от половината от женския тетраедър ще бъде под пода или под равнището на земята.

Ако правите постоянно и редовно тази медитация, вашата способност да "виждате" тетраедрите, бялата светлина, тръбата и сферите непрекъснато ще се усъвършенства.

В началото, когато започвах, имах големи затруднения да визуализирам тетраедрите. Можех само да усещам тръбата и сферата с прана пред мене. Беше ми по-лесно да виждам светлината. И всичко това ставаше все по-лесно и все по-добре и сега вече тези полета са част от самия мене, те са продължение на моето тяло или на моето същество, ако предпочитате така да се изразя.

Практикуването на свещената геометрия ми помогна много. Открих, че най-добрият начин да се възползувам от нея е да правя чертежи, и не вярвам да съществуват други методи за нейното възприемане и усвояване.

Геометрията беше полезна не само за моето медитиране, но тя улесни значително сливането на дясното и лявото полукълбо на главния мозък в единението на Вечния Дух.

Бих могъл да обясня това явление, като кажа, че свещената геометрия безспорно подобри моята способност да разглеждам всяка опитност в живота си преди всичко като възможност, а не като нещо, което ще трябва да избягвам, или като грешка. Тази опитност изостря възприятията и усета, че всичко става точно така, както трябва да бъде, и че всеки миг получавам точно това, което ми е необходимо.

Едно нещо е да се опише с думи или понятия една идея, но съвсем друго нещо е да се запознаеш с нея като с изживяна опитност. Що се отнася до мен, именно това беше онази част от мозайката или пъзела, която ми липсваше. Овлавяването на това дихателно упражнение, тоест осъзнаването на вътрешната връзка с извора на всяко вдишване и издишване, е различно при различните индивиди. Дрънвъллоу споменава, че ангелите трябвало да му напомнят често за тези различия и че той е трябвало цели дванадесет години да се упражнява, за да успее. Аз правя ежедневна тази медитация от деветнадесет месеца и вече съм пред добавянето на следващите три вдишвания и издишвания за създаването на меркабата.

Преди да пристъпите към следващите три вдишвания и издишвания, трябва да получите разрешение от вашето висше Аз. Именно тези следващи петнадесето, шестнадесето и седемнадесето вдишване и издишване задвижват полетата с обратно въртене на меркабата. Ако не говоря тука за следващите три вдишвания и издишвания, то е само защото те се преподават в курса "Цветето на Живота". В началото си мислех, че след като познавам по-добре осъзнатото дишане (rebirth) в сравнение с по-голямата част от другите хора, веднага ще задействам моята меркаба. Грешка!

В действителност бяха ми нужни шестнадесет и дори седемнадесет месеца, за да овладее първите четиринадесет вдишвания и издишвания, и все още съм на това ниво. Имам огромен напредък. Все повече осъзнавам енергийното поле, което е около мене, сигурността и защитата, която то ми дава.

Комбинирах също така този метод за дишане с индивидуалното възраждане (rebirth) когато правя моето упражнение по rebirth, сега приемам прана с върха на главата, за да може тя да премине през епифизата, като същевременно прана навлиза в тялото ми и през перинеума.

Това е постепенен и последователен процес. В началото, когато започвах, имах само два пъти по-голяма вяра, че се заемам с нещо дълбоко. Но оттогава невероятно нарасна способността ми да правя сеансите си по rebirth и на себе си, и на други хора.

Усещам, че епифизата ми е пробудена, и усещам и виждам все по-силна светлината в себе си. Единението на съществото ми става все по-живо присъствие. Дишането, станало по-осъзнато, ми позволява да се свързва по-дълбочинно с всеки друг живот.

За да можете вие да се научите правилно да правите медитацията с четиринадесет вдишвания и издишвания, ви препоръчвам горещо да участвате в курсовете в ателието "Цветето на Живота".

Тогава ще се запознаете с медитацията. Ще се отговаря на всички ваши въпроси и ще има достатъчно време за практиката.

Ще се запознаете също така и с петнадесетото, шестнадесетото и седемнадесетото вдишване и издишване. И именно те ще задвижат вашата меркаба.

Експериментът във Филаделфия

Поне привидно, експериментът във Филаделфия (официално известен под наименованието Проект "Небесна дъга") беше свръхсекретен военен експеримент, имащ за цел да се причини изчезването на един броненосец. Или по-точно казано този броненосец да стане невидим. Гледахте ли филма за това? Този експеримент е бил проведен през 1943 година, точно по време на Втората световна война. Не е съвсем лесно да се стигне до изчезването на един броненосец, нали? Това, което трябва да се направи, е той само да се доведе до нивото на хармоничната на следващото измерение и тогава веднага той ще стане невидим в нашето измерение. Дрънвълоу казва, че всеки човек може да направи това, и това впрочем е апаратурата-фантом на Klingon. Технологиата за експеримента във Филаделфия ни е дадена от сивите извънземни. Ние сме поискали да имаме някаква апаратура-фантом, за да спечелим войната. Но самите те са имали други причини да ни дадат тази технология, за което ще говоря по-нататък.

За да накараме нещо да изчезне или за да стигнем до хармоничната на следващото измерение, трябва да създадем енергийни полета, въртящи се обратно едно спрямо друго със строго специфични скорости. В момента на извършването на този експеримент учените, работещи за правителството, задействали полета с обратно въртене, като си послужили с тетраедърната звезда. По време на преминаването от едното измерение към другото, полетата с обратно въртене имат скорост между девет десети от скоростта на светлината и нейната истинска скорост, което предполага създаването на невероятно сложна серия от хармонични, които се наслаждат една върху друга абсолютно цялостно и пълно.

Във видим план околното пространство тогава се променя в червеникава мъгла и се превръща в нещо като летяща чиния. Тогава цветовете бързо се променят, като се мине през всички цветове на небесната дъга, от червения цвят, през оранжевия, жълтия, зеления, синия и пурпурния и се стигне до ултравиолетовия пурпурен цвят, а най-накрая се получава ослепителна бяла светлина, която постепенно изчезва. Всички физически предмети тогава изглеждат като направени от злато, след това златото става постепенно прозрачно и най-накрая пропуска всички лъчи. И тогава именно става възможно да се вижда през всички предмети. Вие стигате в мрак, където правите обръщане на 90 градуса, по две равни полуобръщания от 45 градуса. Световите на различните измерения са отделени помежду си от ъгли по 90 градуса. След това обръщане вие ще се появите в един друг свят с друго измерение.

Експериментът във Филаделфия, независимо какво наистина се е случило, е бил действителен експеримент, извършен от Американския флот през 1943 година. В него е бил включен броненосецът USS Eldridge. Учените, които работели по този проект, се опитали просто да направят така, че броненосецът да стане невидим за радарите, но без наистина той да изчезне напълно. Получените по време на този експеримент цветове били червен, след това оранжев, после през жълтия към зеления, което станало за много малко време. Но повече не минали по-нататък. Станало така, все едно да се излети със самолет и той да измине само няколко десетки метра, издигайки се над земята, а след това внезапно да спрат моторите му. Казано с други думи, експериментът не успял да стигне до другото измерение. Броненосецът и неговият екипаж изчезнали за цели четири часа от морската база във Филаделфия. И когато се появили отново, някои от членовете на екипажа били буквално инкрустирани в палубата, други двама били открити в стените, трети се били запалили, много от тях били мъртви, а някои не преставали да се дематериализират и материализират отново. Онези от тях, които останали живи, били загубили всякакво чувство за ориентация.

Двама души скочили от броненосеца по време на експеримента, като се надявали да се спасят с плуване. Мястото, където доплували, нямало нищо общо с пристанището Филаделфия, тъй като те стигнали до брега в Long Island, Ню Йорк, през 1983 година. Причината за това била един друг подобен проект, наречен "Project Montauk" ¹, който бе проведен през 1983 година, но във връзка с експеримента във Филаделфия от 1943 година. Тези двама души бяха братята Duncan и Edward Cameron.

И двата експеримента са били извършени точно на 12 август на съответната година. Според Al Bieiek², който твърди, че е Edward Cameron, единият от двамата мъже, които се хвърлили във водата от USS Eldridge, съществуват четири планетни биополета, които се проявяват през двадесет години точно на 12 август - 1943 година, 1963, 1983, 2003 и т.н. Това предизвиква пиково увеличение на магнитните енергии точно през тези периоди и така се обяснява връзката между двата експеримента. Енергията е била достатъчна, за да се създаде едно високопространствено поле и да се предизвика преминаването на броненосеца USS Eldridge в хиперпространството по време на експеримента от 1943 година.

Al Bieiek уточнява, че връзката между двата експеримента, създала огромна дупка в пространството-време, била предизвикана умишлено от сивите извънземни, които участвали в експеримента през 1983 година. Тяхната цел била да направят пролука в тъканта на пространството-време, през която пролука да могат да преминат голям брой извънземни и кораби. Тази пролука била явно необходима за навлизането на голям брой космични кораби с оглед масирано и тайно нападение на Съединените щати. Именно след това нападение бе сключен договорот "Съединени щати - Сивите". В линейно време Project Montauk от 1983 година бил реализиран след експеримента във Филаделфия от 1943 година. Но този експеримент е създал затворена енергийна верига във времето, спрямо която нашето разбиране за линейното време не може вече да се приложи.

ДрЪнвЪлоу спомена, че бил срещнал Duncan Cameron с помощта на Pete Carroll, треньора на Нюйоркските Jets. Той се е срещнал и с Preston Nichols, бивш правителствен служител, който е работил по Project Montauk. ДЪнкЪн

' Preston B. Nichols and Peter Moon, The Montauk Project, Experiments in Time (Westbury, New York : Sky Books 1992) ² Al Bieiek and Vladimir Terziski, „The Philadelphia teleportation and time-travel experiments of the Illuminati” - 120-минутна видеокасета (The American Academy of Dissidents Sciences, May 1992)

можел да вижда ротативните полета около ДрЪнвЪлоу, нещо, на което са способни съвсем малко хора, а ДрЪнвЪлоу, от своя страна, виждал ротативните полета около ДЪнкЪн, въпреки че те са били доста неуравновесени.

ГрЪбначният стълб на ДЪнкЪн бил използван, за да се задвижат полетата както по време на експеримента във Филаделфия, така и по време на Проекта Montauk. Именно това правят някои живи същества - например китовите и делфините. Водачът на групата използва своя грЪбначен стълб, за да създаде около себе си електромагнитно поле, и след това всички членове на групата биват свързани с това поле. Това е явление, сравнимо с някое тяло, съставено от много независими една от друга клетки. Каквото предприеме водачът, всички правят като него. Това именно обяснява защо китовите умират по брега. Ако китът-водач отиде на брега, независимо по каква причина, всички останали китове от групата ще го последват. Те действат като една цялост, като общ организъм.

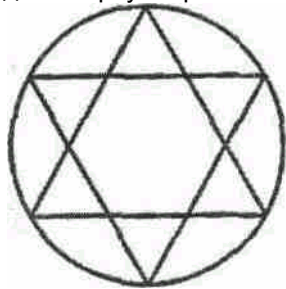
Впрочем, Cameron бил използван и за двата експеримента. Пролуката в пространството-време е създала огромни енергийни спирали в четвъртото измерение, което, според ДрЪнвЪлоу, безпокои много сериозно американското правителство. Ако тези енергийни спирали се появят в нашето измерение, възможно е да се предизвика разрушаването на огромни пространства на Земята, дори и на цялата планета. Но, според ДрЪнвЪлоу, Съществата от висшите измерения обаче никак не се безпокоят от това. Те смятат, че не съществува никакъв проблем.

Паметниците върху Марс

Именно сивите извънземни са предприели извършването на тези експерименти с времето, а съвсем не американското правителство. И не нашето американско правителство е поело тяхната инициатива, а едно друго "тайно правителство", като целта на експеримента е била не да се причини изчезването на един кораб, въпреки че това е останало като официално обяснение. Сивите са били в много по-голяма степен загрижени за планетата Марс. Спомнете си, че преди един милион години техните предци са извършили успешно почти същия експеримент. Всъщност те са оставили върху Марс като наследство паметници, в които математически е предаден техният експеримент. Тези паметници бяха заснети за първи път през 1976 година от спътника "Викинг" на НАСА.

Снимките, доставени от Викинг, показват нещо, което наподобява на човешко лице, разположено в една зона на Марс, известна под наименованието Сидония, както и една петстенна пирамида, няколко четиристенни пирамиди и няколко други съвсем специфични обекти.

Няколко души, между които Vincent di Pietro и Gregory Molenaar, изпълнители по договор на НАСА, а по-късно и Richard Hoagland³, са получили от НАСА снимките, изпратени от Викинг, и след това са ги публикували. След като направил разчитане на снимките на паметниците върху Марс, Hoagland, заедно с геолога Erol Torun, започнал да проучва геометрията на съдържащите се в тях обекти. Като разширявал своите познания за свещената геометрия и като проучвал дълбочинно изображенията, той забелязал, че ъглите, отделящи пирамидите, образуват математически и съвсем точно един тетраедър, изваян вътре в една сфера. При тетраедър, вписан в една сфера, като върхът на тетраедъра се допира до единия от двата полюса на сферата, трите върха при основата на тетраедъра ще допират сферата в точки, които се намират на разстояние 19,47 градуса (закръглено 19,5 градуса) спрямо противоположния полюс на сферата. Тогава тетраедърната звезда (два тетраедъра вградени един в друг с основите една срещу друга), вписана в една сфера, ще има общи точки с тази сфера, които ще бъдат съответно на 19,5 градуса северна ширина и на 19,5 градуса южна ширина (ил. 13-1). Richard Hoagland е установил, че този ъгъл се повтаря многократно в снимките на пирамидите върху Марс. И явно този ъгъл има голямо значение.

Ил.13-1.

Тетраедърна звезда, вписана в сфера. И двете основи допират сферата в точки 19,5 градуса северна и 19,5 градуса южна ширина.

Richard Hoagland анализира снимки също и от Юпитер, Сатурн и Нептун, направени от спътници на НАСА без космонавти. И той открил, че

³ *Richard C. Hoagland, The Monuments of Mars : A City on the Edge of Forever (Berkeley, CA : North Atlantic Books, 1987)*

червената зона на Юпитер е разположена на ширина 19,5 градуса. Голямата тъмна зона на Нептун също е разположена на 19,5 градуса, а изследователите предполагат, че подобна зона съществува и върху Уран - на 19,5 градуса южна ширина. На Сатурн се виждат две облачни ивици съответно на 19,5 северна и 19,5 градуса южна ширина. Освен това, като се наблюдават активните слънчеви петна, се забелязва, че те също се концентрират главно на ширини 19,5 съответно северна и южна. Следователно има налице най-голямо концентриране на планетна енергия именно в тази ширина - 19,5 на север и 19,5 на юг. На земното кълбо вулканът Маунакея на Хавайските острови е разположен точно на 19,5 градуса северна ширина⁴.

Дрънвъллоу смята, че реално съществуват по три полета на тетраедърна звезда, които обграждат всяка планета и създават по този начин електромагнитни полета. НАСА и Hoagland са открили точно едно от тези полета.

С нежеланието си да говори за откритията на Марс пирамиди НАСА направи всичко възможно, за да злепостави съответните заинтересовани страни, включително и своите собствени служители. Защо НАСА е пожелала да скрие от хората съдържанието на тези открития? - Отговорът на този въпрос е пряко свързан с тайното правителство и със сивите ^извънземни, както и с промените на Земята, теми, които ще засегнем по-нататък.

Безплатно производство на енергия

Понастоящем съществуват машини, които произвеждат безплатно енергия. Те са конструирани на базата на технологията на ротативните енергийни полета. Едната от тези машини, наречена "Машина N", е според Дрънвъллоу конструирана вече в Индия и скоро трябва да стигне и до нас. Тези машини могат да произвеждат неограничено количество електричество само за няколко стотици долара. И никога не ще овехтеят.

Nicolas Tesla доста отдавна е направил вече опит да осигури на света безплатна енергия. George C. Andrews, от *Extra-Terrestrial Friend and Foes*, казва: "Тесла имаше намерение да осигури на света безплатна и неизчерпаема енергия, като се е опитал да каптира електричество от Земята и от атмосферата, за да го разпръсква с помощта на вълнов излъчвател, както е при радиото. Това откритие явно не се харесало на магнатите, собственици на електроцентрали, нито на производителите на електропроводници и на електрогенератори, да не говорим пък за нефтените магнати. След това, през 1910 година, този нещастен Тесла станал за посмешище на цял свят. А хората, които го били подкрепили финансово, били принудени от силни манипулатори да настояват да им бъдат върнати незабавно капиталовложенията. Възприеман от обществото като луд, изоставен от всички и напълно разорен, Тесла умрял в Съединените щати през 1943

⁴ *Richard C. Hoagland, „Hoagland's Mars : The NASA-Cydonia Briefings”, Volume One, видеокасета 83 минути (Hoagland and Curley, 1991)*

Следователно "големите" в този свят не са пожелали да ни кажат нищо за тези машини, които произвеждат безплатно енергия, но до това неизбежно хората ще стигнат някой ден. Според Дрънвълоу тези машини вече били представени в Обединените нации и само е въпрос на време да бъдат обнародвана информация.

Венера !!!

Дрънвълоу каза, че на Венера имало друг комплекс паметници, станали вече известни на НАСА. През януари 1985 година тя открила на тази планета някакъв комплекс, подобен на комплекса Гиза в Египет - три пирамиди и един сфинкс. Имало двеста снимки на този комплекс. Дрънвълоу твърди, че е разговарял лично с някои хора, участвали в тези изследвания.

Американският Mental Health Committee, група от дванадесет души, кансултанти на НАСА по всички евентуални доказателства за съществуването на живот върху други планети, даде зелена улица през май 1985 година за обнародването или публикуването на информация за Венера. Това означаваше, че НАСА е задължена от закона да направи репортаж по този въпрос.

НАСА излъчи впрочем тази информация, но само веднъж и то само по една телевизионна станция във Флорида. Разбира се, никой не повярва в това. По такъв начин НАСА изпълни своите закони задължения за публикуване или обнародване на информацията и с чиста съвест се измъкна, като прикри всичко почти веднага след това първо разкритие.

Веднага след този инцидент НАСА изпрати друг космичен кораб към Венера, за да се изготви карта на 90 % от нейната повърхност с намерение да се открият още неща. Тя винаги е разсъждавала само на ниво трето измерение, което доказва неспособността ѝ въобще да прави карта на четвъртото измерение върху една планета. Която и планета да бъде, от значение е да се хармонизираш с нейното измерение, за да можеш да откриеш нещо съществено. Впрочем на Венера не съществува изобщо живот в третото измерение.

⁵ *George C. Andrews, Extra-Terrestrial Friends and Foes (Libum, GA : IllumiNET Press, 1993) p.211*

Но четвъртото измерение ни разкрива, че върху тази много красива планета има многобройно население. Венера е населена от хатхори, най-еволюиралата раса и безспорно най-интелигентната раса в нашата слънчева система. Степента на развитието им е много по-висока от степента на развитие на хората, на сивите или на нефелимите.

Хатхорите са същества с христово съзнание. Те са високи от три до пет метра и умеят да излъчват звукови потоци от гърлото си. Това са същества от чиста светлина и от абсолютна любов. От дълго време те работят както с египтяните, така и с нас. Комплексът пирамиди на Венера е плод на редовен обмен в древността между хатхори и египтяни.

И на Луната има комплекси, подобни на комплексите в древен Египет, както и комплекси, принадлежащи на сегашното тайно правителство. Ние имаме три неголеми бази върху обратната страна на Луната. "Клементина", един секретен проект, ръководен от SDI, филиал на НАСА, имаше за задача да изстреля космичен кораб към тази зона в деня, в който президентът Клинтън щеше да произнесе реч по състоянието на САЩ през 1994 година.

Но да се върнем към експеримента във Филадельфия, за да разберем каква е била целта на сивите извънземни. Когато атмосферата на Марс била почти на ръба на разрушението, марсианците (предци на сивите) предприели изграждането на един комплекс в Сидония с намерение да изградят външна меркаба, един пространствено-времеви кораб, който щял да им помогне да пътуват в бъдещето. Не само че създали този комплекс в Сидония, за да илюстрират математически всичко това, но и самият комплекс е трябвало да бъде реалното средство за такова пътуване. Това събитие е станало преди един милион земни години, както беше казал Тот. Марсианците успели " кацнали в Атлантида преди около 65 000 земни години.

Потомците на марсианците повторили този опит преди 16 000 години, но този път загубили контрол и предизвикали пролука в измеренческите нива, като през нея преминавали духове от нисшите измерения към Атлантида, където успели да се вселят в тела на атланти.

Този опит, в крайна сметка неуспял, бил започнат в една сграда, която сега се намира на океанското дъно на района, наречен Бермудски триъгълник. Тази сграда има полета на тетраедърни звезди с обратно въртене, които създават огромно поле на изкуствена меркаба.

Един от върховете на тези полета, тристенен връх, който е над нивото на океана, се оказва абсолютно неконтролируем.

За да може полето на меркабата да бъде под контрол, ротацията на полето с обратно въртене всъщност трябва да бъде по-скоростна, а на практика всички изкривявания се причиняват от полето с естествен поток, защото точно неговото въртене понякога се оказва по-скоростно. Самолетите и корабите, смятани за изчезнали в този регион, са били буквално пренесени към други измеренчески нива. Измежду тези изкривявания има такива, които се отразяват върху голяма част от пространството. Тука става дума за един много сериозен проблем, чието отражение се чувства доста далече извън пределите на Земята.

Този проблем засяга и сивите извънземни, затова именно те присъстват тука, заедно с други раси, за да се опитат също да решат проблема. Дрънвълоу не знае колко подобни експеримента сивите са успели да предприемат, но няма никакво съмнение, че това са експериментите от 1913 година, след това през 1943 година във Филаделфия и най-сетне през 1983 година с Проекта Montauk. И в бъдеще те ще предприемат най-малко още един експеримент.

Al Bielek, който твърди, че е участвал в Project Montauk, казва, че учените, които са работили по този проект, са се научили да пътуват във времето. Всъщност те са могли да отиват толкова далече, колкото са искали, както в миналото, така и в бъдещето. Дрънвълоу представя реалността от съвсем друга гледна точка. Според него те са могли да се върнат назад във времето за период от един милион години, но там се сблъскали в една стена. Те също са могли да пътуват в бъдещето, но само до 2012 година, където също са се сблъскали в друга стена. Това явление се обяснява с факта, че първият експеримент е бил направен преди един милион години, затова сивите извънземни не могат да преминат тази граница. Те не са способни да преминат и отвъд 2012 година, тъй като това е датата на техния следващ експеримент. Трябва да се разбере, че всички тези експерименти са тясно свързани помежду им, не само експериментите във Филаделфия и Montauk, но абсолютно всички техни експерименти.

Обезобразяване на домашни животни

Обезобразяването на домашни животни е друг аспект на експериментите на сивите върху Земята. Мотивът, който е накарал сивите да обезобразяват домашни животни, е бил тяхното желание да разберат какво представлява половата енергия. Ако пиша в минало време, то е поради простата причина, че тези сиви са станали безполови преди много години и могат да се възпроизвеждат само по изкуствен начин, в епруветка.

През последните двадесет години в света са регистрирани хиляди случаи на обезобразяване на домашни животни. Linda Moulton Howe " , една от главните изследователки на тези инциденти, се появи по телевизията, канал

⁶ Linda Moulton Howe, An Alien Harvest: Further Evidence Linking Animal Mutilations and Human Abductions to Alien Life Forms (Littleton, CO : Linda Moulton Howe Productions, 1989) 108

ABC, в специално предаване, посветено на явлението обезобразяване, озаглавено "Странният добив". Тя е автор на книгата, която е цитирана по-горе. Съвсем в началото на своите изследвания тя е предполагала, че именно и само американското правителство е отговорно за всичко това, но до момента в който, след други изследвания, е направила извода, че всички тези явления и дейности са дело на същества, които технологично са много по-напреднали в сравнение с нашите правителства. Разрезите са били правени с лазер съвършено точно, което е много далеч извън нашите възможности в областта на технологиите. Нещо повече, кравите, които били оставяни легнали на земята, били изправвани напълно от всичките им червени кръвни телца, процес, който е невъзможно да бъде извършен от човешко същество.

Сивите отвличали също човешки същества, върху които провеждали експерименти, чийто брой бил доста по-голям от договорения с правителството брой. Целта на тези експерименти била не друга, а да разберат какво представляват нашите емоционални и полови енергии. Според Дрънвълоу сивите сега вече са напуснали нашата планета. Да се надяваме, че най-после те са сложили край на тези отвличания.

В резултат на всички тези експерименти сивите са дошли до извода, че за да се измъкнат от собствения си капан, който всъщност бил отделянето им от извора на живота, те трябва да пресъздадат наново емоционалното си тяло. За съжаление единственият метод, който те познават, за да стигнат до тази цел, е да ни изследват интелектуално, което очевидно никога няма да стане.

Първоначално сивите били създадени като нас, тоест с ненакърнено емоционално тяло. Но тяхната клетва за вярност към Луциферовия бунт ги е отдалечила от единната реалност. И тяхната външна машинария, докарана до крайност, се провалила. Всички експерименти във вселената от този род винаги са предизвиквали бедствия. Изграждането от живи същества на междузвездни кораби и създаването на роботи, които да изпълняват техните желания, винаги е причина емоционалното тяло да не бъде повече база на съответния биологичен вид, а именно това емоционално тяло е главният и единственият извор на сила. Вие можете да създадете меркаба външно. Достатъчно е да знаете как. Не са нужни любов и обич, чувства или емоции. И тогава вие ще получите един неидентифициран летящ обект. Всички видове НЛО се базират на принципите на външната меркаба. Проблемът винаги е един и същ. Вие се отклонявате от извора на живота и съответно загубвате своето емоционално тяло. Изработването на външна меркаба не изисква никаква емоция, любовта е ненужна, а емоционалното тяло става незначително. Съвсем достатъчна е интелектуалната мисъл. Тя именно създава едно същество, което познава само логиката, тъй като е лишено от емоционално тяло. При външната меркаба съществува още един фатален недостатък - нивото, което може да бъде достигнато чрез извисяване, има граници. Звездните порти са били създадени така, че само наличието на чувство или емоция е условието за преминаване през тях. Това именно е подробност, която не е знаел Луцифер, този четвърти ангел, който се е отделил от Бога с намерение да положи основите на едно сътворение с външни габарити. Преди един милион години Марс е агонизирал от последиците на бунта си, подобен на бунта на Луцифер. Така били разрушени много планети и области в пространството. Марсианците имали също такъв успех, че изоставили емоционалното си тяло и способността си да обичат. Те базирали живота си върху логиката и в резултат на това обрекли планетата си на гибел. И като успели да стигнат далече във времето, тоест чак до Атлантида, те донесли там на Земята и своята болест.

Сегашният луциферов бунт започнал в тази галактика преди около 200 000 години. Сивите са квинтесенцията на този бунт. Те съществуват сега по стотици планети в галактиката, въпреки ще присъствието им е концентрирано около Анхилам, централната звезда в колана на Орион. Те също са сродни на марсианците, които са техни предци. Сивите са една раса, лишена от емоционално тяло, и те изчезват поради фаталния си недостатък - те базират сътворението върху външната меркаба. Те са попаднали в капана на сегашното си ниво на съществуване и са неспособни да се извисят или да стигнат до следващата октава на живот, защото не умеят да обичат.

Това означава, че те не могат да се "идентифицират" със сътворението. Те все пак са осъзнали този проблем и могат да го разберат по логичен път, но съвсем не знаят как да се справят с него.

По време на извършването на полови експерименти върху хора сивите се опитали да се слоят с нашия вид и хранели някаква надежда поне една част от тях да оцелеят. И те клонирали на тази планета една друга раса, като по този начин искали да има и техни гени. Вярно е, че като специалисти по клонирането сивите от доста дълго време правят експерименти върху хора. И са създали не един и два модела в търсенето на съвършенство. И в тези експерименти е единственото им спасение, защото техният вид е на изчезване и те много добре знаят това. Техният експеримент върху човешко същество има за цел да бъде запазена една частица от тях самите чрез създаването на хибриден вид "сивочовек". Но те са били принудени да направят извода, че никога не ще успеят и че тяхната форма на живот неизбежно загива. Ако вселената е позволила на сивите да действат по този начин, то е само поради връзката, която съществува между тях и нас още от времето на нашествието на марсианците в Атлантида.

Смята се, че най-малко пет раси извънземни са намесени в тази драма. Някои същества от други измерения са убедени например, че сивите няма да действат с преминаване на мярата, както обикновено били свикнали да постъпват. Всъщност, смята Дрънвълоу, те най-нагло са се опитали да ни унищожат, като са отворили много бързо нивото на четвъртото измерение. И ако техният опит беше успял, всички ние щяхме вече да сме изчезнали от този свят.

Преминаването към някое ниво на по-висше измерение трябва да става бавно и органично. Когато сивите се опитали насилствено да ускорят процеса, те създали около Земята една мрежа и се приготвили да отворят един прозорец към другото измерение. И този прозорец имал две посоки. За да бъдат сигурни, че извисените Учители на Земята не ще им попречат, те направили съвсем мъничко прозорче, а след това отворили мрежата в различни мънички точки, определени най-случайно по цялото земно кълбо. Но благодарение на любовта и обичта, извисените Учители усетили интуитивно тази интервенция и при отварянето на прозореца именно любовта била изпратена като вид светлина, за да предотврати отварянето на следващото измерение. Сивите се притаили дискретно през трите месеца след тази случка.

Това стана преди три-четири години и сивите знаеха, че това е един от последните им шансове тук. Те усетиха и разбраха, че човешкото съзнание е готово да поеме контрола върху онова, което може да се нарече блян или мечта на планетата. И именно това се случи, когато перуанката е достигнала до христовото съзнание, изтръгнала е от недрата на Земята един кораб и хвърлила в лицето на сивите своето предизвикателство. Именно тогава сивите разбрали, че ние хората, поемаме контрола.

Ако трябва да изтъкна една друга особеност на луциферовия бунт, то е следното: нашето впечатление за тези неща като за добри или лоши винаги е едно ограничено разбиране и тълкуване. Ние сме в третото измерение и съответно в съзнанието за полярност и двойственост. От гледна точка на едно по-високо ниво на съзнание всичко това е само един естествен органичен процес с добри и лоши страни. Всяко нещо има причина за своето съществуване или проявление и ни води винаги нанякъде.

1972 година

Ще започнем да разказваме тази история, като се върнем към епохата, в която Тот и другите извисени Учители са създали по пътя на синтеза мрежата на христовото съзнание върху тази планета, за да бъде заздравена раната, отворена при онова, което се било случило в Атлантида между марсианци и земни хора. Когато предприели изграждането на мрежата, извисените Учители направили вход в Египет за връзка с пламъка на живота в залите на Аменти и активирали геомантията чрез свещените места около света. Така те били изчислили, че ние ще се впишем в четвъртото измерение към зимата на 1998 година, но до това време само няколко души щели да стигнат. Този опит за синтезно създаване на мрежа от Христово Съзнание не е било нещо изключително. На пръв поглед често се случва планети да преминават от едно измерение към друго. И нито едно същество от тази вселена не е било впечатлявано от това, тъй като то не е нещо извънредно или неестествено.

В замяна на това, преди около двеста години пришълците от Сириус, сирианците, които са представлявали нашия бащин аспект, си дали сметка, че нашите шансове да стигнем до този миг са съвсем незначителни. Те предвиждали какви събития ще се случат през 1972 година и са знаели, че ние точно в това време е трябвало да стигнем до четвъртото измерение, ако искаме да оцелеем. Ако ние се бяхме оказали на това ниво към 1972 година, всичко е щяло да стане по най-добрия начин. Но в обратния случай всичко е щяло да бъде унищожено и повече нямало да има планета Земя! След това, постепенно с времето, станало все по-ясно, че ние никога няма да стигнем до това ниво на съзнание.

Сирианците не искали ние да изчезнем. Със сигурност сме техни потомци и те изпитват голяма бащинска обич към нас. Затова предприели изследвания, за да решат този проблем, но въобще не успявали. Нямамо никакъв начин, поне известен дотогава, да се стабилизира някоя планета на нашето ниво на съзнание, като се имали предвид и бъдещите промени. Именно същите тези промени са били разрушили вече цели планети. И така сирианците продължили изследванията си, за да открият най-сетне, че едно същество, дошло от някаква много далечна галактика знае едно решение, един изход, който никога по-рано не бил прилаган. И все още не било сигурно дали и ние ще успеем - съзнанието може да прави квантови скокове във времето и наистина ги прави - но сирианците предпочели да предвидят най-лошото. Те изпреварили, като се опитали да конкретизират идеята или опита, който били открили.

Взели решение да създадат едно живо тяло-носител с дължина до 80 километра, във вид на пура, с еднообразна структура и черно на цвят, което носело в себе си форми на живот от съединението на въглерода и силиция. Това устройство имало един съзнателен и съвсем жив блок. В единият от прозрачните му краища се побрал целият екипаж, състоящ се от от триста до триста и петдесет мъже и жени от расата на сирианците, произлезли от третата планета. Всички те носели бели униформи, украсени със златни емблеми. Посвещавайки цялото си време на този проект, те произвели също осем малки летящи чинии, но без живи същества, с дължина от 3,50 до 6 метра. Сирианците сглобили всичко това, проучили качествата му и започнали да чакат.

Точно в това време, тоест през 1972 година, Дрънвълоу бил насочен към Канада още от връщането си върху Земята. Той трябвало да установи контакт секретно с един мъж на име Дейвид Сузуки (*David Suzuki*), едно високо дисциплинирано същество, което работи на различни нива. Той проучвал генетиката не чрез наблюдения под микроскоп, а по-скоро използвал телескоп. Сузуки вярва в принципа: "Всичко горе е като всичко долу". Като се наблюдават обекти с огромни размери, се виждат по-ясно всички подробности на тяхното придвижване в пространството. И така той наблюдавал движението на астероидите и приложил това свое ново знание, за да разбере генетиката.

Той се интересувал и от активността на нашето Слънце и за тази цел ръководел екип за постоянното му наблюдение. Знаел, че през 1950 година изследователите са били свидетели на едно явление, неизвестно в цялата човешка история. Една светлинна спирала избухнала извън Слънцето и бързо преминала близо до Земята. Той въобще нямал представа какво означава всичко това, но знаел вече, че то е знак за приближаването на нещо странно и необикновено. Тъй като Земята се върти около своята ос, а самата ос има колебания или отклонения, по този начин се получават няколко цикъла - бавната прецесия от 25 920 години и едно друго отклонение, което съответства на самия наклон на оста, като това става ту на едната страна, ту на другата страна, за около 46 000 години. Съществуват и други отклонения или колебания, едно от които става за четиринадесет години. Според Сузуки ние сме стигнали до кулминационната точка в това отклонение през 1950 година. Когато спиралата минала близо до Земята, онази част от планетата, която имала най-силно изразена кривина, започнала да се разширява, нещо, което е подобно на забавянето при въртене на пумпал. Изследователите трябвало да работят цели четиринадесет години, за да направят извода, че тази промяна в отклонението ще завърши с изместване на полюсите, като при това Земята ще получи нов Северен полюс и нов Южен полюс. Към 1964 година, те били почти сигурни за това.

Помощниците на Сузуки впоследствие проучвали тези данни в продължение на цели четири години, преди да започнат да действат. През 1968 година те били вече убедени, че изместването на полюсите е неизбежно. Сузуки публикува доклад, който най-напред бе представен на канадското правителство, а след това - и на правителството на Съединените щати, а по-късно и на много правителства на други страни. В този доклад се говореше, че ние ще имаме нов Северен полюс и нов Южен полюс. Той уточняваше, че светлинната спирала се излъчвала от Слънцето съвсем точно и редовно, през период от три години, като интензитетът ѝ постоянно нараствал. Техните изчисления обхващали последните осемнадесет години и стигнали били изследователите до извода, че в определен момент през 1972 година, между август и ноември, енергията ще бъде толкова силна, че ще предизвика изригване върху Слънцето, безпрецедентно изригване, което не е познато в човешката история. Едно друго изригване било предвидено за 1984 година и малко след това трябвало да стане изместването на двата полюса. И събитието наистина стана на 7 юли 1972 година. Според нашите наблюдения - ние не знаехме наистина, че сирианците ще се намесят - това е най-великото събитие, което някога е било наблюдавано. В книгата, озаглавена "*The Space Almanach*", *Anthony R. Curtis* го определи като "най-силната слънчева буря, която е била регистрирана въобще" ¹. Според *Science News* : "През първите дни на месец август се случи сериозно смущение на Слънцето, предизвикало четири изригвания между 2-и и 7-и август. Изригванията в началото на месеца са сред най-значителните изригвания, които изобщо са регистрирани... Изригването на 7 август дестабилизира детекторите на рентгенови лъчения"... ². Средната скорост на слънчевия вятър, който обикновено е 500 км/сек., нарасна 2,5 пъти за три дена, а след това още 1,5 пъти през следващите 30 дни. Стана невъзможното. Това събитие бе отбелязано във всички големи научни списания по света и в много вестници. Но все пак учените, тъй като не разбирали смисъла на всичко това, не направиха нищо друго, освен да публикуват данните.

След шест месеца Дейвид Сузуки организира световна среща, за да се обсъдят отраженията и въздействието на тези изригвания. Дрънвълоу се раздели с него около три месеца преди тази среща. Следователно, той не е в течение на всичко онова, което е станало. В замяна на това обаче, той знае, че е имало голям брой публикации по този въпрос дори преди откриването на самата среща, тоест през периода от август до ноември 1972 година. След срещата през юни или юли 1973 година имаше "информационно затъмнение", като че ли изобщо нищо не се е случило.

Ако сирианците не се бяха намесили, вероятно изригването щеше да ни унищожи всички. То щеше да разруши всичко върху планетата, включително водораслите и микробите. В действителност нашето Слънце е било готово вече да се разшири, като образува огромно червено вибрационно поле чак до орбитата на Юпитер и около нея, което щяло да продължи около хиляда години, но след това Слънцето щяло пак да си възвърне предишния размер. Ако ние се бяхме приготвили, тоест ако ние бяхме вече на нивото на Христовото Съзнание или по-високо, бихме могли да се хармонизираме с него и да направим едно твърде приятно пътешествие. Но тъй като сме на много ниски нива на съзнание - от събитията в Атлантида отпреди 16 000 години досега - и тъй като още не сме стигнали до Христовото Съзнание, явно ние не сме все още готови за това.

По онова време 144 000 раси от други измерения били дошли да ни помагат. Към средата на януари 1972 година 80 000 от тях вече били тука. Те влезли в продължителен спор за неизбежната червена вибрация и 79 900 от тези култури направили извода, че каузата е отчаяна, че не е имало нито една молитва, способна да спаси човечеството, и че било за предпочитане самите те да си отидат. И те се върнали, верни на своята политика на ненамеса.

Anthony R. Curtis, *The Space Almanach* (Woodshire, MD : Arcsoft Publishers, 1990) *Science News*, Washington DC : Science Service, Inc., Vol. 102, No. 8, 19 August, 1972

-4^-

Стотината други култури, произхождащи от Плеядите, от Алдебаран, от Актура и други, ръководени от сирианците, решили да останат, за да осигурят необходимата помощ.

Освен оборудването и необходимите средства, сирианците са имали и посланици. В мига, когато положението било обявено за безнадеждно, те изпратили своите посланици при Галактичното Командуване, за да получат разрешение да проведат експеримента. Ако дори едно единствено човешко същество не би могло да оцелее след изригването на Слънцето, те не биха получили разрешение на продължат. Галактичното Командуване ги запитало дали има вероятност животът да бъде запазен след този експеримент. Сирианците не знаели нищо за това, но предполагали, че най-малко двама и най-много десет индивида ще оцелеят.

Едно такова разрешение е зависело от един съществен и главен пункт, а това било поне един индивид да оцелее. Тъй като ставало въпрос за първи експеримент, те нямали и най-малка представа каква е вероятността за оцеляване. Сирианците получили разрешението и за тридесет дена подготвителните работи били завършени. Те изстреляли кораба, който имал вид на пура, така, че той да стигне непосредствено до външната страна на мембраната на земното съзнание, на 700 000 километра от Земята. Корабът бил акордиран по една по-висока хармонична и това е било причина той да бъде невидим за нас. Те инсталирали осем малки летящи чинии по осемте върха на тетраедърната звезда, обгръщаща Земята. Има една тетраедърна звезда, вградена вътре в Земята, но има още една, много по-важна, на 16 000 километра над земната повърхност. Тези точки съответстват на системата от чакри на планетата. И те също били акордирани по една измеренческа хармонична, която била по-висока от хармоничната на Земята.

От кораба те изпратили един лазерен лъч със сила, неизвестна за нас. Снопът имал размер 20 сантиметра диаметър и бил съставен от малки сегменти от цифрова светлина, която се движела, разбира се, със скоростта на светлината. Тази светлина преминавала от едно измерение в друго.

Снопът проникнал в Северния полюс и се сблъскал в летящата чиния, разположена на този връх на тетраедърната звезда. Огромният обем информация, съдържащ се в лазерния лъч, бил предаден на три първични лъча : червен, син и зелен, които на свой ред били предадени на други три кораба. Тези три кораба повторили операцията, като предали лъчите на други три кораба, докато те стигнат до Южния полюс. И оттам те били препреведени в информация и проектирани към центъра на Земята. Именно благодарение на процеса рефракция тази информация се разпространила в милиарди мънички светлинни снопове през планетата. Като стигнали до земната повърхност, тези снопове стигали до всички човешки същества и животните на планетата.

Да си припомним, че сирианците трябвало да ни защитават от някаква огнена стена и именно по този начин те успели. Не само че били длъжни да ни защитават, но и трябвало да направят това, без ние да осъзнаваме тази тяхна защита. Ако ние знаехме за тази намеса, това съвсем щяло да промени човешкото уравнение. Те трябвало също така да ускорят нашата еволюция, за да можем самите ние да се научим да работим с огнена стена. Те оградили всяко човешко същество и всяко животно с по едно холографско поле. След това започнали да програмират събития във вътрешната част на всяко от тези холографски полета. Те не предприели никакво по-съществено изменение през първите месеци, но се задоволили да установят своя контрол. След това те програмирали така нашето небе, че то да се трансформира в холограма, и ръководели и контролирали така, сякаш всичко си ставало съвсем естествено. След това те предприели програмирането на нашите животи, за да можем ние да еволюираме колкото е възможно по-бързо. Същевременно те ни защитавали от огнената стена.

Една съвсем нова насока, появила се между лятото на 1972 и лятото на 1974 година, оформила нашето бъдеще. Ние сме започнали тогава да ускоряваме ритъма на нашата еволюция извън рамките на всички очаквания. Този експеримент излязъл далече по-успешен от всичко онова, което самите те били предположили. Оцелелите не са само десетки, смята се, че сега има приблизително един милиард и половина индивиди, които ще преминат към следващото ниво. Очевидно ние всички сме били защитени от огнената стена, защото сме си все още тука. Сирианската намеса е осигурила и достатъчно време за довършване на синтезната мрежа на Христовото Съзнание. Без това съзнание никой не може да стигне до следващото ниво на съзнание. Мрежата била завършена на 4 февруари 1989 година.

При обикновени условия, когато една планета навлезе в Христовото Съзнание, много малко хора оцеляват, но успяват да живеят там и да разбират тази нова реалност. Останалите обаче се връщат на по-ниско ниво на съзнание и за продължително време само отделни посветени ги поддържат дотогава, докато планетата изцяло стигне до нивото на Христовото Съзнание.

Ние познаваме също различни нива на Христово Съзнание. Онези планети, които принадлежат към четвъртото измерение, са на ниво десета, единадесета и дванадесета хармонична. Планетата обикновено преминава много бавно през всички тези етапи. Двете първи хармонични на четвъртото измерение съдържат астралния план, в които са се родили най-силните мисъл-форми. Третата хармонична приема мъртвите, а четвъртата е мястото, където живеят феите и духовете на дърветата. Царствата на ангелите се разполагат между седмата и деветата хармонична. До Христовото Съзнание се стига чак след десетата хармонична на четвъртото измерение. А именно към една от тези по-високи хармонични на четвъртото измерение се насочваме ние.

Геометрията на мрежата на съзнанието, обгръщаща цялата планета, се изменя поради настъпващите изменения в нейното съзнание. Но тези изменения са по-скоро рядкост. А малките изменения стават обикновено в продължение на хиляди години. Но понастоящем трансформациите в мрежата, която обгръща Земята, стават всеки час - явление съвсем необичайно - и това именно привлича вниманието на същества, населяващи всички области на галактиката. Именно поради нашата позиция вътре в тази система, на нас ни е трудно да възприемем скоростта, с която се движим. Но за съществата, които ни наблюдават отвън, нещата са ясни. Става въпрос за едно толкова своеобразно събитие, че сега ние сме по екраните на галактичната телевизия по всички измерения. И това именно обяснява защо двете най-високи хармонични наподобяват нещо на паркинг. Всички същества се хармонизират с нас, за да могат да наблюдават събитието, тъй като те знаят прекрасно, че всичко онова, което ще ни се случи на нас, засяга и тях. Животът навсякъде ще бъде променен. Според Тот скоростта на нашата еволюция може да се сравни със скоростта на развитието на едно новородено бебе, което за петнадесет минути пораста и стига своята зрелост. Това е абсолютно уникално. Няма нищо подобно, което да се е случило в миналото, за което да има и най-малък спомен - дори в паметта на Мелхиседек. Явно това е най-успешният експеримент от всички, които са били предприемани досега. Дрънвълоу мисли сега, че този експеримент може би е част от Божия промисъл още от началото на сътворението.

Все пак извисените Учители не знаят какви ще бъдат последиците от това събитие. Тот искаше да бъде сигурен, че Дрънвълоу добре е разбрал именно това нещо. Въпреки че експериментът изглежда успешен, извисените Учители продължават да разработват планове за действие, които стават мигом остарели, преди да могат да бъдат реализирани. Съвсем в началото Тот и други извисени Учители вярвали, че планетата ще стигне до критичната маса към последната седмица на месец август или първата седмица на месец септември 1990 година и че ние ще преминем към друго измерение през пролетта на 1991 година. Извисените Учители казваха, че тогава те ще се спелят, за да напуснат Земята, в една светлинна сфера и ще навлязат в друго ниво на съзнание, което ще ни привлече към тях и по този начин ще послужи като елемент, отключващ нашето извисяване. Вместо това, през месец август 1990 година Ирак нападна Кувейт. Най-големите нации на планетата наистина се обединиха, макар и само да бъдат готови да обявят война на Ирак. Именно поради тази причина извисените Учители забавиха своето отпътуване. Ние сме създали тогава нещо като планетно единство, като сме се обединили срещу един единствен човек в една страна. И това е било друг уникален факт, записан в историята. Никога преди това почти цялата планета не се е била обединила срещу един единствен човек. Дори световните войни са били различни. Поради иракската война извисените Учители са създали нов план, според който тридесет и двама от тях трябва да се извисят едновременно в една меркаба. И точно по тази причина Тот замина на 4 май 1991 година. Това събитие създава за нас условия и възможност да направим постепенно извисяване, а не мигновено. При всяка подобна намеса ние претърпяваме ускорено извисяване на съзнанието. И сега те изчисляват на коя дата ще станат тези събития.

Преди да тръгне, Тот е казал на Дрънвълоу, че според него ние няма да имаме силно и внезапно изместване на полюсите, както обикновено се случва при промяна в степента на съзнание на една планета. Ние сме щели да преминем по-скоро цяла поредица от етапи с ясно съзнание и съвсем хармонично. Извисените Учители щели да се опитат да направят от това едно контролирано трансформиране на съзнанието.

Дрънвълоу смята, че всички предсказания за бъдещето на планетата не са повече валидни. Сирианският експеримент от 1972 година е променил всичко. Нострадамус беше предсказал събитията съвсем точно до 1972 година, обаче оттогава насетне тези предсказания не са повече точни и верни. Сузуки бе убеден, че изместването на полюсите ще се случи през 1984 година. Но когато настъпи тази година, ние тогава бяхме в съвсем друга позиция. Тот смята, че ние ще преживеем последния уникален експеримент в живота. Преди края на века всички индивиди, останали върху планетата, заедно ще преминат към следващото измерение.

Индивидите, които ще умрат по време на този процес, ще достигнат до Христовото Съзнание посредством възкресението. Ние ще преминем през тази фаза на промяна като съзнателна планета, като че ли сме претърпели еволюция в продължение на един милион години. Многобройни форми на живот с всякакъв произход искат да бъдат заедно с нас - било поради това, че имат еднакъв произход с нас, било като пришълци, за да преживеят този уникален експеримент. Изглежда сме удържали победа и ще се окажем не само в по-високите хармонични нива на четвъртото измерение, което ще бъде само първият етап, но и дори много повече. В определен момент, вероятно през 2012 година, ние ще прескочим цели универсални октави, което пък ще бъде друго събитие, непознато досега в историята на нашата Вселена. Но никой не знае какво точно е нашето предназначение.

Тайното правителство

Както и да го наричат, това тайно правителство - Илюминати, Билдербергери, Тристранна комисия или Съвет за външни връзки, това не е от значение. "Тайното правителство" се състои главно от най-богатите хора в света. Те са около 2000 и доста от дълго време контролират така наречените правителства. Именно те решават кой да бъде избран в определен момент и на точно определеното място. Те решават също къде и кога да се води война. Те имат контрол върху недостига на хранителни продукти и върху развитието на икономиката на отделните страни. Всички изброени елементи напълно и изцяло биват подвластни сомж и единствено именно на този елит. Само естествените бедствия не са зависими от него.

През периода 1900 - 1930 година сивите извънземни установили контакт с този елит. И това очевидно било добре докъм 1943 година, тъй като учените използвали получената от сивите информация по време на експеримента във Филаделфия. Никола Тесла, един физик, директор на експеримента във Филаделфия, е споменавал, че е получавал информация от извънземни, но по онова време никой не му повярвал.¹

В самото начало тайното правителство смятало, че сивите действат по своя собствена воля, и затова сключили договор с тях. Всъщност членовете на това правителство били убедени, че сивите са най-доброто нещо, което може да се появи на Земята, и че те са новият извор на неограничена власт. С договора, който те сключили с тях, на сивите предоставили правото да правят експерименти върху планетата, като в замяна получили тяхната технология. Нашата ускорена еволюция е резултат именно от тази технология.

През 1968 година, когато Сузуки предсказа, че ние ще имаме нов Северен полюс и нов Южен полюс и че това ще разруши приблизително всичко върху планетата, тайното правителство реши да напусне Земята. През 1970 година то именно причини края на противопоставянето между Съветския съюз и Съединените щати. И това точно обяснява края на студената война.

Тайното правителство, което никога не е споделило с човечеството каква технология е получило от сивите, до такава степен е напреднало в технологичен план, че ние въобще не можем и да си го представим. Членовете на това правителство притежават НЛО доста отдавна и се смята, че най-малко 50 % от неидентифицираните летящи обекти, които са били забелязани, принадлежат на земните човеци.² Тези обекти по произход не са извънземни, а са собственост на тайното правителство, което е заело технологии от Съветския съюз, от Съединените щати и от сивите, за да може да създаде кораби, които ще му позволят да напусне Земята преди голямото изместване на полюсите. Това правителство започнало трескаво да се подготвя, като си мислело, че има съвсем малко време, около четиринадесет години според предсказанията на Сузуки.

На първо място, тайното правителство инсталирало една база на Луната, която да служи като сателит за навлизане надълбоко в пространството. Най-напред били изградени три малки градчета във вид на балон върху скритата за нас страна на Луната. Но един инцидент в едното от тези градчета предизвикал смъртта на доста хора. Както свидетелства документацията, до Луната е имало повече от 2000 тайни мисии.

¹ *Preston B. Nichols and Peter Moon, The Montaux Project: Experiments In Time (New York : Sky Books, 1992), Appendix E.*

² *Gordon-Michael Scallion, "UFOs From Earth" The Earth Changes Report (Westmoreland, NH : The Matrix Institute, Vol. 2.4, May 1, 1992).*

След като натрупали достатъчно материал върху Луната, членовете на тайното правителство тръгнали към дълбините на пространството и къде предполагате, че отишли? - На Марс, разбира се, върху древната територия на сивите. И там, на Марс, те изградени едно изключително сложно тайно селище, предназначено за тях самите и за още няколко души. Интересите им са ограничени само върху тяхното собствено оцеляване и те изобщо не се замислят за съдбата на другите хора. И това е техният собствен стил на работа по време на целия експеримент, тъй като те са станали съвсем подобни на сивите, като са загубили своето емоционално тяло. Та на своята колония върху Марс те занесли всичко, от което биха могли да се нуждаят. Според *A1 Bieiek*, който е участник в *Project Montauk* (официално наречен *Project Phoenix*)¹.

"Една от целите на Тунелите във Времето, проектирани от Проекта Феникс, е да послужат като убежище за марсианските колонии. А те се намират там от началото на седемдесетте години. Официално ние стъпихме на Луната през 1969 година. Но в действителност германците бяха отишли там през 1947 година, а след това и ние през 1962 година по време на една съвместна експедиция на Съединените щати и на Русия. Членовете на тайното правителство са отишли на Марс на 22 май 1962 година. Филмът *"Alternative 3"*, произведен от телевизия "Англия" на 1 април 1977 година, който може да се намери на черния пазар, описва най-подробно тази експедиция. Той ни показва истинския излъчен филм - цветни снимки, направени телевизионно на планетата Марс в момента на кацане на "Експлорър". Така че ние имаме колонии на Марс от края на шестдесетте и началото на седемдесетте години"³

По онова време те искали никой да не разбере какво правят, но не желаели и да имат съперници в областта на технологията. И затова всеки човек, работещ с върхови технологии, бил затрудняван по един или друг начин (например със заповед да му се забрани всякаква изява). Ако не успявали да постигнат мълчанието на някого, просто се освобождавали от него.

През 1984 година марсианското градче на тайното правителство било вече завършено. И неговите членове наистина предполагали, че са се справили. След това, допреди няколко години, към 1989 година (въпреки че Дрънвълоу не е сигурен за точната дата), те направиха едно поразителното откритие. Земята не е единственото място, където има риск от изместване на полюсите. Това може да се случи на всички планети от нашата Слънчева система, включително и на планетата Марс. От седем до девет месеца по-късно една друга новина ги разтърси: те научили, че ние, хората, изживяваме не само физическа трансформация, но и промяна на съзнанието в различни измерения. Те се почувствали объркани, точно като сивите, тъй като всъщност не е трябвало да се прави нещо кой знае какво. И тогава осъзнали, че ще могат да оцелеят само чрез любовта и съзнанието за единение.

³ *A1 Bielek, цитиран в интервю със Susaime Konicov, The Connecting Link (Grand Rapids, MI: Susarme Konicov, No. 19).*

Това положение е същото като събитието, случило се в Атлантида преди 16 000 години и останало неизвестно за земните жители, по време не което марсианците се били опитали да се откъснат от останалата част на света. Членовете на нашето тайно правителство знаят, че отсега нататък те не ще могат да оцелеят сами. И те разчитат само на хора като Дрънвълоу, които биха могли да намерят отговор и да им помогнат.

Но да се върнем малко назад, за да спрем погледа си върху изследванията на *Richard Hoagland* за паметниците по Марс. Странната незаинтересованост на НАСА от тези изследвания се дължи точно на факта, че според тях планетата Марс не е планетата, която ние би трябвало да проучваме. Много неща се случват върху Марс, които специалистите от НАСА не биха желали ние да узнаем. И правят всичко възможно, за да омаловажат или прикрият информацията за паметниците и по този начин да отклонят нашето внимание.

Докато тези хора имат договор със сивите, винаги ще остават безчувствени, въпреки че са изключително интелигентни. Ако те биха могли да си представят някакъв друг начин да се измъкнат оттам, вероятно ще действат последователно и логично, но едва сега си дават сметка, че - както показват форми на живот, които са много по-напред в еволюцията в сравнение със сивите - тяхното собствено оцеляване зависи от нашето оцеляване и че ние сме едно цяло.

Именно за това мечтаят висшите Същества от гибелта на Атлантида насам. Те не искат хората на Земята да оцелеят за сметка на марсианците или обратното. Те желаят населението и на двете планети да оцелее поотделно, всяко за своето собствено развитие.*

Други източници, ползувани за тази глава : Science Report, "Alternative 3" - Anglia Television Limited, Norwich, England, April 1 1977, Anglia Productions, from David Ambrose and John Rosenberg; Milton William Cooper, The secret Government, The Origin, Identity, and Purpose of MJ-12 (Huntington Beach, CA : Manuscript copyright 1989).

Какво се случва обикновено

Дрънвълоу не знае какво ще се случи по време на изместването на полюсите, а и можем да се обзаложим, че никой друг не знае, защото това, което става, е нещо изключително. Тот и останалите извисени Учители вярват все пак, че ние ще извършим едно преминаване от едно измерение към друго по много по-естествен начин, леко и осъзнато, в сравнение с подобно преминаване в миналото.

Но пък Дрънвълоу знае какво се случва обикновено по време на подобно изместване на полюсите. При приближаването към точката на прецесия на равноденствията, в която става изместването, всичко започва да се срива.

Ключовият елемент се крие в магнитното поле на Земята, което ние използваме, за да съобщаваме и обясняваме това, което мислим, че става, както и за да съхраняваме нашите спомени. Тази функция може лесно да бъде сравнена с функцията на компютъра. Ние се нуждаем от известна форма на магнитно поле, за да обработваме данните.

По време на пълната луна се забелязва покачване на броя на убийствата, на изнасилванията и на останалите видове престъпления, защото Луната предизвиква образуването на мехур или балон върху магнитното поле. Този мъничък мехур или балон е съвсем достатъчен, за да стане причина за загубата на равновесие при хора, които имат емоционални смущения.

С приближаване до мига на голямото изместване всичко започва да губи равновесие и магнитното поле също претърпява колебания и то значителни за съвсем кратко време (между три и шест месеца). Това явление е сравнимо с пълнолунието, при което луната за нас става все по-голяма и по-голяма и все по-ярка и по-ярка. И тогава хората започват емоционално да полудяват. В икономическите и социалните структури също се получават смущения, защото те също са ръководени и контролирани от хора. И когато тези хора загубят контрола си над тях, всичко останало рухва.

Но този път изглежда, че всичко това може да бъде избягнато. Възможно е ние да бъдем способни да поддържаме хармонията и равновесието на магнитното поле.

Обикновено изместванията на полюсите и на измеренията стават едновременно. В продължение на пет-шест часа преди самото изместване настъпва някакво изключително, необикновено видимо явление. Третото и четвъртото измерение започват да се свързват. Съзнанието на третото измерение се отдалечава постепенно от нас в мига, в който ние започваме да се приближаваме към четвъртото.

Когато мрежата на третото измерение започне да рухва, синтетичните предмети изчезват. Това обяснява защо, въпреки историята от 500 милиона

години на напреднал в еволюционно отношение живот върху планетата, на практика от него не са останали никакви доказателства. За да останат и след изместването на полюсите, предметите трябва да бъдат направени само и единствено от естествени материали, например като пирамидите и Сфинксът, от материали, които са в резонанс със Земята. Всичко останало, освен тях, на практика буквално се взривява.

Когато синтетичните предмети започнат да изчезват, предметите от четвъртото измерение могат внезапно да се появят. Появяват се форми и цветове, съвсем различни от всичко онова, което ние познаваме.

За да преминем съзнателно от третото към четвъртото измерение, обикновено е необходимо да създадем една меркаба, въпреки че този път нещата може да станат по малко по-различен начин. Според Дрънвълоу ние вече сме стигнали до точката, в която един милиард и петстотин хиляди души ще извършат сериозно и наистина, не на шега, с пълно съзнание това, което е необходимо за изместването на полюсите, а извисените Учители предсказват, че всички или почти всички хора на Земята ще стигнат до следващото измерение. Дори е възможно хората сами да познаят или да си спомнят за тази меркаба, въпреки че не ще могат да се сетят откъде идва у тях това познание.

Дори ако ние сме способни да запазим равновесието в магнитното поле чак до момента на промяната, ще има почти със сигурност един период от три и половина денонощия, през който това поле ще изчезне напълно. Ако можете да се проявите като меркаба, вие ще докажете, че имате вашето собствено пространствено-времево тяло-носител, обграждащо вашето физическо тяло, което ще замести сриналото се магнитно поле и ще ви позволи да преминете от едното измерение към другото.

Със сриването на магнитното поле Земята ще изчезне от погледа ви и вие ще се окажете в Големия Вакуум. Продължителността на това "пренасяне" е три и половина денонощия. След това животът ще се върне в света с четвъртото си измерение.

И тогава вие ще се окажете в един свят, който е съвсем нов и който вие никога не сте си представяли. Вие сте отивали в него неведнъж, но всички ваши спомени за това са изтрити. Вие сте подобни на бебе, което трябва тепърва да открива всичко в цветове и форми.

Едно сравнение между този свят и следващия е Света Троица, тоест майката, бащата и детето. В мига на вашето пристигане в новия свят, вие ще бъдете посрещнати от две същества, мъж и жена, бащата и майката. Вие ще почувствате връзка на много дълбока обич с тези същества. Когато ще сте влезли вече в четвъртото измерение, ще трябва да преминете две години на натрупване на опит, за да израстете и съзреете. Това израстване впрочем е съвсем буквално, като се има предвид, че ръстът на съществата на това ниво е между 3 и 4,80 метра. Вашите нови родители ще ви помогнат и ще ви насочват по време на вашето порастване.

Вие ще приличате на това, което сте сега, но привидно ще бъде голи. Дрехите обикновено не преминават от другата страна. В замяна на това, атомната структура на вашето тяло ще бъде напълно трансформирана. Масата на вашите атоми ще бъде превърната в енергия. Отделните атоми ще се отдалечат значително един от друг на феноменални разстояния. По-голямата част от вашето тяло ще бъде енергия или светлинно тяло. Не забравяйте, че в този нов свят вие ще можете да създавате вашата действителност миг след миг чрез вашите собствени мисли. Проявлението или реализацията ще става мигновено : ако си помислите "портокал", един портокал веднага ще изникне пред вас и ще трябва само да го обелите и изядете. Ето защо мислите за мир, обич и любов, красота са от значение. Ако в четвъртото измерение вие бъдете тласнати или обладани от страх, ще създадете и проявите спонтанно именно такава действителност и тогава ще се сблъскате с нещо ужасяващо, например враг, който ще се опита да ви убие. Вие ще създадете тогава незабавно някаква пушка и ще го повалите. И след като действате именно по този начин, ще бъдете катапултирани в третото измерение, където причинно-следствената връзка се реализира по-бавно. Качеството на мислите е от основно значение в четвъртото измерение. Именно това Исус-Христос е искал да внуши, когато е настоявал за чистотата на мислите. Обичта и любовта, мирът, хармонията, смиреннието и кротостта спрямо вашия близък са абсолютно съществени, защото действието им е винаги и обратно действие.

Тези елементи са също така важни в третото измерение, но поради срока на проявление ние се измъкваме, като си играем на невинни и като отказваме да видим причинно-следствените връзки. Третото измерение очевидно е царството, където е възможно да се овладяват границите и усещането, че си жертва. При чувството за жертва истинската жертва всъщност е онзи човек, който не знае, че сам създава своята реалност, и си мисли, че всичко онова, което му се случва след това, е чиста случайност.

Rebirthing (умението да се възраждаш)

Rebirth е средство, което ви позволява да срещнете пряко Духа, който живее във всяко нещо. Освен това той ви учи как да създавате за себе си постоянно усещане за дълбока хармония.

Единственият начин да се хармонизираме с Духа е да го открием вътре в себе си. Наистина това е единственият начин и като го прилагаме, ние ще влизаме в хармония с безкрайната мощ на Вселената.

Rebirth учи как да се диша и поема енергията едновременно с дишането на въздуха. Това е същата онази енергия, която е създала и поддържа вашето тяло. Това е жизнената сила или прана. Тя е съвършено способна да пречиства, да възвръща равновесието и да лекува вашето тяло.

Rebirth представлява нещо много повече от процеса на дишането. Това е съчетание на съзнателно дишане и поемане на енергия и съответен размисъл, които действат съгласувано, за да ви хармонизират.

Тази практика се състои в ритмични вдишвания и издишвания, като между тях няма никаква пауза и всичко става последователно и плавно. Ударението е поставено върху вдишването, а издишването се прави съвсем отпуснато. Този вид дишане облекчава придвижването или протичането във вашето тяло на енергията, на една много чиста енергия, на една светлинна енергия с голям интензитет, на енергията на самия Живот. Естественият стремеж и единствената цел на тази енергия е да привлече вниманието ви върху всичко онова, което вие задържате и което е по-малко чисто в сравнение с нея.

Още веднъж ще подчертая, че *rebirth* е нещо много повече от обикновеното дишане. Процесът изисква заедно с дишането вие да развивате вашата способност да се отпускате, да се хармонизирате вътрешно, да бъдете в покой и да живеете в тишината на помирението с всичко онова, което съществува вътре в тялото ви, защото именно това ще ви доведе до емоционалното освобождение. Вниманието е насочено върху разширяването, и то така, че да се включват постепенно всички физически усещания на вашето тяло, от емоциите (всяка от които създава известно усещане) до боцкането и след това до тръпките и тъй нататък. Постепенно с времето тези усещания ще отслабнат и изчезнат и така ще ви осигуряват едно по-голямо чувство за добро състояние. Това ще ви позволи постепенно да се освободите от негативността, която е последица именно от потискането или стаяването и прикриването дълбоко в душата на чувствата и на емоциите.

Rebirth означава да сложите край или черта на миналото. Всичко онова, което е останало непривършено или неприключено в миналото, живее в тялото - абсолютно, цялостно и напълно, под формата на онова, което можем да наречем блокирана енергия, която се задържа на определено място чрез едно повърхностно и непълно дишане. Тази тема би трябвало да бъде добре позната на онези от вас, които са участвали в работни програми върху човешкото тяло.

Сравнете *rebirth* с начина, по който може би сте контролирали по-рано нежеланите от вас емоции. Да вземем например гнева. На първо място, сигурно не става въпрос за гняв в сегашния миг, а вероятно за гняв, породен от минали събития, но предизвикан конкретно от нещо в настоящето. Именно по този начин действат недовършените реакции. Те продължават да се проявяват в настоящето, но обикновено ние им устояваме. И това става безкраен прочен кръг. Един от начините да се борим срещу гнева е да го интериоризираме, като го отричаме, като го поглъщаме дълбоко в себе си и като се самообвиняваме. Друг начин е да го екстериоризираме, като обвиняваме другите, като удряме и крещим. Но нито един от тези видове подход не може да доведе до емоционалното ни освобождение.

Това, което може да ви помогне в случая да се справите, е прилагането на процеса *rebirth*, тоест на свързаното дишане. При него се научавате да дишате във връзка със своите чувства и емоции и да ги усещате дълбоко и цялостно, а след това сами съзнателно да въвеждате мир и спокойствие с всичко онова, което чувствате.

Ако действате на нивото на чувствата, ще имате много по-бързо добър резултат, отколкото ако действате чрез мисълта си. Не е необходимо да познавате с разума какво точно става. Можете да направите това изцяло на нивото на усещанията. Това ще промени начина, по който вашата мисъл тълкува ситуациите.

Условието, в които вие изживявате вашия опит, е основата за развиването на вашата способност да се отпускате и да улавяте усещанията в тялото си. Вие трябва най-малкото да приемате усещанията такива, каквито се появяват, дори ако те не ви харесват на вас. И тогава нещата ще потръгнат. Още по-полезно е, ако свикнете да приемате всичко онова, което усещате, като симптоми на процеса оздравяване. Като се отпускате и като приемате най-дълбинните си чувства и емоции, вие ще предизвикате или създавате сами своето оздравяване. Това ще ви доведе в крайна сметка до едно чувство на благодарност, тъй като вие ще започнете наистина да приемате нещата такива, каквито са.

Не забравяйте, че естествената задача на енергията, когато преминава през вас или протича в тялото ви, е да привлече вашето внимание към всичко онова, което вие сте успели да потиснете и потулите. Това именно е физическият аспект. За щастие, тя действа постепенно и последователно, етап след етап. Следователно вие ще получите сигнали само за онова, с което ще можете в определения момент да се справите. Например във всеки един етап, като правите едно след друго повече вдишвания и издишвания, емоциите или чувствата, които досега вие сте избягвали, ще бъдат извадени наяве, за да привлекат вниманието ви именно от протичащата в тялото ви енергия. Терминът "избягвали" в този контекст означава, че вие сте преценили нещо като невярно по отношение на тези чувства или емоции.

Сега бих желал да обединя няколко термина : отрицателна критика, осъждане и съпротива. Като използвам един от тях, аз обикновено ги свързвам всичките. Впрочем, когато осъждате или критикувате нещо, като го отричате, вие блокирате енергията. От най-голямо значение е да имате волята да промените своите идеи по отношение на онова, което критикувате и не приемате.

Един сеанс по *rebirth* протича в обстановка на безопасност и доверие и тази среда ви осигурява по-голяма способност да приемате ясно емоционалните си и физическите си усещания по време на отпускането. Така именно започва процесът на реализацията. И с преминаването постепенно към положителна нагласа, ще усетите, че имате все повече способност да приемате нещата такива, каквито са, а не да им се съпротивлявате. Ако се чувстваме неудобно с някое усещане или с някое настроение и ако го избягваме, неговите изисквания стават за нас все по-силни и все по-трудни за избягване. И като му оказваме съпротива, ние му даваме енергия. Ако започнете да дишате срещу тази съпротива, вие само ще я увеличавате и разширявате. Всичко онова, което се опитвате да избягвате, става едно безкрайно конфронтиране. От друга страна, вие можете лесно да минете през същия проблем и да го разрешите напълно, като имате дружелюбно отношение и като му станете приятел.

Когато с дишането поемате енергията и се научавате да се отпускате и да се хармонизирате с усещанията си, когато ги чувствате наистина във вашето тяло и им позволявате да бъдат точно това, което са, тогава именно процесът на оздравяването започва. И той може да бъде лесен, приятен и дори божествен.

След всичко това, което изброих, ще добавя, че много по-важно е нищо да не бъде тълкувано буквално, защото нищо не е записано върху камък. Най-напред човек трябва да има волята да участва в този процес и именно това е от най-голямо значение. А това предполага да имаме волята да изоставим всичко онова, което сме потискали, и да чувстваме, че покоят и щастието имат по-голяма стойност за нас от факта, че само ние имаме право или че трябва непременно да си отмъстим. Именно тази воля е ключовият елемент в процеса. Имаме ли такава воля, няма да бъде необходимо всичко да се прави свършено, но сеансът ще бъде винаги ефективен.

Същественият фактор в която и да е практическа дейност - независимо дали карате колело или с дишането приемате енергия - е волята да правите всичко с увлечение. Ако вътрешните ви подбуди и волята ви са здрави като скала, вие ще се научите, а след това всичко, което ще се случи, ще допринесе за довършването на процеса. Тази воля сама по себе си ви дава огромната свобода на съществуване, това е всичко. Свободата ще ви осигури по-голяма способност да се отпускате и да оставяте енергията да протича през тялото ви.

С цел да се опитате пряко да изживеете единството на съществуването, вие трябва да се разширите, за да навлезете цялостно в него. С други думи навикът да се раздробявате на части е пряк резултат от двойствеността, от създаването на един по-скоро външен източник, вместо на вътрешен извор. Ние имаме стремеж да разделяме на части своето същество, тоест нещата, които не сме довършили в миналото, и нещата, които предпочитаме да избягваме. Ние смятаме, че се освобождаваме от тях или че ги погребваме, за да не ни се налага повече да се сблъскваме с тях, но това е само начин да кажем, че някои части от нас самите са срамни или лоши, но тези части винаги ще присъстват като по-малко чисти по време на дишането.

Невъзможно е да познаете единството, ако задържате по някакъв начин вашия живот, вашето съществуване. Развитието на вашата способност да приемате сигурността и доверието, основа на Вселената, при условията на един сеанс по *rebirth*, ви придава нарастваща способност да приемате нещата, спрямо които преди това сте оказвали някаква съпротива. Ако вие ги изживявате именно по този начин, те ще започнат буквално да се разтварят и изчезват и по този начин ще се разтворят и изчезнат и двойственостите. Тоест събитията се извисяват, за да се разтворят с дишането. Не е важно дали идват от детството, от раждането, от предишните животи. Без значение е какво тълкуване или обяснение му давате вие. Важното е потъпканите енергии да бъдат разтворени. И в резултат на всичко това се получава единение на съществуването като живо присъствие във вас самите. И вие ще преживеете пряко един експеримент, не на теория, и ще опитате какво означава Духът, живеещ във вашето тяло.

Това като опит е сравнимо с единението на двете полукълба на главния мозък. Мъжката логическа страна се слива с женската интуитивна страна.

Настоявам да разберете, че това съвсем не е процес на регресия, който да ви върне към мига на вашето рождение, към най-ранното ви детство и тъй нататък, въпреки че спомени от случки и преживян опит точно в тези мигове могат да се появят по време на някой сеанс. За недовършените неща от миналото от най-голямо значение е вие да идентифицирате, да определите какво влачите в себе си, което продължава да се проявява в настоящето ви. Най-добрата врата, за да стигнете до тези чувства, е в сегашния миг. Онова, което вие имате в душата си като приглушени или стаени чувства и пренасяте под формата на потисната и сдържана енергия, създава едно специфично усещане, към което можете да стигнете именно по този начин, за да го трансформирате.

И така, методът се състои в дишане, отпускане, хармонизиране с чувствата и промяна на начина, по който вие сте свикнали да ги потискате чрез избягване, съпротива и отрицателна критика. Този метод има за цел развитието на вашата идентичност чрез последователни вдишвания и издишвания, за да могат и тези стари потулвани и нежелани от вас чувства и емоции да се включат в създаването на онова нещо, което се нарича "чувствам се вече наистина добре". Ако успеете да направите това, миналото ще започне постепенно да свършва за вас, няма повече да си го влачите. Да се научите да правите *rebirth* с помощта на професионалист означава да придобиете едно средство, което ще можете да прилагате в което и да е място и в който и да е миг, за да постигате емоционално освобождение, за да пробуждате отново у себе си опита на единението в съществуването, на единното си битие.

С времето ще се научите да имате все повече и повече доверие на самите себе си и на вашите собствени мнения, отколкото на всяко външно мнение, колкото и авторитетно да е то. И по този начин ще разбирате и ще установявате наистина все по-ясно и все по-ясно, че изворът е само и единствено вътре във вас, а не извън вас.

Учи ви и ще ви учи само вашето собствено дишане. Ще откривате, че то си има свой собствен ритъм. А именно ритъмът на дишането, променящ се постоянно в зависимост от това, което вие сте, показва вашата същност по най-съвършен начин. Ритъмът на дишане е най-различен при отделните индивиди. Затова вашето собствено дишане е онова средство, което ще ви доведе до вашия собствен извор, висшето ви Аз, което се намира именно у вас.

Двадесетте свързани вдишвания и издишвания

Основата на метода *rebirth* е едно обикновено упражнение, което научих от *Leonard Orr*. То се нарича "двадесетте свързани вдишвания и издишвания".

Вие можете да правите това упражнение през деня винаги, щом почувствате нужда. Но през първата седмица се препоръчва да го правите само по веднъж на ден :

1. Направете четири къси или ускорени вдишвания и издишвания. у 2. След това направете едно дълго и бавно вдишване и издишване.

3. Вдишвайте и издишвайте през носа.

4. Направете четири серии по пет вдишвания и издишвания по следния начин: най-напред по четири къси или ускорени вдишвания и издишвания, а след тях едно дълго и бавно вдишване и издишване без прекъсване. Така се получават общо двадесет вдишвания и издишвания.

Преминавайте плавно, без никакво прекъсване, от вдишването към издишването и от издишването към вдишването. По този начин двадесетте вдишвания и издишвания се сливат едно с друго и създават серия от двадесет непрекъснати вдишвания и издишвания.

Вдишвайте осъзнато и съвсем отпуснато, след това оставяйте въздуха съвсем свободно да излиза , като се стремите да запазите еднаква продължителност на вдишването и на издишването.

Използвайте късите вдишвания и издишвания, за да засилите връзката и сливането между тях и по този начин да се получават непрекъснати цикли.

По време на продължителното вдишване се стремете да напълните колкото е възможно повече белите си дробове, но без пресилване, съвсем спокойно, а след това отпуснете въздуха да излезе напълно.

Вдишвайте и издишвайте с ритъма, който ви се струва най-естествен за вас. Много важно е дишането ви да бъде съвсем свободно, непринудено и със свой собствен ритъм, а съвсем не да го правите преднамерено, с определена от вас цел или контролирано. Именно това ще ви позволи заедно с вдишването на въздуха да поемате и прана.

Тъй като почти всички ние имаме развити недобри навици за дишане, възможно е да имате някакви физически усещания като зашеметяване или леко завиване на свят или пък боцкане по ръцете или на други места. Ако вие правите това упражнение всеки ден, ще забележите може би, че тези усещания постепенно ще намаляват, като по този начин ще ви се покаже, че вие оздравявате. Именно тогава това ще бъде за вас показател или знак, че вие вече сте се научили да дишате правилно и съзнателно и че вашето тяло може вече да извлече пряка полза от това.

Ако правите всеки ден това упражнение, чрез собственото си дишане ще научите много неща, наистина много повече неща от всичко, което сте научили досега през целия ви живот.

Ако пожелаете да ускорите процеса, потърсете специалист, професионално запознат с *rebirth*, и предвидете да направите поредица от едночасови или двучасови сеанси под негово ръководство.

Вашето тяло е светлина и вие сте безсмъртни

За първи път чух да се споменава за физическо безсмъртие през месец март 1979 година по време на запознаването ми с *метода rebirth*. Това беше най-странното нещо, което съм чувал някога. Идеята ми се стори объркваща и налудничава. Тя беше в абсолютно противоречие с моето твърдо убеждение, че смъртта е неизбежна и напълно извън човешки контрол. И аз реагирах със силна доза гняв. "Какво пак от Ню Ейдж се опитват да ми пробутат !?"

Скоро след това срещнах *Leonard Orr*. Той говореше непрекъснато за физическо безсмъртие и дори пишеше някаква книга по този въпрос. Това ми изглеждаше вече не толкова объркващо. Всъщност започвах да приемам идеята като приятна, особено след като си дадох сметка, че този подход пряко е свързан с качеството на живота тука, на Земята. В края на краищата, ако си нещастен, защо ли пък ще си създаваш още нещастия? А от друга страна, ако животът ти харесва и става все по-добър, може би ще поискаш да останеш по-дълго тука...

Но нека се върнем към мига на раждането, за да видим какво се случва. Ако преждевременно ни отрежат пъпната връв, няма да имаме възможността да се научим да дишаме в сигурна и естествена среда. Дишането ни се дава и налага като задължително условие "то ни дава живот, няма ли го, умираме. Така ние се научаваме да дишаме при наличието на страх и напрежение. Още

Leonard Orr, Physical Immortality, The Science of Everlasting Life (Sierraville CA : Inspiration University, 1980)

от първата ни глътка въздух, приета сякаш насила, представата за дълбокото дишане остава в подсъзнанието ни като болка и страх. И именно по тази причина ние свикваме да дишаме повърхностно. Дишането по този начин може да се сравни с поставянето на капак върху тенжера за готвене под налягане. Едно усещане за спешност се утаява плътно в нашата дихателна система и буквално продължава да живее в тялото ни като нещо дълбоко стаено и във вида на блокирана енергия, енергия, която не се движи поради повърхностното ни дишане.

Тогава няма начин да се пусне тази "пара" - блокираната енергия - и тя продължава да се натрупва и превръща тялото в място, неподходящо за живот. И в този случай ние предпочитаме да измъкнем съзнанието си. Физическата смърт е последната форма на напускането на тялото от съзнанието.

Представете си, че живеете в дом, който сте занемарили до такава степен, че не сте го почиствали в продължение на тридесет или четиридесет години. И явно ще предпочетете да го напуснете. Същото става и с вашето тяло.

Впрочем понятието за физическо безсмъртие се отнася наистина за качеството на живота тук и сега. Това също е начин да подходите към метода на *rebirth*, за да го практикувате по-резултатно и ефективно, защото ще осмислите по-ясно всички ваши страхове и всичко онова, което ви пречи вътрешно.

Leonard често споменаваше имена на хора, които са писали за физическото безсмъртие, и за начина, по който повечето от тях са напуснали живота. Нищо изненадващо, нали? Той дори спомена за един човек, който е починал по време на собствената си беседа по този въпрос. *Leonard* се беше научил да не вярва на такива хора.

Той си бе създал цяла гама от критерии и беше решил да не вярва повече на никого, който приказва за безсмъртие, ако не е на повече от триста години!

Към края на седемдесетте години той замина за Индия, където се е срещнал с Бабаджи, един безсмъртен учител по йога. Оттогава, все в Индия, той е срещнал вече седем-осем души на възраст най-малко триста години. И въз основа на тези живи примери той се опитал и успял да намери общия знаменател, тайните, които позволяват физическото тяло да се поддържа далеч извън "обикновените" граници на човешки живот. И всички те имат корена си в подобряването на качеството на живота.

Както можете вече да си представите, всичко започва с опознаването на енергийното тяло. Земята, въздухът, водата и огънят могат да пречистват духа по начин, който е много по-добър от начина, прилаган от самия дух. Съзнателното прилагане на четирите елемента пречиства енергийното тяло, като същевременно го хармонизира.

Затова е уместно най-напред да използваме четирите елемента, за да елиминираме натрупаните токсини, страховете и напреженията, а след това да предотвратяваме процесите на замърсяване.

Пречистването чрез земята предполага развиването на съзнателна връзка с вашето тяло, с околната среда и с планетата. То включва и задълбочени познания за храненето, за физическите упражнения и за директното общуване с природата, за да станете способни да усещате прякото благотворно въздействие на една разходка в гората или край някоя рекичка.

Пречистването чрез въздуха се състои в съзнателното вдишване, заедно с въздуха, на енергията (прана).

Пречистването чрез водата означава да се къпете с осъзнаване, усещане и оценяване реално на всичко онова, което ви дава водата. Съзнателното къпане има за цел изчистване и хармонизиране на енергийното тяло.

Пречистването чрез огъня е да седнете близо до огъня, за да могат енергийните колелета на вашето енергийно тяло да се въртят като пламъци. Това означава да се научите, по пътя на личните си преживявания, да усещате как огънят пряко пречиства вашето енергийно тяло или аурата ви.

Това са няколко практически метода, прилагани от безсмъртни същества, които живеят сега на нашата планета. Освен това те имат навика постоянно да бъдат във връзка с Бога, с Единния Дух, който живее във всички и във всяко нещо.

Ако вие свикнете също да прилагате тези практически методи, /ще можете да си направите извода, че сте нещо повече от едно обикновено физическо тяло. Ще направите за себе си откритието, че сте и енергийно тяло. И тогава ще усетите каква голяма полза има работата, свързана с това тяло.

Ако практикувате тези методи, това означава ли, че по-нататък ще продължавате да живеете вечно във вашето сегашно тяло? - Вероятно не. Но това със сигурност ще ви насочи към мисълта, че вие можете да се научите да се подмладявате, да ставате все по-жизнени и да се лекувате. Ще бъде ли възможно да се научите да обръщате процесите на стареене? - Разбира се!

Както напомня Дрънвълпоу, да бъдеш безсмъртен не означава да живееш завинаги в едно тяло - това ще бъде истински капан. Винаги съществува някаква по-висша реалност, към която човек може да еволюира. Безсмъртието се състои в способността да можете съзнателно да си заминете, когато пожелаете, и да съхраните паметта си по време на цялото си пътуване нагоре. То означава винаги да помните и знаете кои сте вие.

***Rebirth* - лявото око на Хорус**

Rebirth е тренирането на емоционалното тяло. Това не е нищо друго освен съвременният вариант на Лявото око на Хорус, методът, при който пряко се въздейства върху чувствата, страховете и емоциите и който ще ви позволи да ги преработите така, че те да се стопят в едно усещане за радост и щастие.

Интересно е и вероятно не е никакво случайно съвпадение, че ми бяха необходими почти дванадесет години трениране на емоционалното тяло (*rebirth*), за да открия онези части от пъзела, който ми липсваха - дясното око на Хорус и информацията, които още не бях получил от Дрънвълпоу.

Методът *rebirth* ми помогна много бързо да разбере до каква степен бях живял само чрез главата си, оставяйки на нивото на ума или ментала, без дори да забелязвам това. Като не съм си давал сметка, не съм присъствал в собственото си тяло. Нямах никакви опорни точки за разбиране на знаците. Бил съм абсолютен невежа и не знаех въобще, че съм невежа. Бях спял и заспал.

Най-важното нещо, същественият елемент, който научих от метода *rebirth*, беше, че това интегриране, оздравяване или реализиране (употребявам тези три термина като взаимно заменяеми) идва от поемането на отговорност за собствения си живот. Трябва да се появи желанието и волята да приемате и да посрещате всичко онова, на което сте се съпротивлявали или което сте избягвали. Помнете, че всички неща, които не приемаме, продължават да съществуват. Всъщност, колкото повече ги избягваме, толкова по-силни стават те. Истинското оздравяване ще дойде от вашата растяща способност да приемате, разбирате и разтваряте в себе си всичко онова, което не приемате и към което проявявате съпротива.

Интегрирането не е нито въпрос на себеотрицание, нито въпрос на бягство, нито пък плод на "положителното мислене". Необходимо е само да отворите двете си очи и да бъдете съзнателни за полярностите и за емоциите, които досега са насочвали вашия живот. В мига, в който един елемент се интегрира с цялото, се появява повишена способност да се виждат нещата точно такива, каквото са, а не през призмата на нашите стракове, на нашите съмнение или на нашия гняв.

Спомням си каква жертва бях на емоциите си, колко често и съвсем лесно постъпките на други хора ме сломяваха, депресираща или пък предизвикваха яростта ми. Другите винаги имаха власт над мене - те ме "правеха" щастлив, тъжен или не знам какъв. Това беше моята реалност. Не аз бях изворът на моя собствен жизнен опит, а приемах другите като извор. За първи път чух да се изисква всеки да създава своята собствена реалност и да бъде отговорен за нея в един курс "Бъди!" през 1977 година. Това беше много силен и дълбок опит за мене. Но тогава научих всичко единствено и само с ума си,

След това успях да разбера по-задълбочено смисъла на отговорността благодарение на метода *rebirth*. Като усещах живота присъствие на емоциите, на чувствата и на моите убеждения или вярвания, които ме ръководеха, постепенно осъзнавах, че не мога да стигна до истинско решение как да постъпя, ако нямам достатъчно власт над всичко онова, което става вътре в мен.

По онова време имах болки, причинени от едно нараняване в долната част на гърба, за което въобще не се чувствах отговорен. Болките идваха от нещо, което "просто ми се беше случило". Напълно се възприемах като жертва и бях сигурен, че тази болка е nelечима, че тя само ще се засилва и ще ме превърне в пълен инвалид.

Но все пак имах известна "полза" от това нараняване. То създаваше често за мене повод да бъда безсилен. Рано в живота си научих как да разпознавам и ползвам предимствата на безсилието - начина, по който се грижеха за мене и по който ме обслужваха, когато съм болен. Предпочитах наистина да си бъда болен, защото щом оздравеех, или повече не мислех за мене, или пък изобщо не ми обръщаха внимание. Така сам си влачех голяма емоционална тежест, свързана с това нараняване, и този товар живееше до такава степен буквално в онази част от тялото ми, която беше засегната, та ми се струваше, че тялото ми е разсечено на две и че от болното ми място е изчезнала цялата жизнена енергия. Постепенно ми идваше наум, че единственият изход е сам да стана господар на живота си и на всичко, което става вътре в мен.

И точно това направих. Започнах да приемам мисълта, че сам съм направил раната на гърба си, както и всичко останало, което ми се беше случило в живота. Като правех така, постепенно започнах да се отказвам от повърхностните "благодеяния", от всяка друга полза, за да потърся моята лична способност и да се обърна към оздравяването си.

След това гърбът ми оздравя и сега ми се струва, че никога не ме е болял. Освен това хората не могат повече да ме манипулират на емоционално ниво, както винаги се случваше преди това.

Използвах метода *rebirth*, за да се справя с многобройните си страхове, които ми създаваха вътрешни прегради. Например много се страхувах да управлявам кола, което беше резултат от някои случки в младостта ми. Бях се научил от баща ми, който пък се беше научил от своя баща. Нито веднъж той не се опита да ми обясни от какво се плаши при пътуване. Но не беше и необходимо, защото всеки път, щом се качвахме в колата, за да отидем някъде, аз попивах направо този страх. И най-силно запечатани оставаха в паметта ми пътуванията до баба и дядо - около триста километра. При съвсем обикновени условия пътят е достатъчно труден, а можете да си представите какво става при лошо време, при сняг и поледица, които винаги ни очакваха за Деня на благодарността и за Коледните празници в Северна Дакота.

Беше ужасно, наистина беше много по-лошо от всичко друго на света. Страхът и напрежението бяха по-гъсти от грахова супа или от лондонската мъгла, ако можете така да ме разберете по-добре.

А за да потисне тревожността си, баща ми пушеше на волана. И, естествено, толкова ми "харесваше" неговият навик, че постоянно му доказвах това с прилошаване. Е, това беше моят принос.

Разбира се, като пораснах, и аз вече имах шофьорска книжка. Помня първото си самостоятелно пътуване. Само два километра през града по празни улици, но бях толкова изплашен и толкова нервен, че все не ми е ясно как съм успял да карам. Чудо е, че не забравих ключовете вътре в колата и че стигнах жив и здрав. Постепенно се научих да преглъщам и стаявам някои от страховете си и станах горе-долу свестен шофьор. Но тези страхове си стояха вътре в мен и дори да успявах да ги държа в подсъзнанието си, в определени случаи те изплуваха. Например, когато за първи път бях на автомагистрала с осем ленти за движение между Сакраменто и Сан Франциско, когато се премествах в Калифорния. Бях абсолютно объркан!

Методът *rebirth* ми помогна да овладее вътре в себе си и преработя тези страхове и оттогава съм наистина добър шофьор. Изключително внимателен и съзнателен съм - за всичко в движението във всеки отделен миг. Чувствам се в безопасност. Способен съм да изживявам сегашния миг в моя опит като шофьор в реален смисъл, като държа и двете си очи отворени и като оставам с пълно съзнание за възможните опасности.

Това съвсем не означава, че не изпитвам повече страхове или други отрицателни емоции. Все още ми се случва. Но важното е, че сега усещам съвсем различна връзка с тях. Към тези чувства се отнасям така, сякаш те са само благотворни за мене. И няма никаква причина да ги избягвам или да не ги приемам. Щом усетя нещо подобно, дишам върху тях и освобождавам енергията им вътре в себе си.

Това именно, по обратна връзка, ми помага, като увеличава способността ми да се концентрирам върху други усещания и да разбирам какво ми говорят те. В крайна сметка това укрепва моето убеждение, че всичко е добро и че животът ми протича точно както трябва да бъде. Моята реалност, която расте и се развива постоянно, е осъзнаването на единството.

Но какво означава всичко това? - Че аз не съм повече играчка или роб за моите емоции. Това не означава, че нямам повече стрес - напротив, стресът е част от нашата модерна култура. Обаче, благодарение на практикуването на *rebirth*, вече имам способността да се пречиствам, да се хармонизирам и да зе лекувам всеки ден. Резултатите са дълбоки и много силни. Щом аз успявам да постигна нещо, това означава, че всеки човек може да го прави, защото аз съм един съвсем обикновен човек. След като завършите един енергиен цикъл, вие ще усетите някакво несравнимо състояние. Да вкусваш пълнотата на живота, да се чувстваш съвсем добре в тялото си е чудесно и опияняващо. За мене това е доказателството, че животът е създаден, за да бъде живот. Ние само трябва да се хармонизираме с него.

И така, справих се със страховете си от шофирането и открих извора на моите емоции. А след това? - Нищо необикновено. Всичко това беше малко в сравнение с голямото събитие, което ме очакваше след 1980 година.

За първи път чух някои неща за пророчествата за промените на Земята през 1980 година, по време на курса по *rebirth*, но тогава бях прекалено зает със собственото си оцеляване, за да обърна внимание и на това.

Получих първия си истински урок на Рождество Христово 1981 година, когато *Leonard Orr* проведе семинар в "*Theta House*" - център по *rebirth* в Сан Франциско. Той раздаде едно кратко есе, озаглавено "Възраждането на мъртвата голяма планета Земя". Само това заглавие бе достатъчно, за да възбуди любопитството ми. Там ставаше дума за промените на Земята (земетресения, наводнения, изместване на полюсите и т.н.), които трябвало да станат в близко бъдеще и които щели да отнемат живота на 90 % от населението на планетата.

Бих могъл всичко да отхвърля като чиста измислица, но не го направих. Първо, имах голямо доверие в *Leonard* и, второ, знаех още от началото на шестдесетте години, че ние (планетата) отиваме към гибел. Затова приех всички сведения съвсем сериозно и бях убеден, че в различна степен те са истина.

Това запознаване с пророчествата за "промените на Земята" бе началото на един период на размисъл, който аз трябваше да преработя и да претопя в себе си. Казвам размисъл, но разбирам "ужас". Като претопявах всичките тези сведения вътре в себе си, започвах постепенно да си давам сметка, че мога да живея с тези пророчества и да се чувствам достатъчно в безопасност, за да продължавам да бъда жив. Осъзнавах също така, че интегрирането на цялата информация ми дава усет за стигане до корените на моето тяло, както и по-добра способност да изживявам сегашния миг. Моето чувство за безопасност сякаш вече идваше от един вътрешен извор. И най-същностната част от моето същество тогава полетя като небесно създание, изживявайки това инкарниране като единствен аспект на себе си - съвсем готово, съвсем уверено. И тогава усетих, че съм способен да пристъпя към най-върховната фаза от моята кариера.

За мене стана ясно, че пророчествата за "промените на Земята" са събудили отново страховете ми за собственото ми оцеляване и за способността ми да остана жив и да успея. И само с преработването и претопяването на тези мои стракове отново можах да стигна дълбоко до истинското ми Аз. Имаше още много неща да науча по повод на тези

пророчества, но все още не бях в състояние да осъзнам всичко това. Но бях свободен и явно имах нужда от няколко "допълнителни" урока.

През 1986 годшна, когато *Ramtha* представи един осемчасов видеофилм "Промени", ми се случи нещо. Започнах да си мисля: "Нима пак ще се повтори всичко!" и се стегнах, за да поема нова серия информация и данни.

Това ми отне доста време, но преработването и претопяването на тези информации ми помогна да се вкореня още повече и освен това ми обезпечи един безпрецедентен успех в практикуването на *rebirth*. Най-големият урок вече даваше първите плодове.

Тези два сценария за промените на Земята предвиждаха, че Калифорния ще бъде изместена напълно, например към дъното на океана. Е, все пак Калифорния не беше за хората идеалното място за живот.

След това дойде третата фаза. През април 1992 година при мене дойде един нов клиент за *rebirth*. Той случайно прочел книга за "житните кръгове" и ме попита какво мисля по този въпрос. След като си поговорихме, той ме попита дали съм чул името *Gordon Michael Scallion*. Тъй като аз изобщо не го бях чувал, той ми разказа за него. Разбира се, оказа се, че и тука става въпрос за промени на Земята. *Scallion* издаваше месечен вестник с име *Earth Changes Report* (Бюлетин за промените на Земята), който поместваше най-точните предсказания до този ден за промените на Земята, за които предсказания той даваше гаранция 87 %. Той между другото беше предсказал земетресението в Лома Приета, със сила 7,1 бала по скалата на Рихтер, станало в областта на Сан Франциско през октомври 1989 година.

Когато дойде моментът да започнем сеанса по *rebirth*, много повече аз имах нужда от него, отколкото моят клиент. Бях съвсем възбуден от тази нова информация. Днес мога само да се усмихна на всичко това, но тогава нещата бяха за мене много силни.

И така, хвърлих се наново във водата с крокодилите. Все още не бях намерил истинския изход. Разбира се, по онова време още не знаех нищо за Лявото око на Хорус, но знаех прекрасно, че целта на един пророк е да се самоизмами и че той не служи за нищо друго, освен да пробужда съзнанието на хората. Ако успее пророкът, неговият призив бива чут и тогава самото пророчество не се осъществява.

Това напомня една древна китайска поговорка: "Ако не сменим посоката, имаме голям шанс да стигнем до целта". А нашата сегашна цел не е нищо друго освен гибел и унищожение. Ние не сме били достатъчно съзнателни пазители на нашата планета. Чувствах се безсилен тогава, като че ли нищо не можех да направя. Винаги, когато гневът или страховете са достатъчно активизирани, изглежда няма никакъв избор, защото тогава се движим на автоматичен пилот. И с главата се забиваме към дъното. По времето, когато имах по-силни страхове, се налагаше да навлизам по-надълбоко в тези мои страхове и в моето безсилие. Естествено, абонирах се веднага за вестника на *Scallion* и започнах да получавам редовно месечното си шоково лечение.

През юни 1992 година видях видеоматериалите на Дрънвъллоу и всичко сякаш придобиваше вече смисъл. Дрънвъллоу представяше една доста по-цялостна картина на всичко, което става - прецесията на равноденствията, изместването на полюсите и т.н. Тези промени на Земята са ставали равномерно при еднакъв интервал, през 13 000 години кръгло, като по часовник, съвсем обикновено. Ние сега се приближаваме към края на периода, изтекъл след последното изместване на полюсите.

Чух също така, че Дрънвъллоу каза и следното: Тъй като е имало намеса на сирианците през 1972 година, а и други невероятни събития, които са се случили оттогава насам, възможно е всичко да протече този път съвсем леко. Напразно слушах тогава тези думи, но можах да ги разбера и приема в себе си напълно едва през април 1993 година.

За мене тъкмо информацията от Дрънвъллоу щеше да открие липсващата ми част от пъзела. Много отдавна бях тръгнал да диря липсващата връзка и знаех, че въпреки метода *rebirth*, картината все още е непълна. Ако е възможно да дишаме така, че да се прояви нашата меркаба, не е ли възможно също така чрез дишането да преминем от единия свят към другия? Защо да се ограничаваме сами? До този миг бях видял само тъмната страна на информацията за "промените на Земята". Но кой ли може да се страхува от завръщането си в Едемската градина? Една недостатъчно пълна картина може да се окаже дори опасна, особено ако е тъмна.

Най-сетне, точно през април 1993 година пъзелът ми се оказа довършен и направен окончателно. Нашата реалност, съвсем по същия начин, както се случва със Земята, е в пряка зависимост от съзнанието ни. Следователно ние държим в нашите собствени ръце властта да променяме бъдещето си. Като знаех вече това, реших да се уверя лично, че нашето преминаване към следващото измерение може да се извърши постепенно, че ще стане леко. Най-сетне се бях събудил за моята истинска цел - за причината, поради която съм тук - да бъда учител по преминаване през различните измерения, за да участвам в създаването на рая на Земята. Всичко тези неща се отнасят и за вас. Моята задача е само да ви напомня това.

ИЗЦЕЛЕНИЕТО

Първия си голям урок по изцеление получих още като студент по *rebirth*, през лятото на 1980 година. Два месеца трябваше да пътувам и да се подготвям под ръководството на *Leonard Orr* в Европа. Там именно чух много да се говори за Бабаджи, безсмъртния учител по йога, за когото говори Парамаханса Йогананда в своята книга "Автобиография на един Йога"

Научих, че Бабаджи се бил материализирал в ново тяло на пълнолетен човек през 1970 година и че по-голямата част от времето си бил в своя ашрам в Херакан, близо до град Халдвани в Северна Индия. В Европа се срещаш с доста хора, които бяха ходили в Индия, за да видят Бабаджи. Всички те имаха какво да разказват, като оценките им бяха между "интересно" и "невероятно".

Един приятел ми разказа, че били изненадани от пороен дъжд, когато били заедно с Бабаджи. И когато стигнали до някакъв подслон, неговите собствени дрехи били съвсем мокри, а пък дрехите на Бабаджи си останали сухи.

Описаха ми също така как той е бил материализирал тялото си от едно кълбо светлина специално за *Leonard* и още няколко души, които в други страни, извън Индия, са се интересували от него, което било причината и за идването им в Индия - да се срещнат специално с него. Казаха ми, че за да докаже способностите си като йога, Бабаджи останал в една и съща поза в продължение на четиридесет и пет дена, без да направи и най-малкото движение. Бил седнал и останал неподвижен, без да яде и без да пие през цялото това време.

Бях разтърсен и от едно неково мнение: "Ако дойдете при мене със съмнения, ще ви дам всички основания да ги потвърдите. Ако дойдете при мене с обич, ще ви засвидетелствам обич, каквато вие не сте изобщо познали." Знаех, че е много важно да приемаш всичко онова, което Бабаджи може да направи, както приказват хората за него. Знаех също така, че ако аз не приема тази възможност, моят опит само ще потвърди собствените ми съмнения.

И така, аз останах напълно отворен за тази възможност и резултатът от това беше, че започвах да чувствам все по-силна лична връзка с него.

Целият ми европейски опит беше един непрекъснат урок как да оставям всичко да става от само себе си и същевременно как аз да поемам нещата, един урок за доверие към другите и за вяра в себе си. В началото имах пари само за билет до Лондон и съвсем малко джобни пари. Това означава, че по време на пътуването си трябваше да работя, като преподавам това, на което в момента сам се учех. Това е също един начин да се научиш какво означава липса и недостиг. Стариият ми свят се беше сринал, а новият още не се беше появил на негово място.

Спомням си как пристигнах в Стокхолм, в Швеция, с моя спътник в два часа сутринта. Не познавахме никого и не знаехме къде можем да отидем. Хрумна ни да потърсим новия център по *rebirth*, където ръководител беше *Leonard*. Щом отидохме там, намерихме на вратата една бележка, в която пишеше, че там няма никого и че курсовете за подготовка ще се провеждат в една ферма, отстояща на няколко километра.

Нямаше жива душа, но към три часа сутринта мина една жена, която се оказа, че говори английски. Тя не само знаеше къде е новият център, но ни каза точно как да отидем дотам с автобус, а освен това и ни подслони за през останалата част от нощта.

Усещах присъствието на Бабаджи и знаех, че докато имам доверие и оставям всичко да става по естествен начин, ще бъда ръководен в безопасност към мястото, където трябваше да отида, за да науча всичко онова, което ми беше нужно. И оттогава вече поддържам лична връзка с Бабаджи и винаги мога да усетя неговото присъствие, когато го повикам.

При завръщането ми от Европа котаракът ми Фреди, който иначе си беше здрав, се парализира в задната част на тялото си. Не го болеше явно нищо, но не можеше да ходи със задните си крака, а само се влачеше на предните.

Заведох го на ветеринарен лекар, който ми каза, че нищо не може да направи. И тогава реших, че това е чиста несправедливост. Фреди остана спокоен, кротък и гальовен през цялото това време, но това само влошаваше нещата за мен.

Тогава имах едно видение, много ясно видение, според което няма никаква причина Фреди да не бъде в най-добро здраве. Видението ставаше все по-отчетливо и по-силно дотогава, докато аз можех да доловя и да почувствам определено и ясно, че котаракът ми е съвсем нормален и здрав.

Тогава котаракът ми сам започна да си оздравява и за съвсем кратко време се възстанови напълно от тази парализа. И после не се появи никакъв симптом.

След това, един ден той се върна у дома със затворен клепач. И това продължи две-три седмици. Като се отвори клепачът му, видях нещо толкова грозно, което никога не бях виждал. Очната му ябълка изглеждаше съвсем и непоправимо разложена.

Занесох го отново при ветеринарния лекар, който каза, че има само 10 % вероятност да се спаси окото му. Той ми даде мехлем и ми пожела късмет, като ме посъветва да дойда отново при него след няколко дена, за да му извади окото. Още веднъж се появи много ясно видение, в което видях Фреди съвършено здрав. Това видение, също като първото, ставаше все по-отчетливо и все по-ясно. И окото на Фреди започна веднага да оздравява. И той така добре се възстанови, че нищо не подсказваше за това нараняване. Тогава отидох пак при ветеринарния лекар, за да потвърди и той като специалист. Клиницистът не можеше да повярва на очите си - никога не бил видял такова оздравяване !

От тези два случая разбрах интуитивно, че Бабаджи работи чрез Фреди с цел да ме научи как се оздравява. Той действаше посредством котарака ми, защото по онова време аз повече изпитвах любов и съчувствие именно към него, отколкото към самия себе си.

В онзи момент аз бях наполовина неподвижен поради нараняването в гърба ми, за което Фреди най-точно ми подсказваше. Каква по-добра илюстрация ? - Аз бях убеден, че съм неспособен да се излекувам и че положението ми само ще се влошава. И не бих могъл да науча този урок, ако ми беше даден директно.

Един ден, както си седях в стаята и гледах един постер на Бабаджи, по който медитирах, един спонтанен глас, дошъл отвътре, попита: "Бабаджи, ти ли си?" Снимката на Бабаджи веднага се оживи и одухотвори. Той ми се усмихна и ми направи утвърдително знак с глава. Така получих посланието.

Тези опити ме научиха на много неща за оздравяването, но най-важното е: всичко трябва да идва от сърцето.

Аз открих също така, че трябва да разбия старите системи, в които вярвах, за да оставя свободно да протича волята за оздравяване и да бъда способен да видя, да почувствам и да зная това със сигурност и увереност.

Както вече споменах, гърбът ми оздравя. Дихателната ми система също. Що се отнася до мене, това е дълга история. Още като дете имах тежки дихателни смущения с алергии, сенна хрема и повтарящи се сезонни хреми. Бяха ми поставили диагнозата алергия към почти всичко. Сенната хрема ме изтощаваше през пролетта и лятото, а хремата често ме приковаваше към леглото за срок от няколко дни до няколко седмици.

Оттогава насам всички болки и болести останаха в миналото.

Струва ми се безспорно, че всяко заболяване може да бъде излекувано чрез добрата връзка между мисълта, дишането и сърцето.

Болният човек не е болен ей така случайно. Това е резултат от неправилно използване на дишането, на мислите, на чувствата и на постъпките.

Каквото и да отразяват вашите мисли, вашите чувства и вашите действия, те създават вашата реалност, включително и вашето здраве.

ЖИТЕЙСКИЯТ КОНТЕКСТ

Когато говоря за контекст, какво означава този термин? - Нека направим най-напред разграничението между контекста и съдържанието. Съдържанието представлява самото нещо, а контекстът е връзката с него или отношението към него.

В *rebirth* свързаното дишане ви позволява да обърнете внимание на елементите, които сте потушили дълбоко в себе си, или ги активизира така, че вие да можете да ги почувствате. Ако всички тези елементи са били отхвърлени в забвение, то е именно защото вашата връзка с тях или вашето отношение към тях - или контекста, в който вие ги помните - са били свързани с някаква отрицателна критика. В противен случай вие нямаше да ги подтискате така дълбоко.

Методът *rebirth* ви учи да трансформирате отношението си, което имате и поддържате с подтиснатите елементи, да преминете от критичното отрицание към приемането или от отрицателния контекст към положителен. Това позволява да се извърши интегриране и реализиране.

Но в определен момент отрицателното ви критично отношение или отрицателните ви преценки и осъждането, които имат най-голямо значение и са свързани с определени аспекти от вашата индивидуалност, ще бъдат поставени в центъра на вашето внимание. Онова, което разбирам под "условия", е съвкупността от най-различни вярвания и убеждения - несъзнателни и неосъзнати, неоспорвани и оставени извън всякакъв анализ и контрол на съзнанието - които стават филтърът, през който се възприема по неосъзнат или непринуден начин животът. Ние не сме по необходимост съзнателни за всичко това, но все пак изживяваме живота си именно при тези условия.

На определено ниво трябва да имаме един контекст, контекст на живот, ако предпочитате така да кажа, който да носи в себе си точно определения вид съдържание. При липсата на такъв контекст, тогава едно условие или съвкупност от вярвания се превръща в нашия несъзнателен и неосъзнат контекст на живот.

В крайна сметка необходимо е да имаме достатъчно широк житейски контекст, за да можем да включваме в него всички ограничителни мисли или условия, които ни идват на ум. Това именно е причината, поради която хората влизат в контакт и се запознават с ангелите, с извънземните, с хармоничните и с Бабаджи. В този контекст ограничителните мисли и условия стават наши съюзници. Самите те се извисяват в един по-широк контекст, на който трябва задължително да съответстват, и в края на краищата се стопяват и изчезват.

При липсата на такъв създаден по съзнателен път контекст същите елементи ще се появяват внезапно и ще бъдат доказателство или илюстрация за невъзможността ви да се справите с тях.

Пречистване на мисълта 101

Запомнете следния основен принцип: когато създавате един житейски контекст, всеки елемент, който е различен от него или който е по-малко чист, става идеална плячка, върху която ще се съсредоточи вашето внимание. Само дишането ще помогне този елемент да се извиси, за да може да се претопи и изчезне.

По аналогия, да предположим, че пред вас има чаша пълна с вода, на чието дъно има два сантиметра тиня. Ако пуснете в тази вече пълна чаша да тече чиста вода (житейският контекст), веднага цялата вода ще стане мътна (нечистите мисли в подсъзнанието ще привлекат вашето внимание). Ако продължавате да наливате отгоре чиста вода, постепенно тинестата мътилка ще се прочисти и водата в чашата в даден момент ще стане съвсем бистра и чиста. Същото нещо става и с вашия ум или ментал и аз ще ви посоча два специфични начина да се справяте с този проблем.

Първият метод се състои в използването на твърдения, които извличат полза от този принцип на изместването. След като сте записали едно свое твърдение или някоя своя положителна мисъл, анализирайте внимателно дали имате съответен конкретен отговор. И ако е така, запишете си го. Напишете наново твърдението или мисълта и продължете да правите така до момента, в който вашите отговори станат съответни на твърдението. Това съответствие ще се прояви след известно време - между няколко дена и няколко седмици.

Твърдение	Отговор
Аз съм учител тука, за да бъда съработник за рая на Земята.	Хубава работа, чиста шега !
Аз съм учител тука, за да бъда съработник за рая на Земята.	Дай ми шанс!
Аз съм учител тука, за да бъда съработник за рая на Земята.	Най-голямата глупост на света!

Аз съм учител тука, за да бъда съработник за рая на Земята.	Не е чак толкова голяма глупост.
Аз съм учител тука, за да бъда съработник за рая на Земята.	Питам се дали е възможно.
Аз съм учител тука, за да бъда съработник за рая на Земята.	Хъм, трябва да помисля.

Съществува още един метод, при който има едно упражнение, което ми беше показано от един приятел и колега по *rebirth*, който се казва *Seth Bartlett*, известен и като Диана Йоги. Това упражнение се нарича медитация за основната мисъл.

1. Напишете всички ваши мисли в продължение на пет или десет минути. Всички мисли, които ви идват в главата. Не цензурирайте нищо, не гонете неувимите мисли и не се опитвайте да разсъждавате. Оставете просто вашата мисъл да тече върху хартията.

2. Прочетете няколко пъти какво сте написали, след това оградете с черта изреченията, мислите или идеите, които "критикуват отрицателно" нещо. Тоест оградете всички идеи, които показват, че вие мислите, че "нещо не е правилно, или пък "е лошо" или "е зле". Например: Сам ме нервира.

3. На друга страница напишете тези отбелязани вече мисли една след друга, а след това измислете и подредете положителните мисли, противоположни за всяка идея, която сте обградили. Използвайте формата: Справедливо е за... да... Например: Правилно е за мене да си мисля, че Сам ме нервира.

4. На трета пак нова страница също напишете отбелязаните вече отрицателни мисли или идеи, подредени пак една след друга, като се опитате да създадете контекст, в който да се съдържа някаква благодарност или признателност за всяка идея, която вие сте обградили. Използвайте обикновената логика и формата: Аз съм благодарен, че..., защото.... Например: Аз съм доволен от това, че си мисля, че Сам ме нервира, защото това ми дава повод да поема отговорността за моите собствени емоции.

Полезни предложения

1. Създаването на един контекст с изразяване на благодарност или удовлетвореност по логичен път е умствено упражнение. Правете го механично, не е необходимо да вярвате в това, което пишете, или наистина да имате чувството на благодарност или удовлетвореност. Постарайте се да напишете само някакъв контекст, който да ви предложи някаква логическа база за изразяване на благодарност.

2. Търсете стойността, съдържаща се в положението, в опита или във всичко, което вие критикувате с отрицание. Ако се задълбочите, винаги ще откриете някаква стойност.

3. Правете така, сякаш вие лично сте решили, че всички неща, които правите недобре или зле, трябва да бъдат точно такива, каквито са, след това избройте причините, поради които вие сте пожелали те да бъдат именно такива.

4. Забелязвайте и отбелязвайте си усещанията, които имате в тялото си. Предполагайте, че вие сте планирали тези неща точно по този начин, след това напишете защо сте могли да ги пожелаете именно такива. Вие можете най-малкото да бъдете признателни за това, че можете да ги почувствате. Пламенно възхвалявайте породеното усещане, за да можете да държите тялото си като опъната струна и по този начин да се защитавате срещу онова, което критикувате или отричате. Възможно е дори това, което ще почувствате, да стане нещо много забавно.

5. Забелязвайте, че всичко онова, което критикувате и отричате, не е чак пък толкова безкрайно лошо. Вие бихте могли да признаете неговата истинска стойност.

6. Концентрирайте се върху вашата благодарност заради това, че живеете. Забележете, че всички неща, които критикувате и отричате, са част от живота точно в този конкретен момент като всъщност са точно такива, каквито са си. И вече е чудо, че всичко онова, което вие критикувате и отричате, съществува и се появява точно в най-подходящия миг пред вас. Не е ли точно така?

7. Престанете да сравнявате онова нещо, което критикувате и отричате, с всичко онова, което остава извън него. Това може да стане нещо интересно за вас и дори фантастично хубаво. Е, най-малкото то поне ще бъде силно като изживяване. Предположете сам, че ви е приятно и се отворете за тази идея.

8. Предположете, че всичко онова, което вие критикувате и отричате, е пряко отражение на нещо, заради което вие сами се критикувате или което не харесвате в себе си. Можете да бъдете благодарен, че забелязвате някакъв начин да се критикувате или да не се одобрявате, особено ако това осъзнаване ви помогне да престанете да правите това.

9. Бъдете сърдечни, учтиви и търпеливи със себе си. Предавайте на всяка част от вашето тяло безусловна обич. Разпростирайте тази безусловна обич към всички аспекти на вашата опитност.

Кой съм аз ?

Нещата, които успях да разбера и изясня по време на всички мои лекции, сеанси и опитности, са елементи, които ме затрудняват да живея в истинския смисъл на думата. Всъщност всички тези трикове и неща извън мене самия (страхове от промените на Земята, опасения за околната среда, страхове от тайното правителство и т.н.) бяха само една външна страна на моето собствено вътрешно състояние. Това беше призмата, през която аз неволно гледах към живота.

За да излекувам страха си, трябваше да създам достатъчно доверие и сигурност вътрешно в себе си, за да почувствам и преживея напълно този страх, вместо да се оставя да бъде парализиран от него. С други думи, беше ми необходим достатъчно широк контекст, за да включа в него всичко онова, което би могло да привлече вниманието ми, включително и смъртта.

Философията за безсмъртието започва с въпроса, дали смъртта е неизбежна и напълно извън контрола на човека. Простият факт, че си поставям въпроса, ми дава много голяма сила, тъй като това вече ме издига над чувството, че съм жертва. Най-сетне, има ли по-добър начин да станеш жертва от мисълта или желанието да се оставиш да те обземе напълно предубеждението, че човекът няма никакъв контрол върху съдбата на своето физическо тяло?

Не забравяйте, че само вие създавате всичко онова, което смятате за истинско във вашия живот. Не ще можете да живеете цялостно и пълноценно, ако подтискате всяка мисъл или усещане, свързани с вашите насъзнателни и неосъзнати убеждения или вярвания по повод на смъртта.

Философията за безсмъртието ви помага да поемете отговорността за тези мисли и чувства, като ви дава достатъчно обширен контекст, за да ги разположите в него. И тогава, веднага те могат да изчезнат, както всички други мисли или чувства. Мене най-много ме смущаваше страхът от една всеобща катастрофа. Не можех да си представя да остана тука сред руини, в които остават зарити 90 % от хората на Земята. От друга страна, това беше единственият проблем, който по важност и обхват заслужаваше напълно да му посветя силите си.

Липсваше още една част от пъзела и именно там беше причината за моя проблем. Мислех си вече, че имам цялостния и пълен контекст, но бях принуден да призная, че не е така.

Липсваше ми идеята, че нашата истинска природа е природата на учителите за преминаване през различните измерения. В нашите най-висши аспекти ние всъщност вече сме същества от Христовото съзнание. Ние сме духовни същества, изживяващи човешки опитности тука долу, в третото измерение. Това осъзнаване ни позволява да живеем живота си в неговия истински контекст.

Нашата задача се състои да се пробудим за нашата истинска природа, за да продължим да правим това, за което сме дошли тука. Нашата истинска цел е да донесем от най-висшите измерения нашата светлина и нашата мъдрост, за да участваме в създаването на рая на Земята, за да подпомогнем тази планета да се роди в четвъртото измерение.

И този процес е съвсем подобен на процеса раждане, тъй като наистина става дума за раждане. Колкото по-събудени и осъзнати сме ние, толкова по-добре ще можем да помогнем на планетата с мъдрост и нежност. Има големи шансове това да бъде едно безопасно и увлекателно пътешествие, стига ние да пожелаем това.

Сравнете това с другата възможност. Ако ние спим и сме изпълнени със страх, раждането ще бъде отражение на това състояние, тоест една опитност, изпълнена със страхове, мъки и битки.

Цялата планета и всички нейни жители трябва да преживеят тази промяна. Всички ние сме в процес на мутация, планетата преминава през етап на преход, както и всеки от нас индивидуално. Някои измежду нас осъзнават това по-добре в сравнение с други. Това означава, че ние имаме повод да усетим радостта да получим по-голям приток на светлина, но също и неудобството да видим, че нашият стар свят се разпада преди окончателната поява на новия свят.

Независимо дали това ни харесва, или не, всички ние сме в процес на мутация и ако се противим, това само ще влоши нещата. Опитате ли се да се върнете към стария си начин на съществуване, няма да се чувствате добре, но ако започнете да се възприемате като учител, който присъства тука, за да сътрудничи за създаването на рая върху Земята, вие ще се развиете към промяната и следователно ще я подпомогнете. И по-лесно ще намерите вашия път.

В действителност ние неизбежно създаваме нашата собствена действителност. Всичко, което възприемаме отвън, е само отражение на това, което сме вътре в нас. Ако виждаме страх и ограничения, това означава, че ние вътре в себе си ги имаме.

И от мига, в който се събудим за нашата истинска природа и в който се идентифицираме с учителите, каквито всъщност сме, всичко това става наше вътрешно преживяване. Колкото повече то става наша вътрешна същност, толкова по-способни ще бъдем да го излъчваме навън и като правим така, наистина ще участваме в създаването на рая на Земята. Ние имаме способността да променяме бъдещето. Всичко зависи от нашето съзнание.

Второто пришествие на Христос не е второ появяване в един човек, а по-скоро проявление на светлината във всички същества, които са готови за нея. Живеещите върху тази планета същества започват да бъдат осветени и просветени отвътре и да се доверяват повече на своето собствено мнение и на своите вътрешни решения. Сивите са си заминали, равновесното положение се възвръща.

Успоредно с това планетата ще трябва да направи по-малко неща. В определен момент ние ще достигнем до едно експоненциално ниво, след това до скока в другото измерение и ще се създаде съзнанието, като планетата ще се освети отвътре.

Ние няма да напуснем планетата, като се издигнем нагоре. Ние ще се извисим в тела от светлина и ще останем ...на нивото на четвъртото измерение. Добър път!

ИЗПЪЛНЕНИЕТО И СБЪДВАНЕТО

Откакто бях видял видеоматериалите на Дрънвъллоу, бях решил да присъствам на някой от неговите *work-shop* или курсове. Бях се свързал с него за първи път през февруари 1993 година, за да го помоля да ми разреши да ползвам неговия материал и той да ме включи в списъка си с адреси. Отговори ми, че ще ме запише, но никога след това не ми се обади. Всъщност чух да говорят за него през декември 1993 година, когато моят приятел *Alfred Lee* ми съобщи, че Дрънвъллоу ще организира семинар през януари 1994 година. Това беше последният му курс, който той проведе лично, на тема "Цветето на живота".

Реших да се запиша, заедно с моята съпруга *Lois* и приятеля ми *Alfred*, но когато позвъних да запазя места, курсът вече беше попълнен. Оставиха ни в списъка на чакащите, като ни казаха че почти няма вероятност да бъдем включени. Но ни увериха, че Дрънвъллоу ще организира последен курс през април.

Целият месец януари изтече, но не получихме никаква вест. Очевидно бяхме пропуснали удобния случай. Простих се с тази мисъл и забравих всичко.

След това, в един февруарски ден, когато си помислих да се обадя на Дрънвъллоу да се информирам за последния му курс, телефонът иззвъня. Вдигнах слушалката, беше Дрънвъллоу Мелхиседек лично. Бях поразен от "съвпадението".

Той ми каза, че наистина ще организира един последен курс през април в Остин, Тексас. Специалният курс за "Цветето на живота" щял да бъде по-дълъг - шест дена, с допълнителен тридневен курс за работа върху емоционалното тяло, чиято цел е била да се установи първи контакт с висшето Аз. Каза ми, че има места и за тримата, и искаше да разбере дали все още този курс ни интересува.

Разбира се, че ме интересува! Веднага се обадих на *Alfred*, за да се уверя наистина, че и той е записан. После позвъних на сина си *Brett*, който беше заедно с нас на курса за видеоматериалите през юни 1992 година и точно като мене се интересуваше от работата на Дрънвъллоу. *Brett* беше по онова време прекомерно зает с учене, защото беше студент по право в трети курс. Но за подобен случай той имаше време и потвърди, че се записва.

Дрънвъллоу ми каза също така, че той ще остави по-нататък тези курсове да се водят от подготвени ръководители и че ще има програма за подготовка на кандидат-ръководители. Всичко това съвсем явно беше реализиране на моите мечти и желания, това беше сбъдването на очакването ми и приключването на тригодишни интензивни дирения.

По време на годините, когато бях работил с *rebirth*, бях ръковолил семинари и курсове с известен успех. Въпреки това все повече осъзнавах, че някои неща в мене не са както трябва.

Преди всичко ставаше въпрос за устойчивост. Имах добра подготовка върху емоционалното ми тяло, но поради двойствеността, идваща от лявото полукълбо на главния ми мозък, не му се доверявах достатъчно. Хранех все по-малко и по-малко илюзии поради всичко онова, което виждах в движението Ню Ейдж. Виждах все повече и все повече хора да говорят за обич и хармония, а след това да действат "като че ли" животът е прекрасен, но те изглеждаха абсолютно откъснати от действителността. Като че ли те си бяха сложили наушници и наочници, за да избягват да чуват и виждат всяка отрицателна страна, а като правят така, те се откъсват още повече от реалността. Аз се измъчвах и с моята практика по *rebirth*, която явно беше в застой. Тя ставаше доста остаряла и не тъй модерна. Продължавах да повтарям до втръсване същия материал и нещата вече не бяха така добри. Имах впечатлението, че методът *rebirth* трябва също да се възроди и че най-малкото моят опит в този метод трябва да се обнови цялостно.

Близо три години преди това (горе-долу точно тогава, когато тази история беше започнала) бях решил да изоставя колкото е възможно повече неща. Бях изоставил започнатото и престанал окончателно да вода борба. Бях взел решението да правя само онова, което ми харесва и да позволя на логическата половина на моя главен мозък да се изразява по възможно най-пълния и най-добрия начин, да се отвори в достатъчна степен, за да приеме цялата двойственост и разделението, които забелязвах, и то дотогава, докато те се обединят и сплят напълно. Само тогава бих могъл да повярвам и да приема дясното полукълбо, полукълбото на интуицията.

Нашата интуитивна природа има нужда да бъде поддържана и подкрепяна от нашата рационална мисъл, за да остане добре вкоренена. Именно нашата рационална мисъл има нужда да долавя формата, която съществува зад всяка една реалност, и да бди тази форма в основата отдолу да бъде свързана с всичко. Това разбиране за лявото полукълбо ни дава способността да отваряме сърцето си и да чувстваме връзката, която рационалната мисъл вече познава. И тогава тя може съвсем сигурно да поддържа всичко онова, което ние чувстваме интуитивно.

Сега разбирам, че в онзи етап от живота ми е трябвало да изоставя всичко, което не върви леко, за да направя място на действителните неща.

И така, ние отидохме в Остин, Тексас. Знаех, че тези курсове във вид *work-shop* ще ми харесат, но не знаех какво ме очаква там. Разбира се, темите не ми бяха непознати, дълбоко бях свързан с всичко това, с изключение на резултата от последното пътуване на Дрънвъллоу в Англия. Но беше прекрасно да чуя всички тези неща от устата на самия Дрънвъллоу и да мога да му задам някои въпроси. И аз позволих на лявото полукълбо на главния ми мозък да постави всички въпроси, които ми идваха на ум. Да поставяш въпроси е чудесно, но това беше само началото.

Аспектът "експериментиране" в курса се получи като нещо невероятно. Като група ние създадохме единно съзнание на едно живо присъствие. Ние бяхме само различни страни на Цялото, различни клетки на едно общо тяло. Всъщност ние създадохме така една реалност на четвъртото измерение.

Всичко започна с Дрънвъллоу, който, струва ми се, е съвършеното превъплъщение на съзнанието за единение. Той винаги е в сегашния миг, изживяващ с пълно съзнание своята вътрешна връзка с цялостния Живот. Каза ни, че ще направи всичко възможно, за да изложи беседата си, и удържа на тази дума. Той беше всеки миг на разположение изцяло на когото и да е от нас и сякаш въобще не се изморяваше. Пълнен е с живот, с невинността на дете и въпреки това не губи никога нишката на своята беседа. Той изглежда съвсем естествен и не дава преценки във вид на упреци, забележки или неприемане. Наистина не съм виждал човек като него. Според мене най-важното е, че той служи като катализатор, за да ни показва, че всички ние притежаваме това специфично качество - да виждаме, да живеем и да бъдем Духът във всички и във всичко. Той набляга на факта, че ние всички сме част от Бога, че никой не е по-високо от другия. Той не се представя като учител или гуру, а само като катализатор, който се посвещава изцяло на задачата си - да ни покаже, на всекиго поотделно, каква е нашата истинска природа.

В определен момент от семинара ние се научихме да виждаме аурата, като фокусираме по различен начин погледа си - метод, който може да се нарече "нежно фиксиране". И ние се упражнявахме да правим такова "нежно фиксиране" върху някого от нас, пожелал сам да застане изправен в бяла дреха пред бял фон, при завесени прозорци, за да бъде мека и приглушена светлината. Тогава около човека може да се забележи аурата му.

Дрънвъллоу беше третият последен пожелал да застане пред нас. Видях аурата му, но това, което ме изненада най-много, беше постоянното променяне на израза на лицето му. Този израз се менеше много бързо, като че ли имаше три или четири налични същности. Споделих с него моето впечатление и го попитах какво мисли за това. Той ми отговори, че този *workshop* (нещо като ателие или работилница) е бил създаден от него, но и от Тот и от четиримата други Мелхиседек, които живеят сега на планетата. Той ми каза също, че техните енергии са при нас и че тези енергии винаги имат стремежа да изплуват наяве, когато се обсъждат проблеми от тяхната сфера на компетентност.

След това той ни разказа за своя експеримент като *walk-in* или "пришълец", след това ни подсказа, че вероятно всички ние също сме всеки поотделно "пришълци" и че най-благоприятният момент да разберем това е някаква опитност в близост до смъртта. Тази мисъл прокълтя във всички клетки на тялото ми.

Изведнъж си спомних за една моя опитност със смъртта, която ми се случи в Амстердам през лятото на 1980 година.

Тогава се бях записал в едногодишен курс, за да стана професионалист по *rebirth*. От няколко седмици усещах нещо много силно, което стигна връхната си точка една вечер. Почувствах, че жизнената енергия напуска тялото ми като балон, който се свива. След това приятелите ми ми казаха, че съм пребледнял. В този миг имах усещането, че съм извън тялото си, обикновен свидетел на събитието. Не изпитвах никакъв страх, не се паникьосах, само наблюдавах. Убеден съм, че моята вяра в безсмъртието ми даваше чувство на увереност и сигурност. След кратко време се върнах в тялото си и поговорихме за това с приятелите ми, които до един бяха присъствали на това явление.

Дали това може да е било някаква опитност по *walk-in* ? Като си висях така, имах впечатлението, че наистина съм "пришълец". Бях се научил да усещам и разбирам знаците и посланията, давани ми чрез тялото, и точно този случай беше едно от най-ясните послания, които съм получил.

Дрънвъллоу добави, че като "пришълец" човек запазва кармата на тялото, в което е бил, както и изцяло паметта си и всичко онова, което е научил.

Вероятно не знаем, че сме "пришълци", до мига, в който ни се дава да узнаем това. И той добави, че този миг за всекиго от нас вече е дошъл.

Има много голяма вероятност вие също да сте "пришълци" от някое повишено измерение и прочитът на тази книга да ви послужи като катализатор, за да се пробуди вашата памет. Ако това е истината за вас, бъдете добре дошли!

Научих също така, че, като всяко нещо, и ние сме троични. Притежаваме един висш Аз, един централен Аз (самите ние в нашето тяло) и един нисш Аз. За да се свържеш с висшия си Аз, трябва най-напред да се свържеш с нисшия си Аз. Няма друг начин.

Нисшият Аз съответства на нашето подсъзнание, което е дете на възраст от две до шест години. Вие установявате връзка с нисшия Аз, като се научите отново да бъдете дете, което ще рече да се забавлявате. Това означава да бъдете невинни, чувствителни и да позволите на сърцето ви да се отвори и да бъде в единение с природата. Невъзможно е да се свържем с нисшия си Аз, като подходим чрез хитрост или изкуствена мъдрост на възрастни хора.

Нисшият ни Аз се състои не само от нашето подсъзнание, той включва и подсъзнанието на цялата планета, с която ние сме свързани. Просто ние сме загубили връзката. Прекъснали сме нашата пъпна връв със Земята и крайно време е да я възстановим.

След като се свържете с вашия нисш Аз, ще можете да установите контакт и с висшия Аз. Но тази връзка не може да бъде направена насила. Тя ще стане само тогава, когато вашият нисш Аз прецени, че вие сте вече готови. И тогава той сам ще се заеме с това.

Дадох си сметка, че бях вече много дълбоко ангажиран вътрешно в този процес. Той бе започнал през 1970 година, когато напуснах работата си като преподавател, на 26 години, когато повече не можеха да ме задължат да отида в армията. Бях абсолютно против войната във Виетнам и се бях заклел да не участвам в нея. През 1970 година напуснах обучението в една система, която, според моето собствено мнение, съвсем не вървеше както трябва. Тогава реших да правя само това, което ми се иска или ми харесва.

От 1970 година развих чудесна вътрешна връзка с планетата и нейните стихии и елементи. За мене всички те се превърнаха в съвсем живи и към всички тях изпитвам дълбока обич. Все пак бях загубил много от веселостта и невинността си, което именно ме беше подбудило три години преди това да изоставя всичко. И сега съм в процес на възвръщане към тези свои качества.

Достави ми удовлетворение казаното от Дрънвъллоу, че и той е действал по същия начин приблизително по същото време и по подобни причини. Явно той се беше ангажирал по-задълбочено и бе отишъл да живее в гората, за да се свърже реално със Земята.

По време на едно друго упражнение под негово ръководство срещнах моя висш Аз във вид на два ангела - мъжки и женски. Поисках да имам "доказателства" за реалността на връзката. "Доказателствата се проявиха по следния начин.

Дрънвъллоу преди това беше споменал в семинара, че ние ще можем да се върнем още веднъж към природата, за да направим експеримента за нашата връзка с цялостния живот. Той ни беше казал, че ще отидем на две чудесни места. Бях по-скоро скептично настроен, тъй като моите впечатления от Тексас главно се ограничаваха с говедата и плочите. Но съм се лъгал, наистина отидохме в две прекрасни и много специфични местности. Най-напред тръгнахме по една лъкатушеща пътечка, която ни заведе до една рекичка, а след това до едно фантастично място - едно езеро и една полукръгла пещера, която приличаше на трибуна, изваяна в Земята. Там прекарахме няколко часа, за да се свържм с природата, като практикувахме медитацията с четиринадесетте вдишвания и издишвания.

И при тръгването забелязах рибки в езерото, коленичих да ги погледна по-внимателно. Водата беше спокойна и гладка, виждах съвсем добре и ясно как плуват рибките, които не усещаха присъствието ми. Изведнъж една риба, два пъти по-голяма от останалите, се приближи към мен и ме фиксира с поглед. Аз се приближих още повече към водата, на около метър от нея, и в продължение на няколко минути издържах на погледа ѝ. Тази риба изглежда имаше съзнание за себе си, съвсем различно от другите риби, които ми изглеждаха съвсем без съзнание. Тя се отдалечи на няколко метра, след това дойде отново, за да възстанови визуалния контакт с мене. Това продължи най-малко две минути.

Някога, отдавна, се бях свързвал с диви животни - катерички, плъхове, лисици, а веднъж успях дори да погледя една мъжка сърна. Но никога не бях имал контакт с риба. Усещането ми беше удивляващо, съзнанието ми се извиси веднага с няколко хармонични и веднага разбрах какви бяха целите ни за този ден - да почувстваме как природата се ражда и да усетим присъствието на Духа във всяко нещо.

Дали това беше доказателството, което бях поискал от ангелите? Бяхме обсъждали през предишната седмица по какъв начин "Братята ни от Пространството", идващи от други измерения, слизат до нашето ниво, като приемат мигом някаква специфична форма, за да ни поздравят.

На другия ден закуската беше посветена на последните разговори и сбогуването, тъй като повечето от участниците трябваше да пътуват със самолет преди обяд.

На нашата маса разговорът се насочи към една млада двойка, която чакаше бебе през следващите седмици и двамата искаха детето да се роди във вода. Предложих им цялостната си подкрепа и настоях на факта, че е важно да не се пипа пъпната връв четири часа след раждането. Това ще даде на бебето възможност да се научи само да диша, а не да бъде насилно да поеме първата си глътка въздух. Всички около мене слушаха с интерес и започнаха да ми задават въпроси. Оказах се веднага в центъра на една дискусия, в която подчертах многобройните добри страни на метода *rebirth*.

Една жена, седнала на другия край на масата, която впрочем беше говорила съвсем малко, но слушаше внимателно, внезапно ме попита:

"Можем ли сега да направим сеанс?" Да направим сеанс беше наистина последното нещо, за което можех да си помисля. И затова отговорих: "Не виждам как би било възможно, ние имаме нужда от усамотяване, а трябва да напуснем стаята си до обяд." Тя отвърна: "Да, но е само десет часът." Почувствах обичта ѝ и решимостта ѝ и си дадох сметка, че не мога да откажа. Започнах също да чувствам, че нещо слизаше от висшите нива.

По време на този курс доста хора бяха преминали през различни нива на интензивно емоционално освобождение. Често бях присъствал на едно явление, което ми беше вече доста добре познато - хората се впускаха в един сеанс по *rebirth* и то съвсем спонтанно в мига на това освобождение. Лекарите наричат това състояние хипервентилация и тъй като не знаят какво става, обикновено се намесват и го прекъсват. Та това явление ми беше добре познато от преди това, когато всеки път имаше присъстващ инструктор, за да придружава и насочва човека, за да може той да завърши един цялостен енергиен цикъл, като използва носителя си - дишането. Резултатите всеки път бяха много силни и позитивни.

Но тука, в този курс, нямаше друг инструктор, освен мене, и друг участник. Освен това никой не прояви интерес. Почувствах се в трудно и онеправдано положение, защото знаех, че познавам и владея един много мощен метод, който отговаря на една вътрешна необходимост и на едно желание, но нямаше място да се приложи. Нямах разрешение да служа по този начин и следователно не можех да го проведа. Знаех също така, че *rebirth* е средство, чрез което хората могат да се извисят в много голяма степен, до най-висши нива, след като имахме опита по време на един такъв курс. Най-малкото знаех това теоретично, но още не бях го приложил на практика. Трябваше все пак да опитам.

Имах идеална кандидатка, отворена и съвсем добре разположена. Нашият сеанс по *rebirth* потвърди напълно това, което вече знаех. Тя се оказа заобиколена от присъствието на извисени Учители и от своите ангели. Тя също чувства присъствието им. Усети, че регресира до тримесечна възраст, след това в утробата на майка си и чак до мига, в който стигна до Великото Нищо. Оттам тя се върна пак в утробата, преживя отново раждането си и след това мина порастването си и стигна пак до тримесечна възраст. През този процес тя успя да се възроди с пълното съзнание за своята цялостна връзка с единния Живот. И двамата бяхме обладани от едно чувство на обич и единение, което едва ли може да се опише с думи.

С този опит не само курсът приключи за мене, но и се потвърди всичко онова, което вече знаех, но още не можех да докажа. Той послужи също така да ми потвърди, извън всякакво съмнение, че имам вече връзка с висшия ми Аз и че всичко е било оркестрирано или режисирано от равнищата на висшите измерения. Най-добрата аналогия, която мога да приведа, е следната: Ако човек е добре подготвен, методът *rebirth* прилича на едно посвещение в Голямата Пирамида.

Този сеанс по *rebirth* бе реализацията. Тогава разбрах със сигурност, без никакво колебание, че ще стана инструктор по "Цветето на Живота", един метод, който бях свързал асоциативно с метода *rebirth*. Самият аз знаех това още преди Дрънвълпоу да ми го каже при един телефонен разговор, но въпреки това бях забелязал в душата ми да се промъкват и някои съмнения. Явно съм бил в пълния разгар на процеса на оздравяването, който описвам в тази книга.

Докато моите съмнения се топяха като сняг под топлото слънце, оставаше ми пълното присъствие на моята истинска цел - да бъда учител от висшите измерения, слязъл тука долу, за да работя за създаването на рая на Земята. Казвам това само за да ви напомня вашата собствена същност. Духът на Бога живее във всекиго от нас, остава ви само да погледнете в очите на един друг човек... Дошло е сега времето да си спомним всичко това!

НО С КАКВО Е СВЪРЗАНО ТО?

И сега да си поставим въпроса: С какво всъщност е свързано всичко това? - Най-напред, не забравяйте, че нищо в тази книга не е вярно - и все пак точно такива са нещата.

Позволете ми да ви посоча всичко онова, което тези неща не означават. Те не означават, че е възможно да се разчита на съвременната технология, за да се излезе от сегашното положение. Най-висшата технология е външната меркаба. Ето какво е посланието от Сидония.

Именно нашата непрекъснато нарастваща зависимост от технологията е първата причина за нашите трудности. Всъщност колкото повече напредваме технологично, толкова по-невежи ставаме. Ние се откъсваме все повече и повече от Единния Дух и ставаме все по-слаби и и все по-немощни. Губим силите си, като преотстъпваме нашата власт и сила на технологията и техниката, тоест на външни спрямо нас обекти или предмети. И тогава ставаме зависими от тези обекти и предмети до такава степен, че преставаме да бъдем способни да действваме по вътрешен порив или импулс. А освен това привикваме да се подчиняваме на някакъв външен авторитет, на външни за нас мотиви.

Ръководният принцип на новото съзнание ни диктува да следваме вътрешния си порив и вътрешните си мотиви, а не всичко, което идва отвън (за да се подчиняваме на някакви заповеди отвън). Това означава да следваме Духа вътре в себе си без ни най-малкото колебание. Щом се научим да живеем и действваме по този начин, ще открием, че вече имаме всичко онова, от което човек има нужда - всичко е вътре в човека.

Освен това, ние ще бъдем отвеждани на най-доброто място в най-подходящото време, за да се срещаме точно с онези хора, с които трябва да се срещнем. Най-добрият пример, който ми идва на ум сега, е създаването на тази книга. Именно защото следвах Духа без колебание, всичко стана по свършен начин.

Моето първо желание беше да напиша нещичко по този въпрос, защото той ме интересуваше мене самия. Един ден при мене дойде един клиент по *rebirth*, който се казва *Richard Grossinger*, за да се видим. Той е представител на издателската къща, която отпечата книгата на *Richard Hoagland* "Паметниците върху Марс".

Тази книга явно беше изцяло в областта, която в този момент ме интересуваше и мен, и естественият ми порив бе да споделя с Ричард какво зная за планетата Марс. Малко след това той ме попита дали искам да напиша тази книга.

След няколко месеца той ме запозна с дъщеря си Миранда, деветнадесетгодишна. Разговорът се насочи към планетата Марс, извънземните, тайните правителства и тъй нататък. По едно време Ричард я попита какво мисли тя за всичко това и тя отвърна: "Разбира се, нищо в казаното не е вярно, но точно така стоят нещата."

Тъй като самият аз не умея да ползвам компютър (дори не мога да работя с пишеща машина), тогава се появи *Lois Cheesman*, която доказва неведнъж, че е идеалната партньорка за едно подобно приключение.

Срещнах един нов приятел, *Alfred Lee*, който ми предложи да направи на компютър някои геометрични чертежи. Показа се, че той може да ги направи на компютър много по-бързо, отколкото аз можех да ги направя на ръка.

Именно по този начин всичко става. Когато следваш Духа, всичко се случва навреме, без да имаш нужда да направиш и най-малкото усилие.

Съществата, които принадлежат на най-напредналите в галактиката цивилизации, нямат нищо и не притежават нищо извън себе си. Те могат да правят всичко, което пожелаят без абсолютно никакъв външен обект или предмет.

Дори ако създаваме външни машини, ние трябва по някакъв начин да успяваме да правим сами всичко онова, което правят машините.

Ето в каква посока трябва да се движим. Като минаваме от третото измерение на съзнание към четвъртото, тоест от съзнанието, където приемаме да живеем с ограничения и в състоянието на жертви, към овладяването на проявлението на Бога, постепенно ние разбираме, че всичко, което ни е необходимо, е вътре в нас самите. И следващият етап на съзнание трябва да бъде да навлезем в себе си, за да го открием.

Висшият израз на този вътрешен извор е меркабата. По-голямата част от съществата, които живеят в нашата галактика, използват вътрешната меркаба - те нямат абсолютно никаква нужда от нищо, което да идва извън тях самите. Те съществуват в своето живо "превозно средство", състоящо се от пространство и време, и имат всичко, което им е необходимо.

Скоро и ние ще отидем при тях.